

แนวทางการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว
ในจังหวัดกระบี่

โดย

พลตำรวจตรีนนทเดช ย้อยนวล
รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 8

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 60
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2560 – 2561

บทคัดย่อ

ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์

เรื่อง แนวทางการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่

ผู้วิจัย พล.ต.ต.นันทเดช ย้อยนวล

หลักสูตร

วปอ.

รุ่นที่ 60

ผลจากการที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยที่ไม่สามารถทราบจำนวนที่แท้จริงและไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงต่างๆ เช่น ความสงบเรียบร้อย อาชญากรรม ยาเสพติด การสาธารณสุข การก่อการร้าย ตลอดจนการกระทำความผิดกฎหมายต่างๆ ทั้งจากตัวของแรงงานต่างด้าวเอง และจากคนไทยที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว นอกจากนั้นในระยะยาว อาจเกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอพยพย้ายถิ่นฐานหรือเกิดชุมชนต่างด้าวในประเทศ ปัญหาต่างๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจุบันยังไม่มีแนวทางการแก้ไขที่ได้ผลเป็นรูปธรรม จึงควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงความจำเป็นและควบคุมแรงงานต่างด้าวให้มีจำนวนที่เหมาะสมและไม่ทำให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศ

จากการสำรวจของจังหวัดกระบี่ ได้สรุปตัวเลขการขอขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานโดยได้รับอนุญาตทำงานข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560 รวมจำนวน 16,625 คน จำแนกเป็นประเภทการเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน จำนวน 13,330 คน ได้แก่ แรงงานประเภทชั่วคราว (ทั่วไป) จำนวน 1,253 คน แรงงานประเภทนำเข้า (MOU) จำนวน 4,256 คน แรงงานต่างด้าวประเภท พิสูจน์ สัญชาติ จำนวน 7,794 คน และประเภทส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น จำนวน 27 คน โดยประชากรในจังหวัดกระบี่มีทั้งสิ้น 432,740 คน คิดเป็นร้อยละ 3.08 ของประชากรในจังหวัดกระบี่ แต่จากการที่จังหวัดกระบี่มีภูมิประเทศเชื่อมต่อกับจังหวัดแหล่งท่องเที่ยวทำให้เป็นทางผ่านหรือเป็นที่พักของแรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะมีผลกระทบในหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านสาธารณสุขที่เกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดระนอง จากแรงงานต่างชาติที่นำมาแพร่ระบาด รวมทั้งการเบียดบังบริการสาธารณสุขประชาชนในพื้นที่, ปัญหาอาชญากรรม, ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือทางจังหวัดต้องมีระบบการควบคุมที่เป็นระบบมากกว่า ปัจจุบันไม่เช่นนั้นจะเกิดปัญหาตามมาอีกมาก

Abstract

Title The Way to Develop the Organization of Migrant Workers in Krabi Province

Field of Subject Strategy

Researcher Pol.Maj.Gen.Nantadech Yoinuan **Course** NDC **Class** 60

The result of the large number of migrant workers coming to the country. The exact amount cannot be estimated. And it is not able to be controlled it. This causes the problems of security such as peace, crime, drugs, public health, terrorism and all the illegal doing of the migrant workers, and from Thai people involved with the migrant workers.

Moreover, in the long term, there may be problems with immigration or alien communities in the country, as mentioned above. There are no effective solutions to these problems. It should be a study in the issue to know the necessity and how to control migrant workers to the appropriate number and not causing problems of security of the country.

A survey of Krabi Province showed that the number of applications for registration of migrant workers in Krabi province on December 25, 2560 were 16,625 migrant workers who were classified as legal immigrants, and 13,330 were allowed to work. There were 1,253 temporary workers, 4,256 MOU migrant workers, 7,794 Nationality Verification workers, and 27 Investment Promotion group of migrant works or with other laws. The population in Krabi province is 432,740 people. All the migrant workers were 3.08% of the population in Krabi.

As Krabi province has a terrain connected with the province of tourism as a way to pass or as a residence of migrant workers who have not been registered. This may cause many effects, especially the public health problem in emerging infectious diseases occurred in Ranong province from the foreign workers who spread the epidemic including public service, people in the area, crime problems, and environmental problems. The relevant authorities or the province must have a system that is more systematic than the current ones. Otherwise the problem will be worse much more.

คำนำ

รายงานการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่” นี้ เป็นการศึกษาเพื่อหารูปแบบการดำเนินงานในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวภายในจังหวัดกระบี่ โดยตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นในด้านความมั่นคงของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องรองรับกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนงานอื่นๆ ซึ่งจากปัญหาที่ผ่านมาในเรื่องของแรงงานต่างด้าวได้มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ อาทิ ด้านมนุษยธรรม ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาอื่นๆ ซึ่งทำให้ต่างชาติและนานาชาติประจักษ์ในมุมประเทศไทยในด้านลบเรื่องด้านสิทธิมนุษยชน จนเป็นเหตุทำให้กระทบกระเทือนในด้านต่างๆ กับนานาชาติ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจสังคมการค้าระหว่างประเทศ มีการกีดกันด้านสินค้า โดยอ้างเหตุเรื่องปัญหาการค้ามนุษย์เป็นตัวกีดกันทางการค้า ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางและรูปแบบการพัฒนาและปัญหาของแรงงานต่างด้าว โดยจะต้องจัดการให้อยู่ในรูปแบบที่ภาครัฐสามารถควบคุมดูแลให้เป็นระบบกำหนดทิศทางได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งจะสามารถช่วยลดปัญหาด้านเศรษฐกิจสังคมและปัญหาอื่นๆ ที่จะตามมา และหามาตรการป้องกันปัญหาด้านแรงงานต่างด้าวในที่อาจจะเกิดขึ้นอนาคตต่อไป

พล.ต.ต.

(นันทเดช ย้อยนวล)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่น 60

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญแผนภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	4
วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
คำจำกัดความ	5
บทที่ 2 แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาแรงงานต่างด้าว	7
แนวคิดในการดำเนินการแลกฏหมายที่เกี่ยวข้อง	20
แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ	36
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
กรอบแนวความคิดของการวิจัย	41
สรุป	42
บทที่ 3 สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่	43
สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่	43
การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ที่ผ่านมา	51
ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่	53
สรุป	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวและกำหนดแนวทาง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว	57

	วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ	57
	กำหนดแนวทางการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่	63
	สรุป	64
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ	66
	สรุป	66
	ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม		72
ประวัติย่อผู้วิจัย		73

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
2 - 1	การพัฒนาที่สมดุล SEP for SDGs	17
2 - 2	การเชื่อมโยงกับประชาคมโลก	17
2 - 3	ระหว่าง SEP และ SDGs ใน Thailand 4.0	18
3 - 1	แผนที่จังหวัดกระบี่	44

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงสองถึงสามทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางการย้ายถิ่นของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยนโยบายเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและการส่งออกอย่างเข้มข้น ทำให้ประเทศไทยเกิดอุปสงค์แรงงานทักษะฝีมือน้อย และราคาถูกจำนวนมากเพื่อที่จะเข้ามาเป็นแรงงานหลักของการดำเนินกิจกรรมในภาคอุตสาหกรรม แต่จำนวนประชากรในภาคแรงงานของไทยนั้นมีอยู่น้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ อันเนื่องมาจากประชาชนได้รับการศึกษาในระดับสูงเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทำให้แรงงานหันไปประกอบอาชีพอื่นที่ใช้ทักษะมีรายได้สูงกว่าและการทำงานที่สบายกว่า ทำให้รัฐบาลไทยมีความจำเป็นที่จะต้องรับแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเข้ามาแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานดังกล่าว ได้แก่ เมียนมา กัมพูชา และลาว ทั้งนี้ ปัจจัยด้านรายได้จาก ค่าจ้างของประเทศไทยที่สูงกว่าประเทศของตนเป็นแรงดึงดูดสำคัญให้แรงงานมีการย้ายถิ่นเข้ามายังประเทศไทยมากขึ้น การย้ายถิ่นของแรงงานเมียนมามีผลกระทบอย่างยิ่งต่ออุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย การเปลี่ยนแปลงประชากรในพื้นที่จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลและเอกชนจำเป็นต้องเอาใจใส่ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดและทัศนคติของแรงงานดังกล่าว แบบรูปการย้ายถิ่นก็เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงทัศนคติของแรงงานที่มีต่ออาชีพ ลักษณะงาน และรายได้ อันส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายจากสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่หนึ่ง การศึกษาแบบรูปการย้ายถิ่นจึงจะทำให้เราเข้าใจถึงมุมมองของแรงงานที่มีต่อการทำงานในสังคมไทย อันจะนำไปสู่การคาดการณ์แนวโน้มการย้ายถิ่นของแรงงานในอนาคต

ประเทศไทยมีที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และชายแดนติดต่อกันหลายประเทศ เช่น ประเทศกัมพูชา ลาว พม่า มาเลเซีย ซึ่งจะพบปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นจำนวนมาก โดยสาเหตุที่ทำให้มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบที่ทรุดโทรม ทำให้ประชาชนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ในขณะที่ประเทศไทยมีสภาพเศรษฐกิจที่ดีกว่า ทำให้มีความต้องการแรงงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานระดับล่างหรือแรงงานไร้ฝีมือ อันได้แก่ งานเกษตรกรรม งานประมง อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และงานก่อสร้าง ฯลฯ ในขณะที่คนไทยส่วนมากไม่นิยมทำงานประเภทนี้ ผู้ประกอบการจึงมีความจำเป็นและนิยมที่จะใช้แรงงานต่างด้าวแทน ทำให้มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ในสถานการณ์เศรษฐกิจไทยที่เริ่มฟื้นตัวดีขึ้น โดยเห็นได้จากตัวเลขทางเศรษฐกิจที่ผ่าน มีแนวโน้มว่าทั้งปีนี้จะขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสืบเนื่องมาจากปัจจัยและแนวโน้มที่ดีต่อเนื่องของการส่งออก การท่องเที่ยว และความก้าวหน้าของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เช่นระบบการขนส่ง การขนส่งระบบรางนับตั้งแต่รถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง และเป็นความหวังว่าจะเป็นแรง

ขับเคลื่อน การลงทุนของเอกชนที่ยังไม่เกิดขึ้น การที่เอกชนจะลงทุนนั้น ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยสองประการ คือ (1) มีความต้องการซื้อขายตัวเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นความต้องการจากต่างประเทศหรือในประเทศ เพราะการผลิตสินค้าและบริการขึ้นมานั้นจะต้องมีตลาดรองรับ และ (2) อัตราการใช้กำลังการผลิต ซึ่งหากมีความต้องการเพิ่มขึ้น แต่ธุรกิจยังมีกำลังการผลิตส่วนเกินเหลืออยู่แล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มหรือขยายการลงทุน สำหรับปัจจัยสำคัญที่กำหนดกำลังซื้อที่ทุกวันนี้ธุรกิจต่างแข่งขันกันลดราคาสินค้าที่มีโปรโมชันที่เกิดขึ้นตลอดทั้งปี ที่เป็นโอกาสของผู้ซื้อ พ่อค้าแม่ค้ารายย่อยเองก็บ่นว่ามีแต่คนขายของแต่ละจำนวนคนซื้อลดน้อยลง อันนี้เป็นเรื่องที่น่าใจได้และเป็นประเด็นปัญหาของรัฐบาลที่จะแก้ไขได้ในระยะเวลาอันสั้น เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นของครัวเรือน (หรือประชาชนโดยรวม) ที่อยู่ในระดับสูงถึง 80% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ที่แปลความง่ายๆ ว่าประชาชนมีหนี้อยู่ 80% ของรายได้ ซึ่งหมายถึงว่าทุกๆ เดือนเมื่อมีรายได้ 100 บาท ก็จะต้องนำไปชำระหนี้ 80 บาท ไม่ว่าจะหนี้สินเชื่อบ้าน รถยนต์ หรือหนี้บัตรเครดิตและอื่นๆ จึงทำให้มีเงินเหลือสำหรับไปซื้อสินค้าต่างๆ น้อยลง ดังนั้นการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจจึงลดลง อันหนี้สินที่เพิ่มขึ้นนี้ได้เพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดในช่วงปี 2555 เป็นต้นมา ส่วนหนึ่งมาจากนโยบายของรัฐในการกระตุ้นให้ประชาชนใช้จ่ายที่เกินตัวด้วยมาตรการต่างๆ ที่สะสมมาจนถึงในปัจจุบัน

สำหรับสถาบันการเงินนั้นเมื่อสินเชื่อหรือหนี้ที่เพิ่มขึ้นนั้นก็ทำให้อัตราการพาณิชย์ต่างๆ หรืออัตราของรัฐ เริ่มมีหนี้เสียหรือที่เรียกว่าหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นตามมาด้วย ที่ทำให้ต้องมีการเพิ่มทุน หรือการกันเงินสำรองที่มากขึ้น จึงทำให้สถาบันการเงินเหล่านั้นระมัดระวัง หรือมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้นจึงเป็นปัญหาเงินฝืด จากแนวโน้มเศรษฐกิจที่ดีขึ้น แต่จู่ๆ ก็มีกฎหมายแรงงานต่างด้าวฉบับใหม่ที่ออกมา ที่สร้างความตื่นตระหนกต่อธุรกิจในประเทศ คือ สถานประกอบการหรือครัวเรือนที่มีการใช้แรงงานต่างด้าว ที่น่าจะเน้นหมายถึงแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านอันได้แก่ พม่า ลาวและกัมพูชา ที่มาทำงานตามโรงงานหรือตามบ้านเรือนด้วยบทลงโทษที่รุนแรงว่า จะมีการปรับนายจ้างสำหรับการมีแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายในอัตรา 400,000 - 800,000 บาท ต่อแรงงาน 1 คน และบ้างระบุว่าจะให้ผู้จ้างเบาะแส 25% ของเงินค่าปรับ ซึ่งเป็นการทำลายธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่คิดเป็นธุรกิจส่วนใหญ่ของประเทศ เพราะแน่นอนว่าธุรกิจขนาดย่อยส่วนหนึ่งต้องปิดกิจการไป เพราะไม่ต้องการเสี่ยงที่จะต้องถูกปรับเงินจำนวนมหาศาลดังกล่าว

ปัญหาแรงงานต่างด้าวไม่ได้เริ่มเกิดขึ้นวันนี้ แต่เกิดจากการขาดแคลนแรงงานคนไทยมากกว่า 10 ปีแล้ว ที่ทำให้ต้องมีการนำเอาแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาทำงานทดแทนแรงงานไทยในหลายธุรกิจ โดยเฉพาะงานด้านประมง งานบ้าน ทำให้มีแรงงานต่างด้าวจำนวนนับหลายล้านคน ที่เข้ามาทำงานในประเทศโดยผิดกฎหมายที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ที่ในด้านบวกคือการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่คนไทยไม่ยอมทำแล้ว ที่ในหลายๆครั้งได้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น โรคภัย หลายประการที่เคยหมดไปจากประเทศไทยได้กลับมาเกิดขึ้นอีก อาชญากรรม เช่น ฆาตกรรมหรือการปล้น จี้ นายจ้าง หรือเด็กเกิดใหม่ในประเทศไทย ตลอดจนการเข้ารักษาพยาบาลตามสถานพยาบาลของรัฐที่เป็นภาระต่อประเทศ แต่บทลงโทษปรับที่รุนแรงดังกล่าว ควรที่จะกำหนดช่วงระยะเวลาผ่อนผันที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน เพราะการจะทำให้ผู้ประกอบการขนาดกลางขนาดเล็กมีเวลาการปรับตัว หากจะให้ผลบังคับใช้ในทันทีธุรกิจเหล่านี้ก็จะได้รับผลกระทบที่รุนแรงและจะอยู่

ไม่ได้ต้องปิดกิจการไป เพราะไม่ต้องเสี่ยงกับการถูกปรับ อนึ่งการดำเนินการขออนุญาต หรือทำใบอนุญาตนำแรงงานต่างด้าว จากประเทศเพื่อนบ้านเองก็มีกระบวนการขั้นตอน ที่เรียกว่าใช้เวลามากพอสมควร กระทรวงแรงงานเองสามารถรองรับการดำเนินงานส่วนนี้ได้หรือไม่ เพราะตามหน่วยงานแรงงานเหล่านี้ในแต่ละวันก็แออัดและแน่นขนัด ด้วยนายจ้างและลูกจ้างที่ต้องขออนุมัติจำนวนมากในแต่ละวัน ผู้เขียนก็เคยขออนุญาตแรงงานต่างด้าวสำหรับการมาช่วยทำงานบ้าน ก็มีกระบวนการที่ยุ่งยาก และใช้เวลาพอสมควร จนต้องพึ่งพาบริษัทนายหน้าจัดการในเรื่องนี้ การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ดีและเป็นความถูกต้องที่จะต้องกระทำ แต่ก็ต้องอยู่บนพื้นฐานความจริงที่จะปฏิบัติได้ การจัดระเบียบในหลายๆ เรื่องเป็นสิ่งที่ต้องหารือร่วมกันของผู้ที่ได้รับผลกระทบที่จะต้องทำร่วมกัน แต่งานนี้อาจจะไม่คุ้มเสียที่มาตรการในครั้งนี้ก็จะถ่วงการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวดีขึ้น

โดยจากการสำรวจของจังหวัดกระบี่ ได้สรุปตัวเลขการขอขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานโดยได้รับอนุญาตทำงานข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560 รวมจำนวน 16,625 คน จำแนกเป็นประเภทการเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน จำนวน 13,330 คน ได้แก่ แรงงานประเภทชั่วคราว (ทั่วไป) จำนวน 1,253 คน แรงงานประเภทนำเข้า (MOU) จำนวน 4,256 คน แรงงานต่างด้าวประเภท พิสูจน์ สัญชาติ จำนวน 7,794 คน และประเภทส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น จำนวน 27 คน โดยประชากรในจังหวัดกระบี่มีทั้งสิ้น 432,740 คน คิดเป็นร้อยละ 3.08 ของประชากรในจังหวัดกระบี่ แต่สภาพความเป็นจริงประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จริงเป็นจำนวนมากโดยจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่ติดกับแหล่งท่องเที่ยวทำให้เป็นทางผ่านหรือเป็นที่พักแรงงานต่างด้าวชั่วคราวก่อนที่จะไปทำงานในจังหวัดใกล้เคียง ทำให้หลายฝ่ายเป็นห่วงผลกระทบในหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านสาธารณสุขที่เกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดตรัง จากแรงงานต่างชาติที่นำมาแพร่ระบาด รวมทั้งการเบียดบังบริการสาธารณสุขประชาชนในพื้นที่ ,ปัญหาอาชญากรรม,ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือทางจังหวัดต้องมีระบบการควบคุมที่เป็นระบบมากกว่าปัจจุบันไม่เช่นนั้นจะเกิดปัญหาตามมาอีกมาก

ผลจากการที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมาก โดยที่ไม่สามารถทราบจำนวนที่แท้จริงและไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงต่างๆ เช่น ความสงบเรียบร้อย อาชญากรรม ยาเสพติด การสาธารณสุข การก่อการร้าย ตลอดจนการกระทำความผิดกฎหมายต่างๆ ทั้งจากตัวของแรงงานต่างด้าวเอง และจากคนไทยที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว นอกจากนั้นในระยะยาว อาจจะทำให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอพยพย้ายถิ่นฐานหรือเกิดชุมชนต่างด้าวในประเทศ ปัญหาต่างๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจุบันยังไม่มีแนวทางการแก้ไขที่ได้ผลเป็นรูปธรรม จึงควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงความจำเป็นและควบคุมแรงงานต่างด้าวให้มีจำนวนที่เหมาะสมและไม่ทำให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวและปัญหาการปราบปรามองค์ประกอบหลักการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ที่ศึกษาวิจัย
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรครวมถึงผลกระทบการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่
3. เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวให้กับภาครัฐ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว กฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ข้อขัดข้องในการดำเนินการที่ผ่านมา รวมถึง ศึกษาแนวทางการดำเนินการของต่างประเทศ และแนวทางดำเนินการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวของประเทศไทย
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ จะศึกษาการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่
3. ขอบเขตด้านประชากร จะสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้
 - 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ สัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ และผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก โดยอาศัยแนวความคิด ทฤษฎี ที่กำหนด ร่วมกับข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งจากข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวและการปราบปรามในปัจจุบันของพื้นที่จังหวัดกระบี่
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางรูปแบบวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรครวมถึงผลจากการปฏิบัติจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่
3. ทำให้สามารถนำข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานควบคู่กับการประยุกต์ใช้ในรูปแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องการแรงงานต่างด้าว

คำจำกัดความ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น เกี่ยวกับการวิจัยเรื่องการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ผู้วิจัยได้กำหนดคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

การค้ามนุษย์	หมายถึง	การจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ ซึ่งบุคคลด้วยการบีบบังคับในรูปแบบอื่นใด ด้วยการลักพาตัว ด้วยการฉ้อโกง ด้วยการหลอกลวง ด้วยการใช้อำนาจมิชอบ หรือด้วยการใช้สถานะความเสียหายจากการค้ามนุษย์โดยมิชอบ
แรงงานต่างด้าว	หมายถึง	แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมติคณะรัฐมนตรี และแรงงานต่างด้าวที่นำเข้ามาทำงานอย่างถูกกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
การจัดระเบียบแรงงาน	หมายถึง	กระบวนการทางแรงงานที่จัดขึ้นเพื่อควบคุมสมาชิกให้มีความสัมพันธ์กันภายใต้แบบแผนและกฎเกณฑ์เดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม
การประเมินรูปแบบ	หมายถึง	การควบคุมการบริหารราชการที่เป็นกลไกที่ถูกออกแบบและพัฒนาขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างให้เกิดความรับผิดชอบในการดำเนินงานขององค์กร
รูปแบบการบริหารจัดการ	หมายถึง	ระบบและกลไกที่มีการประสานความร่วมมือทั้งจากภายในและภายนอกองค์การในการตรวจสอบ กำกับดูแล และการประเมินคุณภาพ โดยมีมาตรฐาน ดัชนีและเกณฑ์เป็นตัววัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการและการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามหลักการ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้มีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาแรงงานต่างด้าว
2. แนวคิดในการดำเนินการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
3. แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวความคิดของการวิจัย
6. สรุป

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาแรงงานต่างด้าว

ตลาดแรงงานในอนาคตเป็นปรากฏการณ์ ที่เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศหนึ่งสู่อีกประเทศหนึ่ง ที่มีตัวแปรที่เรียกว่าแรงงานต่างด้าว โดยลักษณะการที่มีปฏิสัมพันธ์กับอีกสังคม หรืออีกวัฒนธรรมผ่านการว่าจ้างแรงงาน ซึ่งการเคลื่อนย้ายในลักษณะดังกล่าวนี้เกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่เรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นโลกแห่งยุคการสื่อสารและการคมนาคม มิได้เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของมนุษย์อีกต่อไป ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมืองและด้านวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น อย่างรวดเร็วและซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน จึงเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ปริมาณการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติในแทบทุกภูมิภาคของโลกเพิ่มขึ้นตลอดมาปัญหาแรงงานต่างด้าวจึงเป็น ประเด็นปัญหาที่สำคัญของทุกรัฐบาลในยุคปัจจุบัน ได้ให้ความสำคัญในปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยเห็นได้จากมาตรการต่างๆ ที่ดำเนินการในช่วง ของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในปัจจุบัน ภายใต้นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐการเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเป็นนโยบาย ที่ได้รับบรรจุอยู่ในแผนการดำเนินงานเร่งด่วน และแผนระยะยาว โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมายให้ความเป็นธรรม และเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหากระทบต่อความมั่นคงและความสงบสุขภายในประเทศ

1. นโยบายและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวของรัฐบาลในปัจจุบัน

รัฐบาลมีภารกิจหน้าที่ในการบริหารจัดการแรงงาน ซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งกับการพัฒนาประเทศ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ทั้งมิติด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม จิตวิทยา ขอให้ทุกท่านได้ตระหนักและมีความภาคภูมิใจในภาระหน้าที่ที่สำคัญนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ห้วงเวลาปัจจุบันเป็นห้วงเวลาแห่งการปฏิรูปประเทศ ทุกฝ่ายต้องละทิ้งความขัดแย้ง การแบ่งพรรคแบ่งพวก แบ่งสี แบ่งฝ่าย แต่ต้องร่วมมือกันทำงาน ต้องทุ่มเท เสียสละ ทำงานแข่งกับเวลาเพื่อวางรากฐานที่มั่นคงในด้านแรงงาน ให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป จึงขอให้ทุกท่านนำนโยบายกระทรวงแรงงาน ไปเป็นกรอบแนวทางในการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาแรงงานไทยให้มีความก้าวหน้า มั่นคง และยั่งยืน ดังนี้

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579)

ยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีการทำงานตามหลักการการทำงานที่มีคุณค่า เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ โดยในแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี นั้น จะอยู่ในส่วนด้านความมั่นคงเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีความมั่นคงปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับและทุกมิติ จึงได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุผลในแต่ละห้วงเวลา ดังนี้

1.1 ระยะเวลาปี พ.ศ. 2560 - 2561 : “ปรับสภาพแวดล้อม พร้อมแก้ปัญหา”

- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอาชีพและรายได้ที่พอเพียง
- บ้านเมืองสงบเรียบร้อย การเมืองมีธรรมาภิบาลและมีเสถียรภาพ
- ปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังแบบบูรณาการ
- กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ และประชาชน ได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบ
- ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในอาเซียน รวมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีและสมดุลกับประเทศที่มีบทบาท สำคัญทางยุทธศาสตร์
- กลไกการบริหารจัดการฯ และกลไกขับเคลื่อนฯ ได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบ

1.2 ระยะเวลาปี พ.ศ. 2562 - 2569 : “ปัญหาเก่าหมดไป ปัญหาใหม่ไม่เกิด”

- ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกของความเป็นไทย
- บ้านเมืองสงบเรียบร้อย การเมืองมีธรรมาภิบาลและมีเสถียรภาพ
- ปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทั้งเก่าและที่เกิดขึ้นใหม่ ได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาและบริหารประเทศ
- กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ และประชาชน มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการ
- ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาค รวมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีและสมดุลกับประเทศ ที่มีบทบาทสำคัญทางยุทธศาสตร์
- กลไกการบริหารจัดการฯ และกลไกขับเคลื่อนฯ มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการ

1.3 ระยะเวลาปี พ.ศ. 2570 - 2574 : “ประเทศชาติพัฒนา ปวงประชาร่วมผลักดัน”

- ประชาชนมีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง
 - บ้านเมืองสงบเรียบร้อย การเมืองมีธรรมาภิบาลและมีเสถียรภาพ รัฐบาลบริหารประเทศได้ตาม นโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนด
 - ปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที ไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารประเทศ
 - กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ และประชาชน มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม
 - ประเทศไทยมีบทบาทเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศในด้านการส่งเสริมเสถียรภาพและความมั่นคงในภูมิภาค
 - การบริหารจัดการฯ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเป็นไปตามที่กำหนด
- 1.4 ระยะเวลา พ.ศ. 2574 - 2579 : “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข”**
- ประชาชนมีความมั่นคงและมีความสุข
 - บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติ การเมืองมีธรรมาภิบาลและมีเสถียรภาพ รัฐบาลบริหารประเทศได้เจริญก้าวหน้าตามนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนด
 - ปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที ไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารประเทศ
 - กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ และประชาชน มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม
 - ประเทศไทยมีบทบาทเป็นที่ชื่นชมได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพในภูมิภาค และมีอำนาจต่อรองเพื่อรักษาและเพิ่มพูน ผลประโยชน์ของชาติ อันส่งผลให้ไทยและภูมิภาคมีความสงบก้าวหน้า ตลอดถึงความสัมพันธ์ที่ดีรอบด้านจนเอื้อต่อความเจริญและความมั่นคงของชาติในทุกรูปแบบ
 - การบริหารจัดการฯ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเป็นไปตามที่กำหนด มีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจาก 2 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 - 11 และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลผลิตทางการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรมสำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579 ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน

(sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการ พัฒนา ได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ 37 วาระ และ ไทยแลนด์ 4.0 การจัดทำแผนขับเคลื่อนและการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้ง จากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประจักษ์ที่รวมพลัง ให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (4) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน และ (5) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา โดยมีเนื้อหาใจความสำคัญดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะ ที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยิ่งต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยีและปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคน ให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และ ความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปในหลายด้าน ทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพ และรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลง บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม

การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นมีความซับซ้อนน้ำซ้า และยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้าน ทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่า รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไข ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้อีก การเป็นสังคมผู้สูงอายุของ ประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้มีข้อจำกัดในการออมเพื่ออนาคตประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออม ซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงอายุที่ยากจนในอนาคตได้นอกจากนั้นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อ ประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูงทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นและทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ ห่างไกลสามารถเข้าถึง การศึกษา ความรู้ และบริการสาธารณสุขได้ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและ แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยจำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ เป็นองค์รวมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาภาคและเมือง และการบริหารจัดการภาครัฐ ดังนั้น การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนา ในยุทธศาสตร์อื่นๆ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มาเป็นพลังร่วมและสนับสนุนการพัฒนา อาทิ ยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนที่จะเป็นช่องทางให้ชุมชนและผู้ใช้แรงงานได้มี ศักยภาพและโอกาสได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เน้นการบริหารจัดการที่ดินให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐที่จะช่วยสร้างความเป็นธรรมในสังคม ปกป้องการทุจริตประพฤตมิชอบ และสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจที่จะช่วยกระจาย ความเจริญและรายได้ไปสู่พื้นที่ สำหรับยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง 5 ปีต่อจากนี้ได้ให้ ความสำคัญกับการดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษาและ สาธารณสุข รวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยซึ่งเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องจากที่ได้ ขับเคลื่อนและผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น และการสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือ ที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ 40 รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานราก และการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพ และการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัย การผลิตคุณภาพดีที่ราคา เป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิง พื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

3. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปีทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถ ในการแข่งขันรวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า 5 ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟู เศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้นโดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ตามแผนที่วางไว้และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป็นเป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน 5 ปีต่อจากนี้เป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้านเพื่อวางพื้นฐาน ให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี 2570 ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการใช้นวัตกรรม คุณภาพคน และการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัย นำในการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่าง ยั่งยืนให้ความสำคัญกับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เพิ่มประสิทธิภาพภาคการเงิน และดูแลวินัยทางการเงินการคลัง ควบคู่กับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับอนาคตการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะเน้นการพัฒนาและ ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่ กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนว ระเบียงเศรษฐกิจ การผสมผสานภาคบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาคบริการ ให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้น การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลง ความต้องการของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไก ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

4. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลาย มิติทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาค ต่างๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับ

ผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและ อุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในระยะ 5 ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญ ต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็น ปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐาน ของการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับ ภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่ง จะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ 20 ปี ข้างหน้า

5. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก คิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดย มุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตร ประเทศ และขณะเดียวกันก็เป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ การ เชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยกำหนดเป็นแนวทางการด าเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรีเปิดกว้างและเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการ ประกอบธุรกิจ ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไป ลงทุนในต่างประเทศ และ ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งกับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความ ร่วมมือต่างๆ อาทิ กฎระเบียบ ภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และการปฏิรูปภาคบริการภายใต้ กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปค การพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงานตามมาตรฐานสากล มาตรฐานและ แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้น ระยะเวลา 5 ปี ต่อจากนี้ไปนับเป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและ ในเชิงสถาบันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคมีความคืบหน้าชัดเจนในระดับปฏิบัติและในแต่ละจุด พื้นที่ เชื่อมโยงระหว่างประเทศภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งความ ร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) ควบคู่ไปกับ การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเชิงกายภาพตามแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่าย ภายในประเทศและการต่อเชื่อมกับ ประเทศเพื่อนบ้านและการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็น ประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออก เกิดการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียง เศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศ ไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะ อย่างยิ่งในกลุ่ม ประเทศ CLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam) และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริม การใช้ ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่มอาเซียนรวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนา นอกภูมิภาค เพื่อให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ในการที่จะ พัฒนา ไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็น วงกว้างขึ้น อาทิ

ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ 77 เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และ ผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2 emission) มาตรฐาน ด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่าง มีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการ ให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์ และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และ ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของ ประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

Thailand 4.0 โมเดล

Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เป็นโมเดลที่ได้ให้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวคิดหลักในการพัฒนาประเทศ ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชดำรัสหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ครั้งแรกในงานพระราชทานปริญญาบัตร ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคมพ.ศ. 2517 ไว้ความตอนหนึ่งว่า

“การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนเป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกฐานะทางเศรษฐกิจขั้นได้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศ และของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่างๆ ได้ ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวในที่สุด ”

Thailand 4.0 น้อมนำพระราชดำรัสข้างต้นของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และถอดรหัสออกมาเป็น 2 ยุทธศาสตร์สำคัญคือ

1. การสร้างความเข้มแข็งจากภายใน (Strength from Within)
2. การเชื่อมโยงกับประชาคมโลก (Connect to the World)

หากการสร้างความเข้มแข็งจากภายในคือ Competitiveness การเชื่อมโยงกับโลกภายนอกก็คือ Connectivity ซึ่งทั้งการสร้าง ความเข้มแข็งจากภายใน และการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก เป็น 2 ปัจจัยที่จะต้องดำเนินควบคู่กันในการสร้างความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืนให้กับประเทศ

การสร้างการแข่งขันจากภายใน Thailand 4.0 เน้นการปรับเปลี่ยนใน 4 ทิศทางคือ

ภายในประเทศ

เทคโนโลยี

และโอกาส

1. จากการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก สู่ การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ
2. จากการเน้นการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ สู่ การผลิตสินค้าเชิงนวัตกรรม
3. จากการเน้นเงินทุนและทุนทางกายภาพ สู่ การเน้นทุนมนุษย์และเทคโนโลยี
4. จากการกระจุกของความมั่งคั่งและโอกาส สู่ การกระจายของความมั่งคั่งและโอกาส

การปรับเปลี่ยนใน 4 ทิศทางดังกล่าว จะเกิดขึ้นได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้น “การพัฒนาที่สมดุล” ใน 4 มิติ อันประกอบด้วย

1. ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economic Wealth)
2. ความอยู่ดีมีสุขของผู้คนในสังคม (Social Well-beings)
3. การรักษาสีสิ่งแวดล้อม (Environmental Wellness)
4. การยกระดับศักยภาพและคุณค่าของมนุษย์ (Human Wisdom)

การพัฒนาที่สมดุลใน 4 มิติของ Thailand 4.0 ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ สอดรับกับ 17 เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ของสหประชาชาติ ได้อย่างแนบแน่นและลงตัว

แผนภาพที่ 2 - 1 การพัฒนาที่สมดุล SEP for SDGs

ที่มา : โมเดลไทยแลนด์ 4.0

การเชื่อมโยงกับประชาคมโลก เมื่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศเกิดความเข้มแข็งก็จะเกิดการพัฒนาขีดความสามารถ และมีภูมิคุ้มกันที่เพียงพอเมื่อเผชิญกับโอกาสและภัยคุกคามจากโลกภายนอก

ในการเชื่อมโยงกับโลกภายในมี 3 ระดับ คือ การเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศ (จากชุมชนสู่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด) การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภูมิภาค (อาเซียน) และการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

แผนภาพที่ 2 - 2 การเชื่อมโยงกับประชาคมโลก

ที่มา : โมเดลไทยแลนด์ 4.0

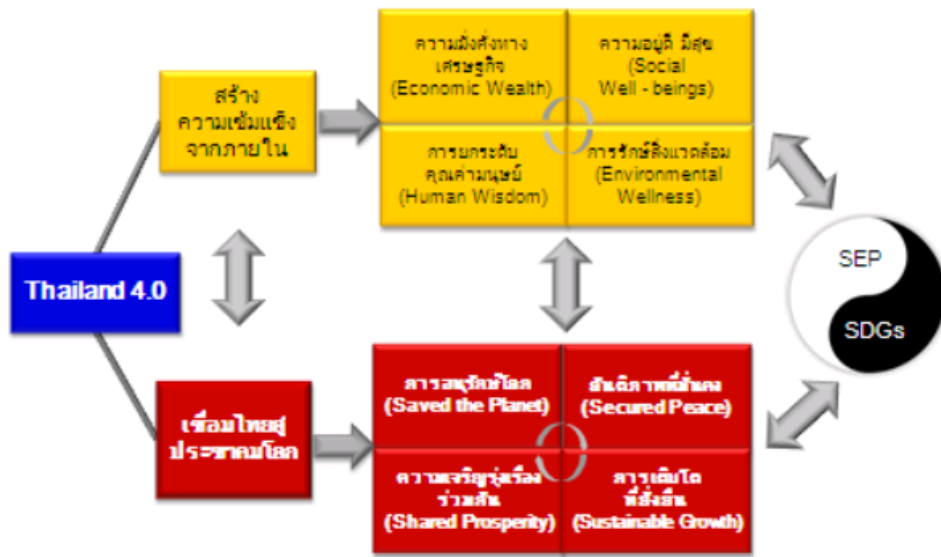
เพื่อให้อยู่กับประชาคมโลกอย่างเป็นปกติสุข ในการขับเคลื่อน Thailand 4.0 รัฐบาลจึงได้น้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก โดยเน้นใน 4 มิติสำคัญคือ

1. การอนุรักษ์โลก (Saved the Planet)

2. การสร้างสันติภาพที่มั่นคง (Secured Peace)
3. การเติบโตที่ยั่งยืน (Sustainable Growth)
4. การสร้างความเจริญรุ่งเรืองร่วมกัน (Shared Prosperity)

อาจกล่าวได้ว่า แก่นยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 ว่าด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและการเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลกนั้น ตั้งอยู่บนฐานความคิดจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (SEP) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสหประชาชาติ

แผนภาพที่ 2 - 3 ระหว่าง SEP และ SDGs ใน Thailand 4.0

ที่มา : โมเดลไทยแลนด์ 4.0

กลไกขับเคลื่อนประเทศชุดใหม่ภายใต้ Thailand 4.0 มีเป้าหมายเพื่อหลุดพ้น 3 ก้นดัก โดยปรับเปลี่ยนกลไกการขับเคลื่อนการเติบโตชุดใหม่ (New Growth Engines) เพื่อเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ “ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง ” ภายในปี พ.ศ.2575 ดังนี้

1. หลุดพ้นจากก้นดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการสร้างความมั่งคั่งผ่าน กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ (Competitive Growth Engines) เพื่อก้าวสู่ประเทศที่มีรายได้สูง โดยเปลี่ยนจาก “ทำมากได้น้อย ” เป็น “ทำน้อยได้มาก” ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1.1 การยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา
- 1.2 การสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 1.3 การบ่มเพาะผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์
- 1.4 การพัฒนาวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
- 1.5 การพัฒนาทักษะและงานใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- 1.6 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ

- 1.7 การบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่พร้อมดำเนินการทั้งในแพลตฟอร์ม ในโลกจริง และโลกดิจิทัล
 - 1.8 กิจการร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่
 - 1.9 ฯลฯ
 2. หลุดพ้นจากกับดักความเหลื่อมล้ำ ด้วยการสร้างความมั่นคงผ่าน กลไกการกระจาย รายได้ โอกาสและความมั่งคั่งอย่างเท่าเทียม (Inclusive Growth Engine) โดยเน้นการปรับเปลี่ยนจาก ความมั่งคั่งที่กระจุกเป็นความมั่งคั่งที่กระจาย ด้วยหลักคิดที่ว่า “เราจะเดินหน้าไปด้วยกัน โดยไม่ทิ้งใคร ไว้ข้างหลัง” ประกอบไปด้วย
 - 2.1 การยกระดับ Digital Skill Literacy, ICT Literacy, Information Literacy และ Media Literacy ของคนไทย
 - 2.2 การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด และจังหวัด
 - 2.3 การพัฒนา Innovation Hubs ให้กระจายในระดับภูมิภาค
 - 2.4 การสร้างเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน
 - 2.5 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม
 - 2.6 การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและ สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก
 - 2.7 การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพ ของประชาชนให้ทันกับพลวัตจากภายนอก
 - 2.8 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ
 - 2.9 การจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข
 - 2.10 ฯลฯ
 3. หลุดพ้นจากกับดักความไม่สมดุล ด้วยการสร้างความยั่งยืนผ่านกลไกการพัฒนาที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth Engine) ปรับเปลี่ยนจากการพัฒนาที่ไม่สมดุลสู่ “การพัฒนาที่สมดุล ” ประกอบไปด้วย
 - 3.1 การมุ่งเน้นธุรกิจ การผลิต และการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - 3.2 การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน
 - 3.3 การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ และเมืองที่น่าอยู่
 - 3.4 การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็น หลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้ง ระบบ (Lost Advantage)
 - 3.5 การส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นองค์กรที่ “คิดดีทำดี” (Doing Good, Doing Well)
 - 3.6 ฯลฯ
- 3. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579)**

กระทรวงแรงงานได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579) ที่เชื่อมโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ในอีก 20 ปีข้างหน้า คือ ทรัพยากร

มนุษย์มีคุณค่าสูงสู่ความยั่งยืน แบ่งการดำเนินการเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์เป็น 4 ช่วง ๆ ละ 5 ปี ดังนี้
ช่วงที่ 1 Productive Manpower (พ.ศ.2560 – 2564) เป็นช่วงของการวางรากฐานด้านแรงงานให้เป็นมาตรฐานสากล

ช่วงที่ 2 Innovative Workforce (พ.ศ.2565 – 2569) เป็นช่วงของการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นประชากรของโลก (Global Citizen)

ช่วงที่ 3 Creative Workforce (พ.ศ.2570 – 2574) เป็นช่วงของการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่การทำงาน

ช่วงที่ 4 Brain Power (พ.ศ.2575 – 2579) เป็นช่วงของการเข้าสู่สังคมการทำงานแห่งปัญญา

แนวคิดในการดำเนินการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐบาลได้มีแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เนื่องจากเป็นปัญหาสะสมของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งได้มีการกำหนด พรก.บริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยในเนื้อหาปรับปรุงพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. 2559 โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้มี “คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว” มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว โดยให้คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชกำหนดนี้ไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชกำหนดนี้

2. กำหนดให้การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยมี 2 กรณี ได้แก่ กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ , กรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดีเพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ

3. กำหนดให้มี “กองทุนเพื่อการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนชื่อและวัตถุประสงค์ของกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริหารจัดการเกี่ยวกับการทำงานของคนต่างด้าว โดยให้รับโอนบรรดากิจการ เงิน สิทธิ และหนี้สินจากกองทุนเดิม

4. กำหนดการคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ขั้นใหม่ ให้นายจ้างผู้รับอนุญาตและลูกจ้างผู้รับใบอนุญาตทำงานซึ่งมีการจ้างงานตามพระราชกำหนดนี้ อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

5. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจนายทะเบียนในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและเพิ่มบทบัญญัติ เรื่องการประกาศรายชื่อนายจ้างที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามในเรื่องการให้คนต่างด้าวทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน หรือไม่จ่ายเงินทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงาน

ซึ่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2560 มีเนื้อหาทั้ง 145 มาตรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 22 มิถุนายนที่ผ่านมา และมีผลบังคับใช้วันที่ 23 มิถุนายน 2560 โดยพระราชกำหนดฉบับนี้ เป็นการปรับปรุงและรวมเนื้อหากฎหมาย 2 ฉบับที่เกี่ยวข้องเข้าไว้ด้วยกัน คือพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ที่เน้นควบคุมลักษณะประเภทงานที่คนต่างด้าวทำได้ และทำไม่ได้ ส่วนอีกฉบับคือพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ.2559 ที่เน้นควบคุมนายหน้าที่มีการเอาเปรียบไม่ทำตามสัญญาจ้างหรือไม่ โดยจะทำงานผ่านคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นประธาน ต่อมาหลังพระราชกำหนดฉบับนี้มีผลบังคับใช้ มีการเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขหรือปรับปรุง 4 มาตราในหมวด 8 เกี่ยวกับการกำหนดโทษ คือ มาตรา 101 ที่กำหนดโทษคนต่างด้าวที่ไม่ใช่เหยื่อคดีค้ามนุษย์ มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับตั้งแต่ 2,000 บาทถึง 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในส่วนมาตรา 102 และ 122 กำหนดโทษผู้ใดที่รับคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงาน โดยมีโทษปรับตั้งแต่ 400,000 บาท ถึง 800,000 บาทต่อคนต่างด้าว 1 คนที่จ้างงาน ขณะที่มาตรา 119 กำหนดโทษคนต่างด้าว ที่ทำงานโดยไม่มีหนังสือแจ้งรายละเอียดงานแจ้งให้นายทะเบียนรับทราบ ให้มีโทษปรับตั้งแต่ 20,000 บาทถึง 100,00 บาท

1. นโยบายเน้นหนักกระทรวงแรงงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561

นโยบายเร่งด่วน (Agenda Based)

- เร่งรัดการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผัน ให้มีเอกสารยืนยันตัวบุคคลให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด ภายใน 31 มีนาคม 2561 เป้าหมาย 1,137,294 คน
- ผลักดันและเร่งรัดการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน โดยแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมายด้านแรงงาน ตาม IUU Fishing และป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย
- แก้ปัญหาการหลอกลวงแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ และบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันไม่ให้แรงงานไทยลักลอบเดินทางไปทำงานต่างประเทศอย่างผิดกฎหมาย เช่น ประเทศเกาหลีใต้ และได้หวัน เป็นต้น
- ส่งเสริมให้นายจ้างหรือสถานประกอบการรับคนพิการเข้าทำงานในรูปแบบประชารัฐ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ในอัตราส่วน 100 : 1

5. เร่งรัดให้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงเพื่อส่งเสริมให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุมากขึ้น
6. ขับเคลื่อนนโยบาย Safety Thailand ด้วยการตรวจและบังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานอย่างจริงจัง
7. ผลักดันให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงระบบหลักประกันทางสังคม เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เช่น รักษาพยาบาล สงเคราะห์บุตร คลอดบุตร เสียชีวิต ทูพพลภาพ เป็นต้น
8. ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ และโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0
9. เพิ่มขีดความสามารถของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศให้มีสมรรถนะสูงตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในต่างประเทศ
10. ผลักดันการสร้างหลักประกันทางสังคมที่เป็นธรรมและเท่าเทียม ให้สามารถคุ้มครองแรงงานได้อย่างทั่วถึง โดยการเพิ่มและปรับปรุงสิทธิประโยชน์ในทุกกรณี คืนสิทธิให้ผู้ประกันตน มาตรา 39 ได้กลับเข้าสู่ระบบประกันสังคมอีกครั้ง
11. ยกระดับระบบโทรศัพท์สายด่วน 1506 ให้สามารถเป็นเครือข่ายหลักและเชื่อมโยงระบบโทรศัพท์สายด่วนอื่นของกระทรวงแรงงานได้ทั่วประเทศ เพื่อรับฟังความคิดเห็น ให้คำปรึกษาแนะนำ รับข้อร้องทุกข์ ข้อร้องเรียน โดยสามารถให้ข้อมูลปรึกษาหารือ และแนะนำข้อปฏิบัติให้แก่ประชาชนผู้ใช้บริการได้อย่างมีคุณภาพ
13. ให้แรงงานจังหวัดเป็นตัวแทนของกระทรวงในภูมิภาค ในการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงในระดับพื้นที่เพื่อให้เกิดเอกภาพ
14. ให้แรงงานจังหวัดเป็นเจ้าภาพในการบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงาน และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและแก้ไขปัญหาด้านแรงงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
15. ให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการรายจังหวัด.(Action.Plan) โดยให้แรงงานจังหวัดเป็นหัวหน้าทีมและเจ้าภาพหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายการบริหารงานภาครัฐในประเด็นแผนเดียวกัน (One Plan)
16. ให้สำนักงานแรงงานจังหวัดเป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านแรงงาน (Provincial Big Data) โดยพัฒนาศูนย์ข้อมูลด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ให้มีฐานข้อมูลด้านแรงงานที่ครบถ้วน ถูกต้อง และทันสมัย และสามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

17. ยกระดับศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงแรงงาน (ศปก.รง.) ศปก. ระดับกรม และระดับพื้นที่ ให้เป็นเครื่องมือที่มีความพร้อมในการบริหาร ติดตาม เฝ้าฟัง อำนาจการ ขับเคลื่อน ประเมินผล และควบคุมสั่งการแก้ไขปัญหาแรงงานได้ทันต่อสถานการณ์

18. พัฒนาบุคลากรให้มีขีดสมรรถนะ มีความเชี่ยวชาญ มีบุคลิกภาพที่ดี และมีภาวะผู้นำ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง และมีความชำนาญเฉพาะด้านในลักษณะมืออาชีพ

19. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์ข้อมูลแรงงานแห่งชาติ (NLIC) ด้วยการจัดระบบข้อมูล (Big Data) และฐานข้อมูลธนาคารแรงงาน (Labour Bank) ที่สามารถเชื่อมโยงกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกกระทรวง

20. เร่งรัดการออกกฎหมายสำคัญเพื่อแก้ไขปัญหาแรงงาน จำนวน 11 ฉบับ

(1) การแก้ไขปัญหา IUU.Fishing จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยแรงงาน บังคับ พ.ศ. กฎหมายว่าด้วยการทำงานในภาคประมง พ.ศ. และร่างพระราชกฤษฎีกากำหนด กิจการหรือลูกจ้างอื่นที่ไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(2) กฎหมายอื่นๆ จำนวน 8 ฉบับ ได้แก่ กฎหมายบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว กฎหมายส่งเสริมการมีงานทำแห่งชาติ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายการคืนสิทธิแก่ผู้ประกันตน มาตรา 39 กฎหมายเงินทดแทน และกฎหมายประกันสังคม

21. ยกระดับกระทรวงแรงงานให้เป็นหน่วยงานที่มีมาตรฐานระดับสากล และเป็นกระทรวงแรงงานดิจิทัลตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการประชาชน (E-Services)

22. จัดสวัสดิการสำหรับบุคลากรเพื่อการปฏิบัติราชการ เช่น ที่อยู่อาศัย บ้านพัก ข้าราชการ ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียน ห้องพยาบาล สถานที่ออกกำลังกาย ห้องรับรองผู้เกษียณอายุราชการ การตรวจสุขภาพประจำปี การฌาปนกิจสงเคราะห์ ห้องละหมาด และกองทุนสวัสดิการ ข้าราชการ เป็นต้น

2. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2558– 2564)

ได้กำหนดผลประโยชน์แห่งชาติเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็น ปึกแผ่น มั่นคงทางสังคม ท่ามกลางสังคมและการมีเกียรติศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงานในเรื่องปกครอง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล และจัดระบบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง โดยเนื้อหาใจความสำคัญของนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดีและธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

3. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความปลอดภัย ความเป็นธรรม และความเสมอภาคในชาติ เพื่อลดการเผชิญหน้า และการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบ

4. เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง

5. เพื่อพัฒนาศักยภาพของภาครัฐ และส่งเสริมบทบาทและความเข้มแข็งของทุกภาคส่วน ในการรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่กระทบกับความมั่นคง

6. เพื่อให้การจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม พลังงาน และอาหาร มีความมั่นคง ความยั่งยืนและมีความสมดุลกับการขยายตัวของพัฒนาประเทศ รวมถึงลดความเสี่ยงจากผลกระทบ ของกระแสโลกาภิวัตน์

7. เพื่อพัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมของชาติในการเผชิญกับภาวะสงคราม และวิกฤติการณ์ ความมั่นคง อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

8. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพในการป้องกันประเทศ สนับสนุนภารกิจที่ไม่ใช่การสงคราม และสามารถผนึกกำลังของกองทัพกับทุกภาคส่วนในการเผชิญกับภัยคุกคามด้านการป้องกันประเทศใน ทุกรูปแบบ

9. เพื่อส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่สร้างสรรค์และสันติในการอยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน กลุ่มประเทศอาเซียน ประชาคมโลก บนพื้นฐานของการรักษาผลประโยชน์และการดำรงเกียรติภูมิของชาติ

โดยเนื้อหาสาระละเอียดของนโยบายความมั่นคงแห่งชาตินั้นได้แบ่งเป็น 2 ส่วนด้วยได้แก่ ส่วนที่ 1 นโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ

นโยบายที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ผ่านหลักสูตรทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมทั้งช่องทางสื่อสารต่าง ๆ และชี้เตือนให้ระมัดระวังในการ ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

1.2 พัฒนาประสิทธิภาพและความเข้มแข็งของกลไกที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและป้องปรามการล่องละเมิดสถาบัน จำแนกกลุ่มเป้าหมาย และกำหนดมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังต่อกลุ่มที่มุ่งล้มล้างสถาบัน และใช้มาตรการพูดคุยต่อกลุ่มที่หลงผิดเพื่อให้ปรับเปลี่ยนทัศนคติ

1.3 เผยแพร่และน้อมนำแนวพระราชดำริไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ภาครัฐ เป็นต้นแบบในการยึดถือและปฏิบัติตามแนวพระราชดำริอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางปฏิบัติและดำเนินการให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

1.4 เสริมสร้างความเข้มแข็งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข ที่มุ่งเน้นการบริหารและการดำเนินงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล

ให้มีความเข้มแข็ง สนับสนุนการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนและชุมชนท้องถิ่น ให้มีอิสระและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายโดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของตนและ ชุมชนท้องถิ่น และภาครัฐยึดมั่นแนวทางสันติวิธีเป็นบรรทัดฐานการจัดการความขัดแย้ง

นโยบายที่ 2 สร้างความเป็นธรรม ความโปร่งใส และความสมานฉันท์ในชาติ

2.1 ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศทุกระดับ ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างเหมาะสม มุ่งสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจและทรัพยากร และ เปิดโอกาสให้ประชาชนอย่างเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติอาทิ ดิน น้ำ ป่า แร่ธาตุโดยยึดผล ประโยชน์ส่วนรวมและเป็นไปโดยสอดคล้องกับการบริหารจัดการในระดับชาติ รวมทั้งการได้รับสวัสดิการ ทางสังคม โอกาสทางการศึกษา และการบริการด้านสาธารณสุขจากภาครัฐอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

2.2 สร้างความเชื่อมั่นต่อกลไกและกระบวนการยุติธรรม ในการพัฒนาโลกและมาตรฐาน กระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และ เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเป็นธรรม ยึดหลักสิทธิมนุษยชนขั้น พื้นฐาน รวมถึงทบทวนและปรับปรุงกฎหมายที่เอื้อต่อการลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมใน สังคม

2.3 แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในการถือครองที่ดิน จำกัดการผูกขาดที่ดินขนาดใหญ่ ของภาคเอกชน และกระจายโอกาสการถือครองที่ดินทำกินให้กับประชาชนที่ยากจน

2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชาติ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรักความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทยและเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง โดยมีแนวทาง หรือการดำเนินการที่ส่งเสริมค่านิยมที่ดีของสังคมไทย การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคที่เท่าเทียมกัน และการยอมรับความคิด ความเชื่อ อัตลักษณ์ วิถีชีวิต ภาษาและ วัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกัน

2.5 สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของทุก ภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการบริหารงานของภาครัฐ ทั้งในการให้ข้อคิดเห็นเชิงนโยบายและ ตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานตลอดจนการติดตามประเมินผลของภาครัฐ รวมถึงการเสริมสร้าง บรรยากาศในการหารือเปิดรับฟังข้อเท็จจริง เหตุผล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากทุกฝ่าย เพื่อให้การบริหารของภาครัฐเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ป้องกันความขัดแย้งระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน ที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายของภาครัฐ และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ได้อย่างแท้จริง

นโยบายที่ 3 ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

3.1 เสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สันติสุข ในการนำยุทธศาสตร์พระราชทานเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งยึดมั่นแนวทางสันติวิธีเป็นบรรทัดฐานการจัดการความ ขัดแย้งความรุนแรงและการสร้างความรักความสามัคคีความสงบสุขและความสมานฉันท์ของประชาชน และลดการใช้ความรุนแรงในพื้นที่

3.2 พื้นฟูความเชื่อมั่นและลดความหวาดระแวงระหว่างประชาชนกับรัฐ โดยยึดถือ ความเป็นธรรม และกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรม รวมถึงการเคารพสิทธิมนุษยชนและการ พัฒนากลไกคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

3.3 เสริมสร้างสันติสุขและการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วนเป็นพลังในการเข้าถึงประชาชน โดยเฉพาะการสร้างการยอมรับของสังคมโดยรวม และส่งเสริม ให้คนและสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง และเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนที่สอดคล้องกับศักยภาพ ความต้องการ และลักษณะพิเศษเฉพาะของแต่ละ พื้นที่

3.4 ส่งเสริมความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข เพื่อแสวงหาทางออกจาก ความขัดแย้งและความรุนแรง โดยเฉพาะการพูดคุยเพื่อสันติสุขกับผู้ที่ไม่เห็นต่างจากรัฐทั้งในพื้นที่และใน ต่างประเทศ ในการเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม ปลอดภัย รองรับการพูดคุยเพื่อสันติสุข และมี หลักประกันของความต่อเนื่องและความเชื่อมั่นของทุกกลุ่มในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพูดคุย

3.5 สร้างความเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ต่อสังคมทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ เพื่อลดเงื่อนไขของการนำไปแสวงประโยชน์ และแก้กู่ต่อการแก้ไขปัญหาของไทย

3.6 จัดให้มีกลไกและโครงสร้างการบริหารจัดการของภาครัฐที่มีเอกภาพ ทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหาตามนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ เตรียมพร้อมพื้นที่ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป

นโยบายที่ 4 จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน

4.1 เสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง และกระชับความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ปัญหาข้ามพรมแดน อาทิการลักลอบเข้าเมือง ปัญหาแรงงาน ข้ามชาติการค้าการร้าย การค้าสิ่งของผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์โรคระบาด และโรคติดต่อร้ายแรง รวมถึง ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนา และเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะการไม่นำประเด็นเส้นเขตแดนมาเป็นอุปสรรคในการพัฒนาและเสริมสร้างความเจริญเติบโต ร่วมกัน บนพื้นฐานการรักษาสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับการรักษาความมั่นคงของชาติ

4.2 ปรับปรุงกลไก และพัฒนาศักยภาพการตรวจคนเข้าเมือง การติดตามตรวจสอบ การเข้า-ออก การขอยุ่ต่อในประเทศไทย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประสานร่วมมือและ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างใกล้ชิด

4.3 ส่งเสริมการใช้มิติทางสังคมและวัฒนธรรม ในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ทุกระดับกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาความเข้มแข็งของคน ชุมชน และพื้นที่ชายแดนร่วมกัน

4.4 จัดระเบียบการพัฒนาพื้นที่ชายแดนให้มีศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ และการ เป็นประตูเชื่อมโยงการค้า ที่มีความสมดุลทั้งในมิติเศรษฐกิจและสังคมกับมิติความมั่นคง และ

ร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านใน การบริหารจัดการชายแดน การพัฒนาด่านชายแดน และการพัฒนา เขตเศรษฐกิจ พิเศษ

นโยบายที่ 5 สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

5.1 พัฒนาระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหา การ ก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติในการเสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงาน กลไกภาครัฐ โดยเฉพาะ การข่าวและระบบกฎหมายให้มีความเข้มแข็ง รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือและการ ประสานงานระหว่าง หน่วยงานภาครัฐให้มีเอกภาพ

5.2 ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายทุกรูปแบบ โดยให้ ความสำคัญ กับการลดปัจจัยและเงื่อนไขที่เกื้อกูลต่อการก่อการร้ายการป้องกันมิให้กลุ่มก่อการร้าย บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่สนับสนุนการก่อการร้ายทุกรูปแบบใช้พื้นที่ในอาณาเขตประเทศไทยเป็นพื้นที่ พักพิง พื้นที่แสวงหาปัจจัย เพื่อสนับสนุนการก่อการร้าย ตลอดจนเป็นพื้นที่ก่อความรุนแรงหรือ กระทำการก่อการร้าย โดยมุ่งเน้นการ ป้องกันและรักษาความปลอดภัยในเขตเมือง

5.3 เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รวมทั้งกับ องค์กรระหว่าง ประเทศ และภายใต้กรอบอาเซียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ บนพื้นฐานของการกำหนดท่าทีและจุดยืนที่เหมาะสมของไทยในประเด็น การก่อการร้าย

5.4 เสริมสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก ของภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาค ประชา สังคม ให้เห็นความสำคัญของปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติและสร้าง เครือข่ายที่เข้มแข็ง ในการร่วมมือกับภาครัฐป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติทุกรูปแบบ

นโยบายที่ 6 ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

6.1 พัฒนาศักยภาพความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล ในการเสริมสร้างและพัฒนา กำลัง ทางเรือให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเพียงพอในการจัดการกับภัยคุกคามด้วยแนวคิดเชิงป้องกัน และป้องปราม รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์ ความไว้วางใจระหว่างประเทศ และพัฒนาความ ร่วมมือและความเข้าใจ อันดีกับหน่วยงานทางทะเลในทุกระดับ

6.2 คุ้มครองการใช้ประโยชน์จากทะเล ในการพัฒนาขีดความสามารถเชิง ป้องกันการ รั่วไหลภัยคุกคามความมั่นคง และเสริมสร้างระบบตรวจการณ์และพิสูจน์ทราบ เป้าหมายทางทะเล การแลกเปลี่ยนด้าน การข่าว การสนับสนุนเรือพาณิชย์ของไทยที่แล่นผ่านพื้นที่ เสี่ยงภัยให้มีมาตรการ คุ้มครองความปลอดภัยและการป้องกันตนเองตามระดับความรุนแรงของภัย คุกคามตามระดับสากลภายใต้ การกำกับดูแลของรัฐ รวมทั้งพัฒนาศักยภาพในการเตือนภัย ป้องกัน และจัดการกับปัญหาภัยพิบัติสาธารณภัย และภัยธรรมชาติตลอดจนเสริมสร้างและพัฒนาความ ร่วมมือระหว่างประเทศ สนับสนุนประเด็นด้านความมั่นคงและความปลอดภัยทางทะเลในเวทีระหว่าง ประเทศ

6.3 สร้างความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเล ในการ ส่งเสริม การพัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมทางทะเล และสนับสนุนกิจการพาณิชย์นาวี รวมทั้ง จัดให้มี มาตรการเชิงป้องกันและแก้ไขความขัดแย้งจาก การแสวงหาประโยชน์ทางทะเลอย่างสันติวิธี ตลอดจนจัด ระเบียบการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมทางทะเลให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม

สมดุล และยั่งยืน รวมทั้งให้มีการกำหนดพื้นที่ปกครองทางทะเลเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 สร้างความสมดุลและยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยผลักดัน ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทะเล สนับสนุนการมีส่วนร่วม ร่วมของภาคประชาชน และสนับสนุนสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากรและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ของตน และพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการกับมลพิษที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้มี และบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างเคร่งครัด

6.5 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ และความตระหนักรู้ความสำคัญของทะเล โดยให้มีองค์กรที่มีหน้าที่ศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับทะเล และเผยแพร่ให้ความรู้และการศึกษา กับภาคส่วนต่าง ๆ และเร่งรัดการพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการทางทะเล

6.6 พัฒนาการบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลขององค์กรของรัฐ โดย จัดตั้งหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายในการสั่งการและบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการ ดูแลและรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล รวมทั้งมีการพัฒนากฎ ระเบียบ แผน หรือกฎหมายภายใน อื่น ๆ เพื่อให้มีความทันสมัยต่อสถานการณ์ทางทะเลและสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ตลอด จนเสริมสร้างศักยภาพของเครือข่ายภาคประชาสังคมในการสนับสนุนการดำเนินการของหน่วยงานรัฐใน การรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

นโยบายที่ 7 จัดระบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง

7.1 กำหนดนโยบายต่อผู้หลบหนีเข้าเมือง โดยให้อาศัยอยู่ชั่วคราวตามหลักมนุษยธรรม เพื่อรอการส่งกลับ ทั้งนี้โดยไม่ยินยอมให้มีการเคลื่อนไหวใดๆ ที่สร้างผลกระทบต่อประเทศไทยและความ สัมพันธ์ระหว่างประเทศ

7.2 แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองที่ตกค้างและยังไม่สามารถส่งกลับประเทศต้นทาง โดยเร่งรัด การกำหนดสถานะบุคคลที่ชัดเจน การกำหนดสิทธิขั้นพื้นฐาน ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องและ หลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด

7.3 จัดระเบียบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยคำนึงถึงการรักษาผลประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของชาติ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการ อนุญาตให้มีการจ้างงานและนำแรงงานต่างด้าวเข้าสู่ระบบที่รัฐกำหนดภายใต้ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงการให้ความเป็นธรรมความคุ้มครอง ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของแรงงานต่างด้าว โดยยึดมั่นในหลักนิติธรรม หลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และกติกา ระหว่างประเทศ

7.4 ปรับปรุงกลไกและพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบการเข้าเมือง โดยส่งเสริมการพัฒนาระบบฐานข้อมูลร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มกลไกความร่วมมือ มีระหว่างกันในการตรวจสอบการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอย่างเข้มงวด และพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้รู้เท่าทันกับพัฒนาการของการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ตลอดจนเพิ่มมาตรการทาง กฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้ อำนาจโดยมิชอบ

7.5 พัฒนาระบบฐานข้อมูลคนเข้าเมืองและผู้หลบหนีเข้าเมืองให้มีความทันสมัย เป็น ปัจจุบัน สามารถเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายที่ 8 เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน

8.1 ปกป้องความมั่นคงของชาติจากภัยยาเสพติด โดยให้ความสำคัญกับการลดอุปสงค์ หรือความต้องการใช้ยาเสพติด และการลดปริมาณยาเสพติด การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนโดย เฉพาะเด็กและเยาวชน และส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของภาคประชาชนและชุมชน การ เพิ่มประสิทธิภาพในการสกัดกั้น และปราบปรามการค้ายาเสพติดจากต่างประเทศ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียนและสหประชาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

8.2 ผนึกกำลังทุกภาคส่วนให้พร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคง โดยเปิด โอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาการป้องกันและแก้ปัญหา โดยเฉพาะ การเสริมสร้าง ความมั่นคงของชาติในระดับพื้นที่ให้มีภูมิคุ้มกัน มีความพร้อมเผชิญปัญหาและภัย คุกคามความมั่นคง และสามารถผนึกกำลังประชาชน หรือกลุ่มพลังมวลชน เพื่อสนับสนุนภาครัฐในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาชุมชน/ท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความ มั่นคง

นโยบายที่ 9 เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน โดยจัดการ การทุจริตคอร์รัปชัน และเงื่อนไขต่างๆที่เกิดจากเจ้าหน้าที่รัฐ และสร้างความตระหนักให้ทุกภาคส่วน ร่วมมืออย่างจริงจังและ สนับสนุนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะการให้ ความสำคัญกับระบบการ ชับเคลื่อน คือ การประสานความร่วมมือ การพัฒนาระบบการบริหาร จัดการ การสร้างมาตรฐาน การ ติดตามประเมินผล รวมถึงการสร้างภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาค ธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคม ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

นโยบายที่ 10 เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

10.1 ปกป้อง ป้องกัน ภัยคุกคามด้านไซเบอร์ สงครามไซเบอร์ และเสริมสร้าง ความ ปลอดภัยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการบูรณาการการจัดการความมั่นคงทางไซเบอร์ ระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐ การประสานความร่วมมือและเสริมสร้างเครือข่ายกับภาคเอกชน ภาค วิชาการ บุคลากร องค์กร และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการรักษา ความมั่นคงทางไซเบอร์ การเสริมสร้าง ความร่วมมือระหว่างประเทศ การเฝ้าระวังและการพัฒนาระบบป้องกัน การโจมตีระบบสารสนเทศ การพัฒนาความพร้อมต่อสงคราม ไซเบอร์การปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญด้านสารสนเทศของประเทศ การกักเก็บข้อมูล ระบบ/เครือข่าย และการพัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัยในทุกด้าน

10.2 พัฒนาการบังคับใช้กฎหมาย โดยการพัฒนาระเบียบและกฎหมายเพื่อ ความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์และการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับงานสืบสวนและป้องกันอาชญากรรมไซเบอร์ให้สามารถ ลดภัยคุกคามหรืออันตรายที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล ข้อมูลและระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ โดยเฉพาะที่ อยู่ในรูปของการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ การละเมิดทรัพย์สินทาง ปัญญา การโจรกรรมข้อมูลสารสนเทศ การละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคล การกรรโชกข้อมูล สารสนเทศ การกระทำผิดตลอดจนการก่อวินาศกรรม หรือทำลายระบบสารสนเทศ รวมถึงการสร้าง ความตระหนักรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับภัยคุกคามและ อาชญากรรมไซเบอร์

10.3 พัฒนาศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และจดสิทธิบัตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผลิตโดยคนไทย การวิจัยและพัฒนาเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ การบูรณาการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลภาครัฐ การพัฒนาระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์แบบบูรณาการ รวมถึงการใช้ระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐ (GIN) ระบบ คลาวด์ภาครัฐ (G-Cloud) ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ องค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความชำนาญทางด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อให้บุคลากร ภาครัฐและองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลข่าวสารและความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย และ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรทางด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายที่ 11 รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11.1 พัฒนาระบบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ระหว่างการอนุรักษ์ และการพัฒนา โดยยึดหลักการสร้างสมดุลในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและสอดคล้อง กับความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศและการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและการผสมผสาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่กับการพัฒนาท้องถิ่น

11.2 เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และท้องถิ่นในการบริหาร จัดการ การตรวจสอบ และการเฝ้าระวังการแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ รวมถึง เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมั่นคงและยั่งยืน และสนับสนุนให้มีชุมชนต้นแบบการจัดตั้ง กลุ่มอาสาสมัคร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคประชาชนในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และการควบคุมตรวจสอบกิจกรรมที่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11.3 เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อม ในการส่งเสริมให้มีการใช้กระบวนการ ยุติธรรมทางด้านสิ่งแวดล้อม เป็นกลไกพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปกป้องสิทธิชุมชน และแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับประชาชน และสนับสนุนให้มีการใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการ ทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการทางสังคม เพื่อลดการทำลายและสร้างแรงจูงใจในการร่วมดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพกลไกตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคาม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากภายนอกประเทศ โดยเฉพาะปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์การลักลอบ นำเข้าวัตถุมีพิษ สารเคมีอันตราย และกากของเสียต่าง ๆ จากโรงงานอุตสาหกรรมของต่างชาติเข้ามาทิ้ง ในอาณาเขตของประเทศไทย

11.4 ส่งเสริมการรวมตัวในระดับภูมิภาคอาเซียน เพื่อเป็นภาคีด้านการรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างใกล้ชิด รวมทั้งส่งเสริมการ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน

นโยบายที่ 12 เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร

12.1 เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการพลังงานทั้งระบบ กำหนดทิศทางการผลิต และ การใช้พลังงานอย่างยั่งยืน การแสวงหาแหล่งพลังงานเพิ่มเติมในการเร่งจัดหาปิโตรเลียมภายในประเทศ และการกระจายเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าให้ได้ตามแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า

ของประเทศ การจัดหา พลังงานทดแทน การพัฒนาพลังงานหมุนเวียน การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการบริหาร ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงพลังงานจากต่างประเทศ

12.2 พัฒนาองค์ความรู้และแสวงหาแหล่งพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคิดค้นนวัตกรรมเพื่อลดการใช้พลังงานหลักที่เริ่มหมดไป และสร้างมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อม

12.3 สร้างความตระหนักให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนอย่างจริงจังในการดำเนินการตาม กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทยการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตอาหาร อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมการและพิจารณากำหนดให้มียุทธศาสตร์หรือแผนเสริมสร้างความมั่นคง ทางอาหาร เพื่อเป็นการวางแผนระยะยาวอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม

12.4 พื้นฟูภาคเกษตรกรรมอันเป็นรากฐานความมั่นคงทางอาหารของไทย ส่งเสริมระบบ เกษตรกรรมแบบยั่งยืน และพัฒนาเกษตรกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมและเกษตร สมัยใหม่ และฟื้นฟูค่านิยมใหม่ที่เคารพในศักดิ์ศรีของเกษตรกร

นโยบายที่ 13 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

13.1 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ให้ประสานสอดคล้องระหว่างแผนระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับท้องถิ่น และระดับชุมชน เพื่อรองรับการเผชิญภัยคุกคามทั้งด้านการทหาร การก่อการร้าย สาธารณภัย ภัยพิบัติขนาดใหญ่และโรคอุบัติใหม่ รวมถึงการบรรเทา ฟื้นฟูหลังภัยพิบัติ

13.2 จัดให้มีระบบสั่งการที่มีเอกภาพ สามารถบูรณาการและผนึกกำลังทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยในเชิงรุก ทั้งการแจ้งเตือนภัย การป้องกันภัย การระงับภัย การบรรเทาภัย และการฟื้นฟูผลที่เกิดขึ้น

13.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการเตรียมพร้อมเผชิญ ภัยพิบัติ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภัยในเชิงรุก ทั้งในระดับท้องถิ่น และในระดับชาติ

13.4 พัฒนาและสนับสนุนการมีระบบฐานข้อมูลเฝ้าระวังและเตรียมพร้อมด้าน ภัย พิบัติที่ทันสมัย พร้อมระบบสำรอง ที่สามารถเฝ้าต่อการเตือนภัยล่วงหน้าอย่างรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพ

นโยบายที่ 14 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

14.1 เสริมสร้างและพัฒนากองทัพให้มีโครงสร้างกำลังกองทัพ และยุทธโศปกรณ์ ที่เหมาะสม ทันสมัย มีความพร้อมในการป้องกันประเทศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ และการปฏิบัติการกิจ ด้านสันติภาพได้อย่างต่อเนื่อง

14.2 เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของชาติด้วยการผนึกกำลังจากทุกภาคส่วน ใน การป้องกันประเทศ และให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานของกองทัพตั้งแต่ในภาวะปกติ ในการพัฒนา ความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อการระดมสรรพกำลัง ทรัพยากร การ ป้องกันการ ขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นในภาวะไม่ปกติการพัฒนากระบวนการประสานงานระหว่าง หน่วยงานให้มี ประสิทธิภาพ และเสริมสร้างศักยภาพและปลูกฝังจิตสำนึกด้านความมั่นคงของ

ท้องถิ่น เอกชน ภาค ประชาชน ให้สนับสนุนภาครัฐ รวมถึงการสร้างเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกันประเทศ โดยยึดกระบวนการมีส่วนร่วม

14.3 เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี และความร่วมมือในทุกระดับกับกองทัพ ประเทศ เพื่อนบ้าน กลุ่มอาเซียน และมิตรประเทศ บนพื้นฐานการรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน

14.4 พัฒนาและนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติเข้ามาสนับสนุนภารกิจ นอกเหนือ จากสงคราม ในการเตรียมความพร้อมของกองทัพให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาประเทศ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความมั่นคงภายใน การปราบปรามยาเสพติด และสนับสนุนภารกิจ การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ และการบรรเทาภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งในกรอบของสหประชาชาติและกรอบ ความร่วมมือต่างๆ โดยจัดเตรียมอุปกรณ์และกำลังพลของกองทัพให้มีความเหมาะสมและไม่กระทบต่อ การจัดเตรียมกำลังและใช้กำลังเพื่อปฏิบัติการกิจตามแผนป้องกันประเทศ

14.5 ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศและความมั่นคง โดย พัฒนาระบบอาวุธและระบบการแจ้งเตือนภัยทางทหาร ให้มีขีดความสามารถในการป้องกันปรามทางยุทธศาสตร์ และส่งเสริมการศึกษาวิจัยและพัฒนาการทหารรวมถึงเสริมสร้างขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร โดยประสานการวิจัยและร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ภายในกองทัพกับหน่วยงานวิจัยองค์กร สถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษาด้านเทคโนโลยีของภาครัฐและ ภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนขยายผลการวิจัยและเสริมสร้างขีดความสามารถด้าน อุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหารเพื่อการพึ่งพาตนเอง ตลอดจนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสารทางทหารให้สนับสนุนการป้องกันประเทศ

นโยบายที่ 15 พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ

15.1 ดำเนินงานข่าวกรองที่มีคุณภาพและแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ และความเคลื่อนไหวที่สนับสนุนการเสริมสร้างความมั่นคงและผล ประโยชน์แห่งชาติ

15.2 เสริมสร้างความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพในประชาคมข่าวกรอง และหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งหน่วยงานข่าวกรองต่างประเทศ และมีเครือข่ายด้านข้อมูลข่าวสารกับภาคเอกชน และประชาชน

15.3 เสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถของระบบงานข่าวกรองอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาบุคลากรและเพิ่มศักยภาพของเทคโนโลยี ระบบฐานข้อมูลและองค์กรด้านการข่าว

นโยบายที่ 16 เสริมสร้างคุณภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

16.1 เสริมสร้างความไว้วางใจและป้องกันความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาการความเข้มแข็งกลไกความร่วมมือระดับต่าง ๆ เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาระหว่างกันอย่างสันติ

16.2 ส่งเสริมบรรยากาศที่นำไปสู่การสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนและเส้นเขตแดน ทางทะเลกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุผล ในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายการสำรวจและจัดทำ หลักเขตแดนและเส้นเขตแดนทางทะเลกับประเทศเพื่อนบ้านแต่ละด้านอย่างชัดเจน และรักษาความต่อเนื่องของคณะเจรจารวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะการสนับสนุนเครื่องมือที่ทันสมัย การเพิ่มมาตรการความปลอดภัยในพื้นที่เสี่ยงจากการสู้รบและก่บระเบิด การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

16.3 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ ของภูมิภาค โดยเน้นที่ความเชื่อมโยงใกล้ชิดกันในมิติทางวัฒนธรรม และการอยู่ร่วมกันมาอย่างยาวนาน เพื่อให้เกิดทัศนคติในทางสร้างสรรค์ของการเป็นมิตรประเทศ รวมถึงลดอคติและความหวาดระแวงระหว่าง กัน และการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจระหว่างประชาชน โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้ ดำเนินการในทุกกระดับ โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นและภาคประชาชน และให้ภาควิชาการและสถาบันด้าน การวิจัยมีบทบาทนำในการเชื่อมโยง การศึกษา ค้นคว้า วิจัย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศเพื่อนบ้าน

16.4 ส่งเสริมให้อาเซียนมีเอกภาพในการดำเนินความสัมพันธ์กับมหาอำนาจ และเป็นเครื่องมือสร้างดุลยภาพทางความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมหาอำนาจ

16.5 สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมือกันอย่างเป็นรูปธรรมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ซึ่งเป็นผลกระทบจากการเชื่อมโยงกันมากขึ้นในประชาคมอาเซียน

16.6 ดำเนินการอย่างสมดุลในการปรับตัวให้สอดคล้องกับการที่อาเซียนเป็นองค์กร ที่ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดมากขึ้น แต่สามารถรักษาผลประโยชน์ด้านความ มั่นคงแห่งชาติที่สำคัญไว้ได้

16.7 เสริมสร้างความพร้อมของประเทศในการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน ในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรภาครัฐ พัฒนากฎ ระเบียบ ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน ให้ไทยมีความพร้อมในการจัดการผลข้างเคียงที่จะเกิดขึ้นจากการอำนวยความสะดวกให้มีการติดต่อ เชื่อมโยงกันมากขึ้นในอาเซียน พร้อมทั้งเสริมสร้างความตระหนักรู้และทัศนคติที่ดีต่อการเป็นประชาคม อาเซียน ประเทศสมาชิกอาเซียน และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมในการสร้างความคุ้นเคย ความเข้าใจ และความรู้สึกเป็นมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

16.8 รักษาดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์กับนานาประเทศ โดยมีจุดยืน และ ท่าทีที่เหมาะสม ที่เอื้อต่อการแสวงประโยชน์ร่วมของไทยกับประเทศต่างๆ และไม่ ให้ตกอยู่ท่ามกลาง ความตึงเครียดของการแข่งขันอิทธิพลหรือการรักษาผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันของมหาอำนาจ รวมถึงสนับสนุน การเข้าเป็นภาคีข้อตกลงระหว่างประเทศที่เอื้อต่อการรักษาผลประโยชน์และเกียรติภูมิของประเทศ

16.9 เสริมสร้างปัจจัยที่เกื้อหนุนและสร้างสภาวะแวดล้อมที่ลดความหวาดระแวง ควบคู่ ไปกับการเสริมสร้างความไว้วางใจในการส่งเสริมบทบาทของไทยด้านความมั่นคงระหว่างประเทศและ ใช้กลไกทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ ให้เอื้อต่อการสร้างดุลยภาพและการรักษาผลประโยชน์ ของชาติ

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

1. พัฒนาระบบ กลไก กฎหมาย กฎ ระเบียบ และการบริหารจัดการนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ โดย การปรับปรุงกลไกรับผิดชอบให้มีความพร้อมต่อการดำเนินงาน การทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาระบบแผนและระบบงบประมาณ ตลอดจนพัฒนาฐานข้อมูลด้าน ความมั่นคงให้เกื้อหนุนต่อการขับเคลื่อนนโยบาย การกำหนดหน่วย

รับผิดชอบอย่างชัดเจน การกำหนด ประเด็นมุ่งเน้นที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายและการจัดทำยุทธศาสตร์ที่สำคัญเพื่อสนับสนุน การดำเนินงานตามทีนโยบายกำหนดไว้ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในรูปแบบที่เหมาะสม

2. สร้างความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ ยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ทั้งการบูรณาการสาระสำคัญและกรอบการจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณรองรับการดำเนินการได้อย่าง สอดคล้อง รวมถึงเชื่อมโยงนโยบายความมั่นคงแห่งชาติกับยุทธศาสตร์ความมั่นคงเฉพาะเรื่องและนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนระดับชาติที่มีอยู่ให้เกื้อหนุนต่อกัน

3. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลในระดับนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดย สมช. เป็นหน่วยรับ ผิดชอบในการกำกับ อำนวยการ ติดตามและประสานเชิงนโยบายเพื่อให้มีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และให้มีกลไกติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานและการประเมินผลสำเร็จและผลกระทบ รวมถึงการ กำหนดดัชนีชี้วัดที่สำคัญและมีการตรวจสอบประเมินสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อนโยบายความมั่นคง แห่งชาติฯ เพื่อนำไปสู่การทบทวน ปรับปรุงและพัฒนา นโยบายหรือแนวทางดำเนินการ ให้ทันและตอบสนอง ต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

4. เสริมสร้างบทบาทภาคีความมั่นคง รวมถึงภาคีนอกภาครัฐสนับสนุนการดำเนินงานตาม นโยบายความมั่นคงแห่งชาติโดยการประสานความร่วมมือและพัฒนาระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายประชาคม ความมั่นคงให้ครอบคลุมหน่วยงานและองค์กรนอกภาครัฐทั้งในและต่างประเทศอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นและ สอดคล้องกับบริบท ความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งให้ความสำคัญ การเชื่อมโยงเครือข่ายภาคีนอก ภาครัฐในทุกกระดับ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงมากขึ้น

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิชาดา ไตรรัตน์ (2540, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายไปปฏิบัติ พบว่าการดำเนินนโยบายจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติผิดกฎหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อจัดการให้แรงงานต่างชาติผิดกฎหมายเข้ามาสู่ระบบที่ทางราชการ สามารถควบคุมดูแลได้ แต่ยังมีปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติ ตามนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติผิดกฎหมาย ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

1. ขาดความชัดเจน และควมมีเอกภาพของนโยบายที่ทำให้นโยบายไม่น่าเชื่อถือ
2. ความไม่สอดคล้องของนโยบายกับข้อเท็จจริง โดยเฉพาะความไม่ครอบคลุมในส่วน of ประเภทอาชีพ และประเภทกิจการที่มีแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายทำงาน

3. ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามนโยบาย ทั้งผู้ที่ต้องนำนโยบายไปปฏิบัติ และผู้ที่ต้องปฏิบัติตามนโยบาย ทำให้การดำเนินตามนโยบายมีข้อบกพร่องในหลายประการ

4. ขาดความพร้อมทั้งในด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการ

5. ความไม่กระจ่างชัดในนโยบายของผู้ปฏิบัติ ซึ่งความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนนี้ก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติตามนโยบาย

6. การประชาสัมพันธ์ ไม่กว้างแถมครอบคลุมเพียงพอ ทำให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง

ศศิพร คนงาน (2541, น. 89-90) ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายไปปฏิบัติ พบว่า

1. ความไม่ชัดเจนของนโยบายและเงื่อนไขการดำเนินการวัตถุประสงค์หลัก ต้องการจัดระเบียบควบคุมแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายที่ลักลอบทำงาน และอยู่ในประเทศไทยให้เข้าระบบเพื่อทางราชการสามารถควบคุมดูแลและเป็นไปตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติการตรวจสอบเงื่อนไขของแรงงานต่างชาติที่ลักลอบเข้าเมืองนั้นไม่มีหลักฐานแสดงชัดเจน จึงเป็นการส่งเสริมให้เกิดขบวนการนายหน้าค้าแรงงานต่างชาติ

2. ความไม่พร้อมของเจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่มีน้อยและเจ้าหน้าที่ยังไม่ให้ความร่วมมือเต็มที่ เพราะนโยบายดังกล่าวเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติภาระเร่งด่วนทำให้ดำเนินงานผิดพลาดและบกพร่อง ขาดความร่วมมือจากนายจ้างและสถานประกอบการในการนำแรงงานต่างชาติมารายงานตัวและขอรับใบอนุญาตทำงาน

3. ความไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงาน ตามมติของคณะรัฐมนตรี กำหนดให้การบริการแบบเบ็ดเสร็จ One – Stop Service แต่ในทางปฏิบัติพบว่าความไม่พร้อมของเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร ขั้นตอนการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนเกิดความล่าช้า นายจ้างและสถานประกอบการเกิดความเบื่อหน่ายทำให้เป็นเงื่อนไขต่อการปฏิบัติงาน

อัญมิกา ทองเปลว (2542, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องวิเคราะห์การ จัดระบบแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย ปี 2541 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคการจัดระบบแรงงานต่างด้าว ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี 2541 พบว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการติดต่อสื่อสาร และประสานงานที่เกิดจากความแตกต่างในลักษณะของหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติ ความไม่พร้อมที่จะให้ความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง กับนโยบาย และการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ต่อเนื่อง และครอบคลุมสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติที่เกิดจากความเพียงพอของทรัพยากร ที่สนับสนุนคุณภาพของบุคลากรและสถานะเศรษฐกิจ สังคมการเมือง ความสามารถในการควบคุมนโยบาย ซึ่งครอบคลุมถึงความเข้าใจในนโยบายของผู้ปฏิบัติและความสอดคล้องของกิจกรรมการดำเนินการจัดระบบแรงงานต่างด้าวกับข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่

มาโนช แสงประเสริฐ (2542, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัญหาอุปสรรคการนำนโยบายแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายไปปฏิบัติ พบว่ายังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่มุ่งหวังไว้เนื่องจากมีปัญหาหลายประการกล่าวคือ

1. การมอบอำนาจในรูปแบบ Directive Delegation ตามกฎหมายยังไม่ได้มอบอำนาจสอบสวนแก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการทำงาน

ของคนต่างด้าว พ.ศ.2521 ซึ่งเป็นคดีเกี่ยวเนื่องกัน ต้องขออนุมัติเป็นกรณีเฉพาะราย ทำให้การดำเนินคดีล่าช้ารวมทั้งอำนาจการจับกุมผู้กระทำความผิดหลบหนีได้ อีกทั้งการมอบอำนาจในรูปแบบ Administrative Delegation ในการจัดตั้งคณะกรรมการของจังหวัดประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันตรวจสอบจับกุม ผลักดันแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายออกนอกราชอาณาจักรและดำเนินคดี นายจ้าง ยังขาดการประสานและร่วมมือกันปฏิบัติอย่างจริงจัง รวมทั้งยังมีได้ให้จังหวัดโดยคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวจังหวัดควบคุม ดูแล แก้ไขปัญหาโดยตรงกับสภาพข้อเท็จจริง และความต้องการของจังหวัด

2. ข้อจำกัดของอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ การถูกอิทธิพลเข้าแทรกแซง และเจ้าหน้าที่ยังขาดการดำเนินการอย่างจริงจัง

3. ขงบประมาณมีไม่เพียงพอ เนื่องจากนโยบายให้เริ่มดำเนินการใกล้สิ้นปีงบประมาณไม่สามารถตั้งรองรับได้ทัน

4. ยังขาดความพร้อมด้านเครื่องมือในการประเมินผล และปัญหาการรายงานข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ออนไลน์

5. นายจ้างนิยมจ้างแรงงานต่างด้าว เพราะจ่ายค่าจ้างถูก และไม่ยอมปรับสภาพการทำงานให้ดีขึ้น

6. แรงงานไทยบางคนยังเลือกงานไม่ชอบทำงานหนัก งานสกปรก งานเสี่ยงภัยอันตราย และยังมีปัญหาการเข้าออกงานบ่อย

ส่งศรี บุญบา (2544, น. 78-79) ศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หัตถดบายแก้ไขปัญหาระงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ปี 2544 พบว่า

1. มีความแตกต่างในวัตถุประสงค์หลัก ของการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองซึ่งส่งผลให้การกำหนดเงื่อนไขและแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบายปี 2544 มีความยืดหยุ่นมากกว่าอดีตที่ผ่านมา

2. เงื่อนไขการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรระหว่างรอการส่งกลับ และการทำงานครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกประเภทกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงเป็นการลดปัญหาการตีความตามนโยบาย ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่มีปัญหาการร้องขอเพิ่มเติมพื้นที่และประเภทกิจการจากนายจ้างหรือสถานประกอบการเหมือนที่ผ่านมา

3. ระยะเวลาการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรยืดหยุ่นมากขึ้น ทำให้ลดข้อจำกัดในการวางแผนระยะยาว เพื่อจ้างแรงงานต่างด้าวในบางประเภทกิจการที่แรงงานไทยปฏิเสธการเข้าไปทำงานในขณะที่นโยบายการนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานโดยถูกต้องตามกฎหมายยังไม่สามารถดำเนินการได้

4. ความคล่องตัวในการดำเนินการโดยการลดขั้นตอนเอกสารและระยะเวลาที่ใช้ในขั้นตอนการดำเนินการ ทำให้เกิดความสะดวกแก่แรงงานต่างด้าวและนายจ้างที่มาจดทะเบียนและขอใบอนุญาตทำงาน

5. ความคล่องตัวด้านงบประมาณโดยกระทรวงการคลังเห็นชอบให้หักค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงานร้อยละ 50 ไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ทำให้การบริหารจัดการคล่องตัวและรวดเร็วขึ้น

6. ความคล่องตัวด้านบุคลากร โดยคณะรัฐมนตรี เห็นชอบให้จ้างลูกจ้างชั่วคราว เพื่อปฏิบัติงานในระยะรับรายงานตัว ขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตทำงาน

7. การเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาคเอกชน เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรในการจัดทำใบอนุญาตทำงานการบันทึกประวัติและถ่ายภาพเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะใช้เป็นหลักฐานในการจัดระบบในระยะต่อไป

8. การจัดตั้งองค์กรรับผิดชอบโดยตรง ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่มีหน่วยงานกลางมารับผิดชอบในการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพ และจะนำไปสู่การบริการจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในอนาคต

สุวัฒน์ โอภาสานนท์ (2544, น. 30) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคทั้งจากปัจจัยภายใน คือ ข้าราชการผู้ปฏิบัติ ลูกจ้างและปัจจัยภายนอก คือ นายจ้างต่างด้าว แต่เป็นการเริ่มต้นในสิ่งที่ดี กล่าวคือ คุ้มครองคนต่างด้าวให้ได้รับสวัสดิการเหมือนคนไทยสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลได้ตามสิทธิประกันสังคม และมีประโยชน์ในต่างๆ คือ

1. ป้องกันนายจ้างจำนวนมากฉวยโอกาสจ้างแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ เพราะควบคุมได้ง่าย ลดต้นทุนการผลิตได้มาก โดยไม่ยอมจ้างงานคนไทยให้เต็มที่

2. เพื่อประโยชน์ในเวทีการต่อรองทางการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศและสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน ไม่ทำให้ประเทศคู่ค้ารายใดรายหนึ่งหรือองค์การการค้าโลกหรือองค์การสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศนำปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงานต่างด้าว มาเป็นเงื่อนไขกีดกันทางการค้าหรือตัดสิทธิพิเศษทางการค้ากับประเทศไทย

3. ทำให้รัฐบาลได้ประโยชน์จากการเก็บเงินประกันสังคม และค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ทำงานอย่างมีระบบ จากการศึกษาที่แรงงานต่างชาติต้องจ่ายให้รัฐบาลเหมือนแรงงานไทยทั่วไปเพื่อนำเงินเหล่านั้นมาจัดบริการทางสังคม และสาธารณสุขแก่แรงงานเหล่านั้นอย่างเป็นระบบเหมาะสม โดยรัฐบาลไม่ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายทุกอย่างในการดูแลจัดการแรงงานเหล่านั้น ดังเช่นนโยบายที่ผ่านๆ มา

4. ทำให้แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย หลุดพ้นจากความเป็นผู้กระทำผิดที่ต้องอยู่อย่างหวาดกลัวและหลบซ่อน ส่งผลให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงาน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ตลอดจนช่วยลดปัญหาสังคมอาชญากรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไปด้วย ดังนั้นการควบคุมบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศไทยในด้านต่างๆ ด้วย

ผานิต แพเกาะ (2544, น. บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องกรณีนโยบายไปปฏิบัติกรณีศึกษานโยบายจัดระบบเพื่อควบคุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายการกำหนดพื้นที่ดำเนินการจำนวนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่ได้รับอนุญาต ระยะเวลาการจ้างและสิ้นสุดของนโยบาย การออกเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต และการขอเพิ่มจำนวนแรงงานต่างด้าวของสถานประกอบการอย่างถูกต้องและชัดเจน

ด้วยสมรรถนะขององค์กร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างองค์กร พบว่า การจัดโครงสร้างองค์กรไม่เหมาะสมมีหลายหน่วยงานเกี่ยวข้อง ลักษณะการวินิจฉัย สั่งการจากหน่วยเหนือมายังหน่วยล่างและมีลักษณะเป็นทางการ ตามลักษณะของหน่วยงานที่รับผิดชอบที่เป็นระบบราชการ

ด้านบุคลากรพบว่าไม่เพียงพอ และส่วนใหญ่ไม่ได้รับการอบรมก่อนปฏิบัติตามนโยบาย ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้พบว่าไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่ได้รับผิดชอบ

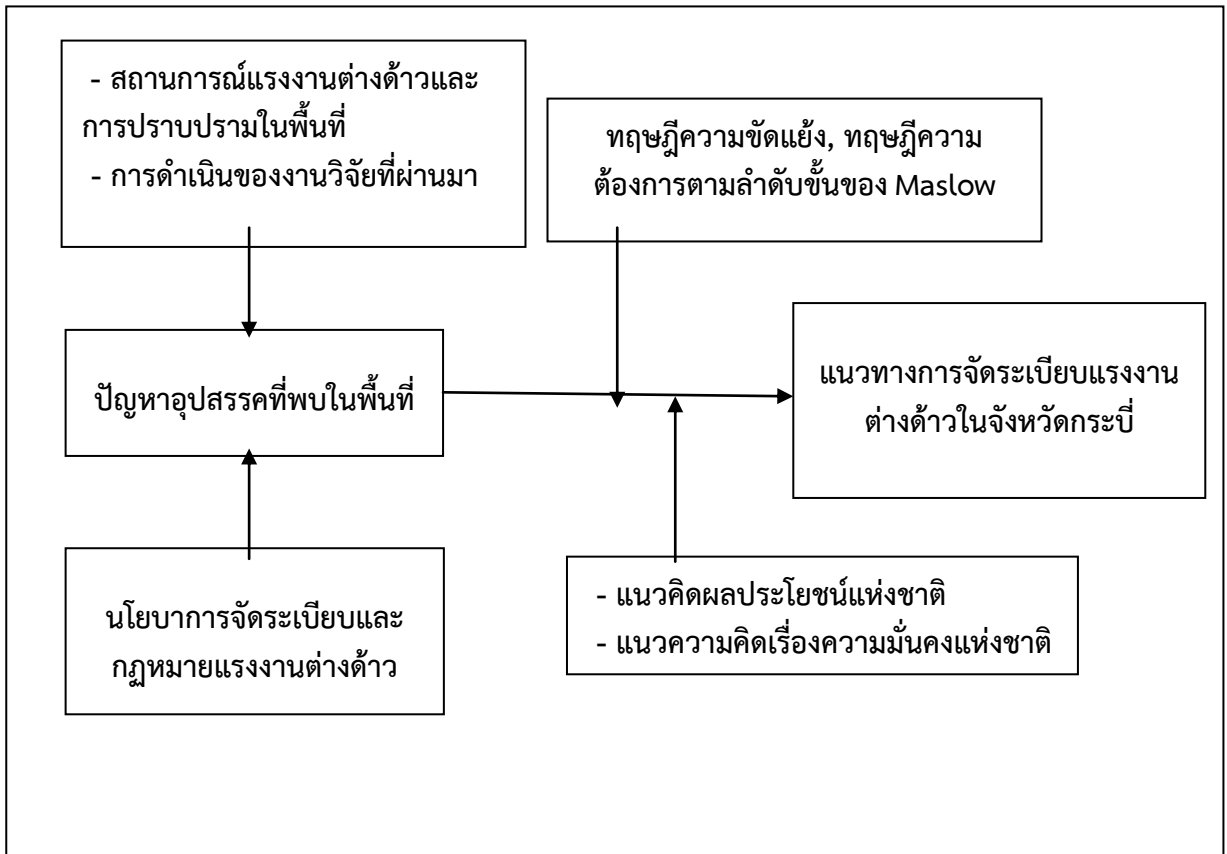
ด้านความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง พบว่า จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหลายหน่วยงานได้ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ส่วนในเรื่องลักษณะการติดต่อและความสัมพันธ์ พบว่า การติดต่อมีปัญหาไม่ราบรื่น ความร่วมมือหรือการทำ ความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่นๆ พบว่ามีปัญหาในระเบียบวิธีปฏิบัติข้อจำกัดที่แตกต่างกัน

การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยปฏิบัติและหน่วยหลักอื่นๆ พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติงานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ในส่วนของการคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อ นโยบายจัดระบบเพื่อควบคุมแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย พบว่า ส่วนใหญ่เห็นควรผ่อนผันให้มีการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเท่าที่จำเป็น และส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าควรผลักดันให้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายอยู่เฉพาะบริเวณชายแดน

ทั้งนี้ เพื่อผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรพัฒนาองค์กรที่รับผิดชอบให้มีความเป็นเอกภาพให้ความรู้ความเข้าใจในนโยบายแก่บุคลากรอย่างครอบคลุมทั่วประเทศ และจัดสรรให้เพียงพอกับปริมาณงานของหน่วยงาน รวมทั้งสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอ พัฒนากฎหมาย ระเบียบต่างๆ ให้เหมาะสม ระบบข้อมูลของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ต้องมีความชัดเจนถูกต้องและเชื่อถือได้ และมีการประเมินผลนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกด้าน

กรอบความคิดของการวิจัย

สำหรับแนวคิดการวิจัยแนวทางการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ มีดังนี้

สรุป

จากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าแนวทางการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดระนอง จะต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ตลอดจนความร่วมมือทุกภาคส่วนไม่ใช่แค่ระดับภาครัฐเพื่ออย่างเดียวเท่านั้น ต้องอาศัยภาคเอกชน ประชาชนในพื้นที่ช่วยในการร่วมมือจัดการวางแผน เพื่อรับมือปัญหาในด้านต่างๆ ของแรงงานต่างด้าวที่ทะลักเข้ามาในพื้นที่ประเทศไทย จากปัญหาแรงงานต่างด้าวที่เกิดขึ้นต่างๆ ที่ผ่านมาแล้วนั้น ไม่ใช่จะกระทบแต่ด้านแรงงานเพียงอย่างเดียวแต่ในด้านอื่นๆ ก็อาจจะเกิดขึ้นต่อมา อย่างเช่น ปัญหาด้านการค้ามนุษย์ ด้านอาชญากรรมข้ามชาติ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านความมั่นคง และอื่นๆ ที่เกิดขึ้นได้เมื่อศึกษาและทราบถึงปัญหาของแรงงานต่างด้าวแล้ว เราก็จะสามารถอุดรอยรั่วของปัญหาต่างๆ หรือแก้ปัญหาและป้องกันสิ่งที่ตามมาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ จะเป็นการช่วยให้ระงับยับยั้งการเกิดปัญหาและข้อผิดพลาดต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลัง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำกินในประเทศไทย เพื่อจะช่วยป้องกันและลดผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นได้

บทที่ 3

สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่

การศึกษาวิจัยในบทนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเนื้อหาที่อยู่ในบริบทของวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวและปัญหาการปราบปรามองค์ประกอบหลักในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ที่ศึกษาวิจัย
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรครวมถึงผลกระทบการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่

โดยมีลำดับการศึกษา ดังนี้

1. สถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่
2. การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ที่ผ่านมา
3. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่
4. สรุป

สถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ มีเนื้อที่ 4,708,512 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,942,820 ไร่ ตั้งอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 814 กิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อ.เมืองกระบี่ อ.อ่าวลึก อ.ปลายพระยา อ.คลองท่อม อ.เกาะลันตา อ.ลำทับ อ.เหนือคลอง และ อ.เขาพนม รวม 53 ตำบล 389 หมู่บ้าน 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 เทศบาลเมือง 12 เทศบาลตำบล และ 48 องค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดกระบี่ มีทิศเหนือ ติดต่อกับ จ.พังงา และ จ.สุราษฎร์ธานี ทางด้าน อ.ปลายพระยา และ อ.เขาพนม ทิศใต้ ติดต่อกับ จ.ตรัง และ ทะเลอันดามัน ทางด้าน อ.เกาะลันตา อ.เมืองกระบี่ และ อ.เหนือคลอง ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จ.นครศรีธรรมราช และ จ.ตรัง ทางด้าน อ.เขาพนม อ.คลองท่อม และ อ.ลำทับ ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จ.พังงา และทะเลอันดามัน ทางด้าน อ.อ่าวลึก และ อ.เมืองกระบี่

แผนภาพที่ 3 - 1 แผนที่จังหวัดกระบี่

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมเศรษฐกิจไทยในปี 2560 มีทิศทางขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีและกระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ มากขึ้น ภาคการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับเศรษฐกิจในประเทศยังฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป การใช้จ่ายภาครัฐและการบริโภคภาคเอกชนยังเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจ แม้จะชะลอลงตามรายจ่ายลงทุนและการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนที่ขยายตัวสูงในตามลำดับ ส่วนการลงทุนภาคเอกชนค่อนข้างทรงตัว โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ดีขึ้น ช่วยชดเชยการลงทุนในภาคก่อสร้างที่หดตัว ขณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมทรงตัว ส่วนหนึ่งจากการระบายสินค้าคงคลังของบางอุตสาหกรรม ประกอบกับการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศยังหดตัว ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจอัตราเงินเฟ้อทั่วไปชะลอลงต่อเนื่องตามราคาอาหารสดจากปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดมากในปีนี และฐานสูงเพราะภัยแล้งในปีก่อน สำหรับอัตราการว่างงานที่ปรับฤดูกาลทรงตัวในระดับต่างๆ เท่ากับปีที่ผ่านมา ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องตามรายรับจากภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยวที่ปรับดีขึ้น มีทิศทางขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวดีและกระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ มากขึ้น ภาคการท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับเศรษฐกิจในประเทศยังฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป การใช้จ่ายภาครัฐและการบริโภคภาคเอกชนยังเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของเศรษฐกิจ แม้จะชะลอลงตามรายจ่ายลงทุนและการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนที่ขยายตัวสูง ส่วนการลงทุนภาคเอกชนค่อนข้างทรงตัว โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ดีขึ้นช่วยชดเชยการลงทุนในภาคก่อสร้างที่หดตัว ขณะที่การผลิตภาคอุตสาหกรรมทรงตัวส่วนหนึ่งจากการระบายสินค้าคงคลังของบางอุตสาหกรรม ประกอบกับการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศยังหดตัว ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปชะลอลงต่อเนื่องตามราคาอาหารสดจากปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดมากในปีนี และฐานสูง เพราะภัยแล้งในปีก่อน สำหรับอัตราการว่างงานที่ปรับฤดูกาลทรงตัวในระดับต่างๆ เท่ากับปีก่อน ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องตามรายรับจากภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยวที่ปรับดีขึ้น เศรษฐกิจด้านอุปทานรายได้เกษตรกรขยายตัวต่อเนื่องตามปริมาณผลผลิต สำหรับการผลิตภาคอุตสาหกรรมทรงตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน ด้านภาคบริการโดยรวมขยายตัวจากธุรกิจการขนส่งเป็นหลักสอดคล้องกับปริมาณสินค้าเกษตรและกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น อุปสงค์ในประเทศ การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องจากการใช้จ่ายหมวดบริการและหมวดสินค้าคงทนแต่โดยรวมปัจจัยสนับสนุนกำลังซื้อยังไม่เข้มแข็งมากนักขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐลดลง

ตามรายจ่ายลงทุนที่มีการเร่งเบิกจ่ายไปมากในช่วงก่อนหน้า สำหรับการลงทุนภาคเอกชนหดตัวเล็กน้อยโดยการลงทุนในภาคก่อสร้างยังคงลดลงต่อเนื่อง ขณะที่การลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยรวมปรับดีขึ้นภาคต่างประเทศดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลตามดุลการค้าและดุลบริการ รายได้และเงินโอนที่เกินดุลจากมูลค่าการส่งออกและภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัว ขณะที่ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายขาดดุลสุทธิจากการ นักลงทุนไทยทั้งในตราสารหนี้และตราสารทุนการนำเงินออกไปฝากในต่างประเทศของสถาบันรับฝากเงินเพื่อปรับฐานะเงินตราต่างประเทศและการลงทุนของกองทุนรวม (Foreign Investment Fund : FIF) ภาวะการเงิน การระดมทุนโดยรวมของภาคธุรกิจเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนตามการขอสินเชื่อใหม่และการเพิ่มทุนในตลาดตราสารทุนขณะที่ปริมาณสินเชื่อใหม่ที่ให้แก่ภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้นในเกือบทุกหมวดวัตถุประสงค์ สำหรับอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเล็กน้อยจากเดือนก่อนสอดคล้องกับเสถียรภาพด้านต่างประเทศของไทยที่อยู่ในเกณฑ์ดี เสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินอัตราเงินเฟ้อทั่วไปชะลอลงต่อเนื่องจากราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศและราคาอาหารสดอัตรากำไรว่างงานหลังปรับฤดูกาลแล้วปรับลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อน สำหรับเสถียรภาพด้านต่างประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถรองรับความผันผวนจากตลาดการเงินโลกได้

สถานการณ์แรงงานไตรมาส 2560 โดยสรุป ประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 55.92 ล้านคน เป็นกำลังแรงงานรวม 38.27 ล้านคน ประชากรวัยทำงานทุกๆ 100 คน เป็นกำลังแรงงานรวม 68 - 69 คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ 67 - 68 คนในจำนวนนี้เป็นแรงงานในระบบประกันสังคม (ผู้ประกันตนมาตรา 33) 18 - 19 คน มีงานทำนอกระบบประกันสังคม 48 - 49 คน เป็นผู้ว่างงาน 1 - 2 คน เป็นผู้ทำงาน ไม่เต็มเวลา (Part-time Worker) คือทำงานต่ำกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ส่วนใหญ่เป็นงานภาคบริการ) 16 - 17 คน และเป็นผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านเวลาทำงาน (Time-related underemployment) คือ มีชั่วโมงการทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องการทำงาน 0 - 1 คน ประชากรวัยทำงานทุกๆ 100 คน ส่วนที่เหลืออีก 31 - 32 คน เป็นผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ เด็ก คนชรา และคนที่ไม่สามารถทำงานได้ และอื่น ๆ นอกจากนี้ จำนวนคนว่างงานทุกๆ 100 คน เป็นคนที่จบระดับอุดมศึกษา 37- 38 คน รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนปลาย 21-22 คน มัธยมศึกษาตอนต้น 20-21 คน ประถมศึกษา 13 - 1 คน ต่ำกว่าประถมศึกษา 4 - 5 คน ไม่มีการศึกษา 0 - 1 คน ไม่ทราบและอื่นๆ 0 - 1 คน และในจำนวนผู้มีงานทำทุก 100 คน เป็นแรงงานต่างด้าว 6 - 7 คน แนวโน้มการจ้างงานในภาพรวมของตลาดแรงงานในอีก 12 เดือนข้างหน้าตั้งแต่มิถุนายน 2560 ถึงพฤษภาคม 2561 อยู่ในภาวะปกติ” โดยดัชนีที่ส่งสัญญาณเดือน 1 ตัว คือ ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนกำลังแรงงาน ในไตรมาส 2 ประเทศไทยมีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป 55.92 ล้านคนเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 38.27 ล้านคนผู้มีงานทำ 37.54 ล้านคนผู้ว่างงาน 0.47 ล้านคน การมีงานทำอัตรากำไรว่างงาน (KILM 1) อยู่ที่ร้อยละ 68.44 แสดงว่าประชากรวัยทำงาน 100 คน อยู่ในกำลังแรงงาน 68 - 69 คน ซึ่งลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสที่แล้ว ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 68.45 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (KILM 13) ซึ่งเป็นดัชนีส่วนต่างของ KILM 1 อยู่ที่ร้อยละ 31.56 อัตรากำไรว่างงานทำต่อประชากรหรืออัตรากำไรว่างงานของประชากรในวัยทำงาน (KILM 2) อยู่ที่ร้อยละ 67.13 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วเล็กน้อยที่อยู่ร้อยละ 67.07 แสดงว่าประชากรวัยทำงาน 100 คน มีประมาณ 67 - 68 คนที่มีงานทำ และเมื่อ

เปรียบเทียบ KILM 1 กับ KILM 2 แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานในไตรมาสปัจจุบันยังคงตึงตัว สำหรับการมีงานทำตามสถานภาพการทำงานพบว่ากลุ่มผู้ที่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือนเป็นกลุ่มที่มีอัตราส่วนของการมีงานทำต่อประชากร (KILM 3) สูงสุดร้อยละ 52.50 ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 53.73 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ทำงานส่วนตัวร้อยละ 31.15 ผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้างร้อยละ 16.21 และเป็นการรวมกลุ่มร้อยละ 0.14 การจ้างงานอัตราส่วนของผู้มีงานทำหรืออัตราการจ้างงานจำแนกตามอุตสาหกรรม (KILM 4) การจ้างงานภาคเกษตรกรรมอยู่ที่ร้อยละ 31.02 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้วที่ร้อยละ 29.38 เนื่องจากในไตรมาสนี้อยู่ในช่วงฤดูฝนจึงทำให้แรงงานกลับสู่ภาคเกษตร สำหรับอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรอยู่ที่ร้อยละ 68.98 โดยอัตราการจ้างงานในภาคบริการอยู่ที่ร้อยละ 45.72 ลดลงจากไตรมาสที่แล้วซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 46.73 และลดลงจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 45.80 ในขณะที่อัตราจ้างงานภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ร้อยละ 23.26 ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมาที่อยู่ร้อยละ 23.89 และลดลงจากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้วที่อยู่ร้อยละ 24.90 โดยอุตสาหกรรมการขนส่ง ขยายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล เป็นภาคที่มีอัตราการจ้างงานสูงสุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมการผลิต ที่พักและบริการด้านอาหาร สำหรับสถานการณ์การจ้างงานที่เป็นผู้ประกันตนไตรมาส 2 ปี 2560 จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 มีจำนวน 10,601,371 คนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วร้อยละ 0.56 และขยายตัวจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.16 สำหรับผู้ประกันตนมาตรา 40 (แรงงานนอกระบบ) มีจำนวนทั้งสิ้น 2,293,915 คนอัตราแรงงานนอกระบบที่มีหลักประกันทางสังคมอยู่ที่ร้อยละ 10.76 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่อยู่ร้อยละ 10.63 และเพิ่มจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนที่อยู่ร้อยละ 10.34 การว่างงานอัตราการว่างงาน (KILM 9) อยู่ที่ร้อยละ 1.22 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสที่แล้วที่ร้อยละ 1.21 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนที่ร้อยละ 1.08 โดยเพศชายมีอัตราการว่างงานสูงกว่าเพศหญิงและในจำนวนผู้ว่างงานซึ่งมีจำนวน 0.47 ล้านคนนี้ พบว่าระดับการศึกษาที่มีการว่างงานสูงสุดยังคงเป็นระดับอุดมศึกษาคิดเป็น ร้อยละ 37.90 ของผู้ว่างงานทั้งหมด ส่วนกลุ่มที่มีการว่างงานต่ำที่สุดยังคงเป็นกลุ่มแรงงานที่มีการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษา อื่นๆ และไม่ทราบ ซึ่งมีการว่างงานรวมกันเพียงร้อยละ 5.82 ของผู้ว่างงานทั้งหมด อัตราการจ้างงานแบบไม่เต็มเวลาดลดลงจากไตรมาสที่แล้วที่ร้อยละ 22.39 มาอยู่ที่ร้อยละ 16.04 ในไตรมาสนี้ซึ่งอัตราการจ้างงานแบบไม่เต็มเวลาจะเพิ่มสูงขึ้นในไตรมาส 1 ของทุกปี เนื่องจากเป็นช่วงฤดูแล้งมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่ภาคบริการ สำหรับอัตราการจ้างงานต่ำกว่าระดับอยู่ที่ร้อยละ 0.93 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนเล็กน้อยซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.90 ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน สำหรับผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานในระบบประกันสังคมไตรมาส 2 ปี 2560 มีจำนวน 156,587 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา และลดลงร้อยละ 7.88 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน การเลิกจ้างอัตราการเลิกจ้างลูกจ้างในระบบประกันสังคมมาตรา 33 สำนักงานประกันสังคมจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานจากสาเหตุเลิกจ้าง ณ สิ้นไตรมาส 2 ปี 2560 จำนวน 21,701 คนคิดเป็นร้อยละ 0.20 ลดลงจากไตรมาสที่แล้วที่ร้อยละ 0.25 ลดลงจากไตรมาสเดียวกันปีก่อนที่อยู่ร้อยละ 0.27 เช่นกัน ทั้งนี้กระทรวงแรงงานได้สั่งการให้ส่วนราชการในพื้นที่ทุกจังหวัดติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ด้านแรงงาน และให้มีการรายงานเฝ้าระวังสถานการณ์ด้านแรงงานทุกเดือน โดยจับตาแนวโน้มและสัญญาณตัวเลขการเลิกกิจการ การ

เล็กโรงงานและความเคลื่อนไหวของการจ้างงานของธุรกิจทุกขนาดในพื้นที่จังหวัดอย่างใกล้ชิด หากพบว่ามีสถานการณ์เล็กจ้างหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงแรงงานเข้าไปให้ความช่วยเหลือตามภารกิจ การใช้แรงงานต่างด้าวเป็นอีกดัชนีหนึ่งที่สะท้อนภาวะแรงงานของตลาดแรงงานในประเทศไทยจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักรจำนวน 1,558,406 คน จำแนกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ 1. คนต่างด้าวตลอดชีพ ได้แก่ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและทำงานตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 จำนวน 241คน 2. คนต่างด้าวมาตรา 9 ประเภททั่วไป ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยมีใช้ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จำนวน 101,818 คน 3. คนต่างด้าวมาตรา 9 พิสูจน์สัญชาติ ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่หลบหนีเข้าเมืองได้รับผ่อนผันให้ทำงานและอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมติคณะรัฐมนตรี ได้ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและปรับสถานะการเข้าเมืองถูกกฎหมายเรียบร้อยแล้ว จำนวน 904,377 คน 4. คนต่างด้าวมาตรา 9 นำเข้าตาม MOU ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่เข้ามาทำงานตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย กับ รัฐบาลประเทศต้นทาง จำนวน 439,785 คน 5. คนต่างด้าวมาตรา 12 ประเภทส่งเสริมการลงทุน ได้แก่ คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520) หรือกฎหมายอื่น ได้แก่ พระราชบัญญัตินิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เช่น นักลงทุน ช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ จำนวน 44,271 คน 6. คนต่างด้าวมาตรา 13 ประเภทชนกลุ่มน้อย ได้แก่ คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้ออกเอกสารเพื่อขอพิสูจน์สถานะยื่นขอใบอนุญาตทำงาน จำนวน 52,930 คน 7. คนต่างด้าวมาตรา 14 ได้แก่ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานบริเวณชายแดนในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาลในพื้นที่ความตกลงว่าด้วยการสัญจรข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศที่ติดกับราชอาณาจักรไทยจำนวน 14,984คนมติ ครม. เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2559 คนต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) จำนวนทั้งสิ้น 1,202,347 คน เป็นแรงงานต่างด้าวจำนวน 1,178,678 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาจำนวน 723,360 คน กัมพูชาจำนวน 385,829 คน ลาวจำนวน 69,489 คน ผู้ติดตามจำนวน 23,669 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ 1) กลุ่มต่ออายุกลุ่มบัตรสีชมพู จากมติ ครม. เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2558 จำนวนทั้งสิ้น 741,191 คน เป็นแรงงานต่างด้าว จำนวน 718,175 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาจำนวน 305,403 คน กัมพูชา จำนวน 348,284 คน และลาวจำนวน 64,488 คน 2) กลุ่มที่ถือเอกสาร (TP/PP/TD/CI) ที่ประเทศต้นทางออกให้จำนวนทั้งสิ้น 461,156 คน เป็นแรงงานต่างด้าวจำนวน 460,503 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาจำนวน 417,957 คน กัมพูชาจำนวน 37,545 คน และลาว จำนวน 5,001 คน มติ ครม. เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2558 จัดทะเบียนแรงงานต่างด้าวระหว่างวันที่ 1 – 30 ธันวาคม 2558 สัญชาติเวียตนามจำนวน 1,569 คน ศักยภาพแรงงานอัตราการเปลี่ยนแปลงผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน (QoQ) เปลี่ยนแปลงลดลงจากไตรมาสที่แล้วอยู่ที่ร้อยละ -42.10 และลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว

(YoY) ร้อยละ -9.13 อัตราผู้สำเร็จการศึกษาระดับฝีมือแรงงานเปลี่ยนแปลงลดลงจากไตรมาสที่แล้ว (QoQ) อยู่ที่ร้อยละ -29.88 และลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว (YoY) ร้อยละ -37.22 ดัชนีผลผลิตภาพแรงงานต่อชั่วโมงทำงาน ไตรมาส 1 ปี 2560P อยู่ที่ 126.19 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วร้อยละ 8.95 ขยายตัวจากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 4.06 โดยอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวจากไตรมาสเดียวกันปีที่แล้วสูงสุดได้แก่ ก่อสร้าง ต่ำสุด ได้แก่ เหมืองแร่ เหมืองหิน และอื่นๆ หลักประกันการทำงานไตรมาส 1 ปี 2560 ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 8) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 และกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ใน 67 สาขาอาชีพ ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 3-6) มีอัตราค่าจ้างระหว่าง 320-775 บาท อัตราแรงงานที่เป็นผู้ประกันตนของกองทุนประกันสังคมต่อผู้มีงานทำอยู่ที่ร้อยละ 37.91 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 37.71 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันร้อยละ 27.75 แรงงานที่เป็นผู้ประกันตนได้มีการใช้สิทธิประโยชน์จากกองทุนประกันสังคมไม่สูงนัก มีอัตราการใช้สิทธิประโยชน์ต่อจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมดร้อยละ 19.81 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 18.36 สำหรับอัตราแรงงานนอกระบบที่มีหลักประกันทางสังคมอยู่ที่ร้อยละ 10.76 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 10.63 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 10.34 สภาพการจ้างอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานอยู่ที่ร้อยละ 9.48 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่มีอัตรา ร้อยละ 0.90 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนที่มี อัตราร้อยละ 8.74 สภาพการจ้างที่ไม่เป็นธรรมกับแรงงานมากที่สุด 5 เรื่อง คือ ค่าจ้างขั้นต่ำ ข้อบังคับ ทะเบียน วันหยุด และการจ่ายค่าจ้างตามลำดับ สำหรับขนาดสถานประกอบการที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานสูงสุด 5 อันดับแรก คือ ขนาด 50 - 99 คนขนาด 300 - 499 คนขนาด 1,000คนขึ้นไปขนาด 100 - 299คน และขนาด 20 - 49 คน ตามลำดับ สภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัยอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานอยู่ที่ร้อยละ 22.81 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนที่มีอัตราร้อยละ 6.45เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนที่มีอัตรา ร้อยละ 21.50ขนาดสถานประกอบการที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานสูงสุด 5 อันดับแรกคือขนาด 1,000 คนขึ้นไปขนาด 50 - 99 คนขนาด 500 - 999 คนขนาด 20 - 49 คนและขนาด 100 - 299 คนตามลำดับ สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานสูงสุด 5 อันดับ คือ การผลิต การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน การก่อสร้าง กิจกรรมด้านบริการชุมชนสังคมและการบริการส่วนบุคคลอื่นๆ และการไฟฟ้า ก๊าซและการประปา ตามลำดับ อัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานต่อลูกจ้าง 1,000 ราย อยู่ที่ 1.98 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้วที่อยู่ 1.92 แต่ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนที่อยู่ 2.02 อัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีหยุดงานไม่เกิน 3 วันต่อลูกจ้าง 1,000 ราย อยู่ที่ 1.36 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว แต่ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และอัตราการประสบอันตรายและเจ็บป่วยต่อเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 ราย อยู่ที่ 0.62 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว แต่ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน การแรงงานสัมพันธ์พบว่า ฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้างมีแนวโน้มรวมตัวกันเพื่อคุ้มครองตนเองและเจรจาต่อรองเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากประเทศไทยกำลังเตรียมการเพื่อรับรองสัตยาบันในอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 87 และ 98 ที่

มีเนื้อหาระบุถึงสิทธิเสรีภาพและการรวมตัวของแรงงานในไตรมาสนี้อัตราสภาพแรงงานต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง อยู่ที่ 383.89 ขณะที่อัตราการเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานต่อลูกจ้างทั้งหมดลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 7.02 ในไตรมาสที่แล้วเป็นร้อยละ 6.93 ในด้านนายจ้าง อัตราสมาคมนายจ้างต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่งอยู่ที่ 85.61 ลดลงจากไตรมาสที่แล้วที่อยู่ 86.15 อย่างไรก็ตาม ยังเป็นอัตราส่วนที่แตกต่างกันมากระหว่างด้านนายจ้างกับลูกจ้าง แต่เมื่อเปรียบเทียบการจัดตั้งองค์กรนายจ้างและลูกจ้างกับจำนวนสถานประกอบการเพื่อวิเคราะห์ภาวะการแรงงานสัมพันธ์ที่ดี พบว่าจำนวนสหภาพแรงงานลดลงจากไตรมาสที่แล้ว 10 แห่ง จำนวนสมาคมนายจ้างเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว 2 แห่ง ขณะที่จำนวนสถานประกอบการเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว จาก 369,117 แห่ง เป็น 373,806 แห่งหรือเพิ่มขึ้น 4,689 แห่ง อัตราการเกิดปัญหาแรงงานสัมพันธ์ต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่งอยู่ที่ 13.91 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนซึ่งอยู่ที่ 11.92 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 8.42 เมื่อจำแนกประเภทของปัญหาแรงงานสัมพันธ์ พบว่าปัญหาแรงงานสัมพันธ์เกิดจากข้อขัดแย้งแรงงานมากกว่าข้อพิพาทแรงงาน กล่าวคือ อัตราการเกิดข้อขัดแย้งต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่งอยู่ที่ 10.17 ขณะที่อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่งอยู่ที่ 3.75 ทั้งนี้ ปัญหาแรงงานสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกระทรวงแรงงานสามารถดำเนินการให้มีการยุติข้อเรียกร้องได้ด้วยระบบทวิภาคีในอัตราร้อยละ 40.54 ของจำนวนสถานประกอบการที่มีการแจ้งข้อเรียกร้องทั้งหมด สวัสดิการแรงงานอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานเรื่องสวัสดิการแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.54 แสดงให้เห็นว่าแรงงานยังคงได้รับการจัดสวัสดิการแรงงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม สวัสดิการแรงงานนอกเหนือกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เป็นสิ่งที่ต้องมีการส่งเสริมให้กว้างขวางและทั่วถึง พบว่ามีสถานประกอบการเพียงร้อยละ 2.46 และลูกจ้างเพียงร้อยละ 5.05 ที่ได้รับการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงานนอกเหนือกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

โดยในส่วนของสถิติแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ในช่วงที่ผ่านมา นั้น จังหวัดกระบี่ มีแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานโดยได้รับอนุญาตทำงานข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560 รวมจำนวน 16,625 คน จำแนกเป็นประเภทการเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงานจำนวน 13,330 คน ได้แก่ แรงงานประเภทชั่วคราว (ทั่วไป) จำนวน 1,253 คน แรงงานประเภทนำเข้า (MOU) จำนวน 4,256 คน แรงงานต่างด้าวประเภท พิสูจน์ สัญชาติ จำนวน 7,794 คน และประเภทส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น จำนวน 27 คน

แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต มีทั้งสิ้นจำนวน 3,295 คน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ชนกลุ่มน้อย/พื้นที่สูง จำนวน 261 คน และประเภทแรงงานต่างด้าวสัญชาติ เมียนมา ลาว กัมพูชา ที่จดทะเบียนตาม มติ ครม. เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2559 (ณ ศูนย์ OSS กระบี่) จำนวน 2,435 คน (สัญชาติเมียนมา 1,831 คน, สัญชาติลาว 414 คน, สัญชาติกัมพูชา 190 คน) ตามคำสั่ง คสช. ที่ 33/2560 จำนวน 599 คน (สัญชาติเมียนมา 225 คน, สัญชาติลาว 287 คน, สัญชาติกัมพูชา 87 คน) เมื่อเปรียบเทียบแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในจังหวัดกระบี่ ทุกประเภทแล้วพบว่ามีความเสี่ยงสูงมากที่สุด กล่าวคือมีจำนวน 12,928 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.76

การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ที่ผ่านมา

ปัจจุบัน เราไม่อาจปฏิเสธการใช้แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ยิ่งทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาคทำได้ง่ายขึ้น แต่ที่ผ่านมาประเทศไทย ประสบปัญหาการลักลอบทำงานของแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก ทำให้รัฐบาลต้องดำเนินการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว โดยมีการผ่อนปรนแรงงานต่างด้าว ได้รับอนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยและทำงานได้ชั่วคราว ระหว่างการขึ้นทะเบียนประวัติแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมา รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลและพิสูจน์สัญชาติให้เรียบร้อย กระทรวงแรงงาน จึงได้จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ หรือศูนย์ OSS ขึ้นทุกจังหวัด ตามนโยบายรัฐบาลที่ใช้คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ตามมาตรา 44 เพื่อแก้ปัญหาผลกระทบจากการประกาศใช้ พระราชกำหนดการบริหารจัดการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2560 เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ต้องการจัดระเบียบและดูแลสภาพการทำงานของคนต่างด้าวในประเทศไทย โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านที่เข้ามาทำงานหลากหลายประเภทกว่าสองล้านคน ซึ่งมีการกำหนดบทลงโทษทั้งนายจ้างและแรงงานต่างด้าวที่กระทำผิดกฎหมายในเรื่องการจ้างงาน รวมทั้งขั้นตอนต่างๆ ของการจ้างคนต่างด้าวที่ส่งผลต่อต้นทุนด้านการจ้างแรงงานสูงขึ้น ซึ่งจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจทำให้เศรษฐกิจมีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นจากการขยายตัวของภาคบริการมีอัตราการเติบโตอย่างก้าวกระโดด ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานมากขึ้น ในบางกรณีการขยายตัวของภาคบริการนี้เองกลับไปดึงแรงงานไทย ที่เคยทำงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีการใช้แรงงานสูง ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในวงกว้าง จนกระทั่งจำเป็นต้องใช้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ดังจะเห็นได้ว่าทุกวันนี้ เราสามารถพบเห็นแรงงานจากเพื่อนบ้านอยู่ทั่วไป การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวได้เพิ่มภาระให้กับสังคมไทยมหาศาล เช่นเดียวกับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับ แต่การปรับปรุงกฎหมายครั้งใหญ่ของรัฐบาลได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงทางความคิดสำคัญของสังคมไทย ที่จำเป็นต้องมีการสร้างมาตรฐานที่ดี ด้านการจ้างงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ในเรื่องสิทธิมนุษยชนและเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อสำคัญ ตามนโยบายการเติบโตไปด้วยกันกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจดีกว่าไทย ดังนั้น การใช้มาตรา 44 เพื่อบรรเทาผลกระทบจากการจ้างแรงงานต่างด้าว ซึ่ให้เห็นปัญหาสำคัญของสังคมไทยที่พยายามออกกฎหมายให้ได้ตามมาตรฐานสากลในเรื่องการจ้างแรงงาน รวมถึงกฎหมายที่ต้องการแก้ปัญหาการใช้แรงงานผิดกฎหมายหรือการค้ามนุษย์ที่ยังเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย กล่าวคือ ภาครัฐหรือแม้แต่คนทั่วไป ก็อาจรู้วิธีการแก้ปัญหาเช่นเดียวกันนี้ แต่ในภาคปฏิบัติจริงกลับเผชิญแรงต่อต้านไม่ว่าจะอ้างเหตุผลทางเศรษฐกิจหรือเหตุผลความจำเป็นอื่นใดก็ตาม ทำให้การมีกติกากฎที่เป็นมาตรฐานสากลไม่ง่ายนัก การใช้มาตรา 44 เพื่อลดผลกระทบจากการจ้างงานจึงเป็นเรื่องที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก สำหรับรัฐบาลไทยว่าจะดำเนินการอย่างไรให้เกิดความสมดุล ระหว่างมาตรฐานสากลในการกำกับดูแลการจ้างงานกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ เพราะมาตรฐานการจ้างงานมีความเกี่ยวพันกับภาพรวมของประเทศในการยกระดับประเทศเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดยเฉพาะนโยบายการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งต้องติดตามว่ารัฐบาลจะสามารถผลักดันนโยบายเรื่องการดูแลด้านแรงงานออกมามีอย่างไร หรือ กลับไปสู่จุดเดิม ปัญหาสำคัญในขณะนี้คือรัฐบาลจะเลือกทางออก

อย่างไรเพื่อให้ประเทศเดินหน้าต่อไปได้ ซึ่งอาจจะลดการบังคับใช้กฎหมายออกไปเพื่อให้มีการปรับตัวของผู้ประกอบการที่มีการใช้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านในอัตราสูง เพราะถึงอย่างไร ไม่ว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลต่อๆ ไปก็เผชิญกับแรงกดดันเรื่องแรงงานอยู่แล้วในการจัดระเบียบและสร้างมาตรฐานให้เกิดขึ้น และไม่ว่าจะมีการบรรเทาผลกระทบอย่างไร เราหวังว่าถึงเวลาที่สังคมไทยต้องจัดระเบียบด้านแรงงานให้ได้จริงๆ โดยขณะนี้ มีการพิสูจน์สัญชาติแล้ว 5 แสนคน จากผู้ที่ยื่นทะเบียนประวัติแล้วประมาณ 8 แสนคน จากแรงงานที่ต้องทำประวัติกว่า 1 ล้าน 6 แสนคน แต่ยังมีเหลืออีกกว่า 8 แสนคนที่ยังไม่ยื่นทะเบียนประวัติ ซึ่งทางกระทรวงแรงงานได้มีการปรับแผนและลดขั้นตอนผู้เข้ารายงานตัวเพื่อให้เสร็จทันตามกำหนดเวลา โดยยืนยันว่า หลังจากนี้จะไม่มีการขยายเวลาขึ้นทะเบียนออกไปอีก หากนายจ้างหรือแรงงานไม่มารายงานตัวตามที่กำหนด ก็จะมีตามกฏหมาย.

การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว นั้น นอกจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จะได้ข้อมูลที่ถูกต้องของแรงงานแล้ว ยังมีประโยชน์ด้านความมั่นคง เพราะจะทำให้ตำรวจสามารถวางแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการค้ามนุษย์ได้อีกด้วย การขึ้นทะเบียนประวัติแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย จะทำให้สามารถควบคุมดูแลได้ อีกทั้งแรงงานต่างด้าว ยังได้รับการคุ้มครองและมีสิทธิประโยชน์ตามที่พึงได้ อันจะทำให้การกระทำผิดกฎหมายลดลง และเป็นการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างยั่งยืนด้วย

ซึ่งในส่วนของจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นจังหวัดที่รับนโยบายในการปฏิบัติการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวจากการปฏิบัติที่ผ่านมาแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติในพื้นที่ เดินทางมาขึ้นทะเบียนและขออนุญาตทำงานกัน โดยทางจังหวัดได้จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) โดยให้นายจ้างพาแรงงานต่างด้าว ทั้งสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา เดินทางมาขึ้นทะเบียนและขออนุญาตทำงาน หลังจากใบอนุญาตทำงานได้หมดไปแล้ว โดยมีกลุ่มเป้าหมายแรงงานที่ต้องดำเนินการเพื่อจัดทำทะเบียนประวัติ และขออนุญาตทำงานสำหรับแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มกิจการประมงทะเล และกิจการแปรรูปสัตว์น้ำ ใบอนุญาตทำงานหมด กลุ่มคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (บัตรสีชมพู) ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรไทย และทำงานถึงวันที่ 31 มี.ค. 61 และกลุ่มที่ดำเนินการตามคำสั่ง คสช. ที่ผ่านการคัดกรองนายจ้าง ลูกจ้าง (ใบจับคู่) ที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักร และทำงานถึงวันที่ 31 มี.ค. 61

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่

เนื่องจากเมื่อไทยเข้าสู่ AEC แม้แรงงานต่างด้าวจะได้รับการยอมรับว่าเป็นกำลังสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยก็ตาม แต่ผลกระทบจากการเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก หลายเชื้อชาติ และหลากหลายวัฒนธรรมก็ย่อมจะสร้างปัญหาต่างๆ ให้กับคนไทยและสังคมไทยที่จะต้องปรับตัวปรับใจเพื่อเผชิญกับปัญหาย่างยากต่างๆ ที่จะมาจากแรงงานต่างด้าวและคนต่างด้าว โดยผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย แม้ว่าแรงงานต่างด้าวจะมีส่วนอย่างสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญเติบโตขึ้นก็จริง แต่การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวในจำนวนมากเกินกว่าความต้องการแรงงานของระบบเศรษฐกิจไทย และถ้าเป็นแรงงานที่ไม่มีคุณภาพด้วยแล้ว (เช่น ร่างกายไม่แข็งแรง มีโรคประจำตัว ไม่มีประสบการณ์หรือไม่มีความชำนาญ หรือไม่มีพื้นฐานความรู้ใดๆ เป็นต้น) แทนที่

แรงงานเหล่านี้จะเป็นกำลังช่วยพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต แต่อาจกลับกลายเป็นตัวการที่สร้างความเสียหายต่างๆ ให้แก่ประเทศไทยได้เช่นกัน ดังนั้นภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องร่วมมือกันหาแนวทางในการป้องกันและลดความเสียหายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อสังคมและประเทศชาติของเราให้จงได้ซึ่งได้แบ่งเป็นปัญหาตามด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านสังคมไทย การที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในไทยมากขึ้นอาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาการให้สัญชาติไทยแก่บุตรที่เกิดในไทยโดยมีพ่อแม่เป็นคนต่างด้าวอาจเพิ่มมากขึ้นซึ่งจะเป็นการเพิ่มภาระด้านงบประมาณของประเทศในอนาคต และปัญหาด้านอาชญากรรมอาจเพิ่มมากขึ้นเพราะอาจมีแรงงานต่างด้าวบางส่วนมีประวัติเคยกระทำอาชญากรรมในประเทศของตนเองมาก่อน เมื่อเข้ามาในประเทศไทยก็อาจมาทำอาชญากรรมได้เช่นที่เคยกระทำมา เป็นต้น แต่ที่สำคัญก็คือ มีแรงงานต่างด้าวจากบางประเทศได้รับการคุ้มครองดูแลเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ได้มีผู้ให้ความเห็นว่า เจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่อาจได้ผลประโยชน์ตอบแทน จึงดูแลให้ความคุ้มครองเป็นอย่างดี) ซึ่งแรงงานกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีทักษะสูงเข้ามาทำงานในไทยโดยผิดกฎหมาย และไม่จดทะเบียนขออนุญาตทำงานอย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ชาวเวียดนามเข้ามาเก็บเงินค่าจอดรถบริเวณหน้าร้านอาหารต่างๆ ใกล้เคียง กับห้างตั้งฮั่วเส็ง ผังธนบุรี และหน้าร้านอาหารต่างๆ ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ส่วนชาวแอฟริกันจะเข้ามาขายของบริเวณชอยนา นา ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ชาวบังกลาเทศเข้ามาขายโรตี่ ชาวอินเดียเข้ามาขายกล้วยและออกเงินกู้ตามท้องถนนทั่วไป และชาวฟิลิปปินส์เข้ามารับจ้างสอนภาษาอังกฤษบริเวณชอยคลองตัน กรุงเทพฯ เป็นต้น

2. ปัญหาด้านความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของสังคม การเข้ามาทำงานและอยู่อาศัยร่วมกันของแรงงานต่างด้าวหลายชาติในประเทศไทยเป็นเวลานานอาจก่อให้เกิดปัญหาชนกลุ่มน้อยของคนชาติต่างๆ ขึ้น เนื่องจากเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มีมักจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นพวกกับกลุ่มคนที่มีภาษา วัฒนธรรม และความเชื่อต่างๆ ที่เหมือนกัน แต่อาจมีความขัดแย้งกับกลุ่มคนที่มีเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม และความเชื่อที่แตกต่างกัน การเปิดเสรีให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากเป็นเวลานานอาจนำไปสู่การเรียกร้องขอปกครองตนเอง และอาจมีการแก้ปัญหาด้วยการสู้รบกันจนกลายเป็นสงครามที่สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศชาติ ตัวอย่างเช่น การสู้รบระหว่างชาวสิงหลกับชาวทมิฬในศรีลังกา และการสู้รบระหว่างชาวอังกฤษกับชาวไอริชในไอร์แลนด์เหนือ เป็นต้น นอกจากนี้ถ้าเมื่อใดที่ตลาดแรงงานเกิดภาวะแรงงานต่างด้าวส่วนเกิน คือ แรงงานต่างด้าวบางส่วนไม่ได้รับการจ้างหรือไม่มีงานทำแต่จำเป็นต้องเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวในขณะที่ยังพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย แรงงานต่างด้าวที่ว่างงานเหล่านี้ อาจหันไปใช้วิธีการโจรกรรม การฉกชิงวิ่งราว หรือการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ได้ทรัพย์สินต่างๆ มาใช้จ่ายเพื่อดำรงชีพตนเองและครอบครัวของตน ดังนั้นรัฐและหน่วยงานต่างๆ ของรัฐจึงต้องจัดเตรียมทั้งงบประมาณและกำลังคนให้เพียงพอต่อการป้องกันและขจัดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ที่จะเพิ่มขึ้น

3. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและงบประมาณรายจ่าย การเข้ามาของแรงงานต่างด้าวจะเป็นการเพิ่มผู้ใช้บริการสาธารณะต่างๆ ในประเทศ ซึ่งเมื่อรวมกับคนไทยผู้ใช้บริการก็จะทำให้ปริมาณผู้ใช้บริการสาธารณะ (หรือผู้บริโภคสินค้าสาธารณะ) โดยรวมเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นเมื่อมีผู้ใช้แรงงานต่างด้าวมาใช้บริการสวนสาธารณะ หรือไปเที่ยวชายหาด หรือแม้กระทั่งการใช้บริการรถโดยสารฟรี ซึ่ง

เป็นสินค้าสาธารณะ (Public Goods) เพิ่มมากขึ้นจะมีผลทำให้รัฐต้องเพิ่มบุคลากรและงบประมาณ เพื่อให้บริการ (สินค้าสาธารณะ) ต่างๆ เพิ่มขึ้นตามปริมาณผู้ใช้บริการที่เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

4. ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย การที่แรงงานต่างด้าวหลายชาติเข้ามาทำงานในไทย ได้อย่างเสรีและเป็นจำนวนมาก และอาจมีแรงงานต่างด้าวบางคนไม่ได้ผ่านการตรวจโรค ซึ่งแรงงานเหล่านี้อาจนำโรคติดต่อต่างๆ เข้ามาในประเทศไทย และได้กลายเป็นตัวการในการแพร่ขยายโรคที่ติดมากับตัวแรงงานต่างด้าวไปสู่ชุมชนต่างๆ ซึ่งหน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานฝ่ายปกครองจะต้องเตรียมการทั้งอุปกรณ์ บุคลากรสายแพทย์และพยาบาล อาคารสถานที่ และรวมทั้งงบประมาณให้พร้อมเพียงเพื่อแก้ไขปัญหาเมื่อไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สรุป

การศึกษาในบทที่ 3 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 ผลการศึกษาตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวและปัญหาการปราบปรามองค์ประกอบหลักการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ที่ศึกษาวิจัย สรุปได้ว่า ปัจจุบันการคาดว่ามีแรงงานต่างชาติทั้งหมดที่จดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายและเป็นแรงงานเถื่อนเข้ามาขายแรงงานอยู่ในประเทศไทยถึงเกือบ 10 ล้านบาท โดยเป็นแรงงานที่จดทะเบียนถูกต้องราว 3 ล้านคน โดยเกือบทั้งหมดเป็นแรงงานชาวเมียนมา กัมพูชา และลาว แรงงานต่างชาติส่วนใหญ่ทำงานเกี่ยวกับการประมง ก่อสร้าง การเกษตรและรับจ้างทั่วไป ซึ่งนับวันจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากคนไทยเลิกงานไม่ยอมทำงานหนักทำให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆ จำเป็นต้องใช้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยแรงงานต่างชาติที่เพิ่มจำนวนขึ้นและที่สำคัญคือแรงงานเถื่อนที่ลักลอบเข้ามาทำงานโดยผิดกฎหมายได้สร้างผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างมากในหลายด้านทั้งจากปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาแรงงานต่างชาติเถื่อนออกลูกออกหลานตั้งรกรากในไทยเป็นเวลานานจนเกิดปัญหาพลเมืองไร้สัญชาติจำนวนมากที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโรคระบาดร้ายแรง ปัญหาการระคายคลั่งของประเทศจากการที่แรงงานต่างชาติโดยเฉพาะแรงงานเถื่อนเข้ามาแย่งคนใช้ไทยในการรับบริการรักษาฟรีตามโรงพยาบาลของรัฐทั่วประเทศ และที่สำคัญแรงงานต่างด้าวจำนวนถึงราว 1 ใน 7 ของประชากรไทยทั้งประเทศถือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติหากวันใดวันหนึ่งแรงงานต่างชาติเหล่านี้ลุกฮือขึ้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรครวมถึงผลกระทบการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ สรุปได้ว่าปัญหาแรงงานต่างชาติที่ถูกปล่อยปละละเลยรวมทั้งมีการทุจริตจากฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐในอดีตทำให้ รัฐบาลในยุคปัจจุบันต้องเข้ามาปฏิรูปจัดระเบียบแรงงาน

ต่างๆ ให้เป็นระบบด้วยการจดทะเบียนให้ถูกต้องเพื่อสามารถตรวจสอบควบคุมแรงงานต่างชาติเหล่านี้ จึงมีการออกพระราชกำหนด (พ.ร.ก.) การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวที่มีผลบังคับใช้ สำคัญสำคัญของร่าง พ.ร.ก.การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวมุ่งแก้ปัญหาแรงงานเถื่อนที่มีการลักลอบเข้ามาทำงานโดยไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อสถานประกอบการและแรงงานต่างชาติที่จดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้ว ขณะเดียวกัน กำหนดบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับสถานประกอบการที่จ้างแรงงานที่ผิดกฎหมายซึ่งจากการออก พ.ร.ก.ฉบับนี้ทำให้บรรดาแรงงานต่างชาติเถื่อนเกิดความแตกตื่นเกรงจะได้รับผลกระทบจากกฎหมายพากันเดินทางกลับประเทศจำนวนมาก ขณะที่บรรดาผู้ประกอบการที่จ้างแรงงานต่างชาติเถื่อนไม่พอใจออกมาโจมตีรัฐบาลและคัดค้าน พ.ร.ก.ฉบับนี้ จากปัญหาผลกระทบที่เกิดกับบรรดาผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งที่ต้องปิดกิจการเนื่องจากแรงงานต่างชาติกลับประเทศทำให้รัฐบาลแก้ปัญหาด้วยการผ่อนปรนเลื่อนการใช้บังคับใช้กฎหมายออกไปอีก เพื่อให้บรรดาผู้ประกอบการมีเวลาปรับตัวให้เข้ากับ พ.ร.ก.ฉบับใหม่ แม้พ.ร.ก.บริหารจัดการแรงงานต่างชาติจะส่งผลกระทบในช่วงเริ่มต้น แต่หากมองประโยชน์ในระยะยาวแล้ว นับว่ามีความจำเป็นและถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการจัดระเบียบแรงงานต่างชาติอย่างจริงจังเสียทีเพื่อให้เป็นไปตามหลักสากลและง่ายต่อการตรวจสอบควบคุมไม่ให้มีการทำผิดกฎหมายและเป็นช่องทางการทุจริตของเจ้าหน้าที่

บทที่ 4

วิเคราะห์การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวและ กำหนดแนวทางการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยอยู่ในบริบทของเนื้อหาในวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3. เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวให้กับภาครัฐ โดยมีลำดับการศึกษาดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ
2. กำหนดแนวทางการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่
3. สรุป

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ

ผลการประกาศใช้บังคับ พระราชกำหนด (พ.ร.ก.) การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2560 พระราชกำหนดนี้มีสาระสำคัญเป็นการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศและการทำงานของคนต่างด้าว และให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวซึ่งมีอำนาจกำหนดนโยบายและกำกับการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งพระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย ของบุคคล เสรีภาพในเคหสถานของบุคคล เสรีภาพของบุคคลในการเขียน การพิมพ์และการโฆษณา สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพ โดยมีการจำกัดสิทธิและ เสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวให้เป็นไปอย่าง มีระบบและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลจากการบังคับใช้ พรก.ฉบับนี้ ทำให้เกิดเสถียรภาพของการควบคุมกำกับดูแลบุคคลต่างด้าวทั้งหมดที่อยู่ในประเทศไทย ทั้งที่อยู่ในระบบและนอกระบบโดยรัฐบาลเองจริงอาจจ้งโดยการเพิ่มบทลงโทษให้กับนายจ้างที่ไม่นำลูกจ้างต่างด้าวมาขึ้นทะเบียน เพื่อเป็นการป้องกันการค้ำมนุษย์ ไปอีกด้านหนึ่งด้วย โดยในจังหวัดกระบี่ได้ดำเนินการแก้ไขตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองลักลอบทำงาน โดยการจัดระบบและควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวได้อาศัยมติคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ให้แรงงานต่างด้าวทั้งในและนอกระบบทำการขึ้นทะเบียนพิสูจน์สัญชาติ 3 สัญชาติคือ พมา ลาว กัมพูชา อยู่ใน ราชอาณาจักรและทำงานได้ โดยให้มาจดทะเบียนขอรับใบอนุญาตทำงานกับ กระทรวงแรงงานเปนครายป ถือเปนนโยบายระยะสั้น ซึ่งไม่ว่าจะกำหนดให้ทำงานได้ในกี่ประเภทกิจการ ก็ตาม การหลบหนีเข้าเมือง ของแรงงานต่างด้าวนั้นได้ส่งผลกระทบต่อ 2 มิติ คือ ผลดีและผลเสีย สรุปได้ดังนี้

1.1 ดานความมั่นคงแห่งชาติ

- ผลดี เป็นฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการประมาณการจำนวนคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ทำให้สามารถกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวได้ในระดับหนึ่ง

- ผลเสีย ความมั่นคงภายในประเทศ ได้แก่ ปัญหาชนกลุ่มน้อย การเรียกร่องสิทธิต่างๆ ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ได้แก่ ปัญหาด้านสัญชาติ การแอบแฝงในประเทศไทยเป็นฐานในการต่อต้านรัฐบาลของตน และปัญหาการส่งกลับแรงงานต่างด้าว

1.2 ดานสาธารณสุข

- ผลดี ทำให้ทราบแหล่งที่มาและสามารถป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของโรคระบาดต่าง ๆ ได้ในระดับหนึ่ง

- ผลเสีย สูญเสียงบประมาณในการรักษาพยาบาลพยาบาลผู้ป่วยซึ่งเป็นคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นจำนวนมาก จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุขในปี 2560 เป็นเงิน จำนวน 400 - 500 ล้านบาท

1.3 ดานสังคม

- ผลเสีย ได้แก่ ปัญหาชุมชนและทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ปัญหาเด็กไร้สัญชาติขาดโอกาสทางการศึกษาและปัญหาการใช้แรงงานเด็ก ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เกิดกระบวนการค้ามนุษย์และการละเมิดสิทธิมนุษยชน

1.4 ดานเศรษฐกิจ

- ผลดี บรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานของประเทศในบางกิจการ ทำให้ GDP ของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.16 เมื่อมีการจ้างแรงงานต่างด้าวทุกๆ 100,000 คน (จากผลการศึกษาวิจัยเบื้องต้นเรื่องการใช้แรงงานต่างด้าวในระบบเศรษฐกิจของไทย โดย TDRI)

- ผลเสีย เป็นข้ออ้างในการกีดกันทางการค้า ปิดกั้นการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ แยกงานคนไทยในบางกิจการ รัฐบาลรายได้เนื่องจากการโอนเงินนอกระบบ จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับของนโยบายการใช้ พรก.การบริหารจัดการการทำงานคนต่างด้าว พ.ศ.2560 พบว่า นโยบาย การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวมีความล่าช้า ทำให้แต่ละจังหวัดมีการเตรียมตัวน้อย มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาออกนอกระยะเวลาจดทะเบียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเสียเวลาในการทำงานและยังต้องเป็นภาระให้แก่นายจ้างที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขึ้นทะเบียนลูกจ้างต่างด้าว

2. ดานผลกระทบของแรงงานต่างด้าวที่มีต่อความมั่นคง สาธารณสุข สังคม และเศรษฐกิจ พบว่า

2.1 ดานความมั่นคง

ผลกระทบของแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่มีต่อความมั่นคงจะเป็นความกลัวและความหวาดระแวงของประชาชน เนื่องจากไม่ทราบแน่ชัดว่าแรงงานต่างด้าวมีจำนวนเท่าไร และอาศัยอยู่ที่ใดบ้าง ดังคำกล่าวในบทสัมภาษณ์ที่ว่า “ในแง่ของความรู้สึกเท่าที่เจอทั้งพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ชั้นใน เค้าจะมีความรู้สึกตรงกันอยู่ อย่างหนึ่ง ไม่รู้ว่าจำนวนที่มีอยู่มีเท่าไรก็คล้ายๆ กันกับว่าไม่ค่อยสบายใจ แต่ถ้าเขารู้ว่าจำนวน เท่าไร ขึ้นทะเบียนถูกต้อง คิดว่าอาจจะไม่รู้สึกเท่าไร

แล้วก็มีคนที่ชายแดนเคาจะคุ้นเคยกับการที่คนต่างดาวเข้ามาเยอะ เคาจะไม่คอยกลัวเท่ากับคนในชั้นใน แต่ความกลัวหรือไม่กลัวมันก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เคารู้สึก ส่วนใหญ่ไม่ได้เจอเองคล้ายๆ เหมือนกับจะเป็นความหวาดระแวง” “ชาวเกิดขึ้นนวมานายจ้างถ้าเราไปศึกษาจริง ๆ มันอาจมีข้อมูลอะไรบางอย่าง นายจ้างกดขี่หรือเปล่า ซึ่งอันนี้ไม่ใช่ข้อมูลที่เราศึกษา ชาวลงหนังสือเองก็มีความว่าเขาถูกกดขี่แรงถึงเวลาก็ ไม่ไหวแต่แล้วนะถึงเวลาก็ไม่ไหวเคาแรงเคา ตรงนี้ต้องดูหลายด้านในแง่ของความรู้สึกแล้วแต่อันนี้ มีจริงคงจะรู้สึกว่าเขาเยอะแล้วไม่รู้ว่าจะมีเท่าไรอยู่ที่ไหน ถูกต้องไม่ถูกต้องอันนี้ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องทำให้ได้ในกรณีนี้” การเข้ามาอาศัยของแรงงานต่างดาวเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อหารายได้ไม่ได้มี จุดมุ่งหมายทางการเมือง จึงค่อนข้างจะเป็นไปได้อย่างกลมกลืนแรงงานเหล่านี้จะมาก่อความไม่สงบขึ้นใน ประเทศ “อย่างกลุ่มพม่าที่เข้ามาหรือว่าเขมรลาวคิดว่ เคาจะมีเหตุผลเข้ามาต่างกัน แต่ว่าวัตถุประสงค์ อันหนึ่งของเคาซึ่งน่าจะถือเป็นเรื่องหลักก็คือ เคาอยากจะมีงานทำ อยากมีรายได้ตรงนี้ เคาค่อนข้างจะเก็บเนื้อเก็บตัวเท่าที่เรทำงานเก็บข้อมูลมาหลายชั้นไม่ใช่เฉพาะเรื่องผลกระทบ คิดว่เคาค่อนข้างกลัวเราด้วยซ้ำ ค่อนข้างกลัวคนไทย ไม่อยากจะมีเรื่อง เพราะว่เขาจะถูกจับ ถึงแมเขาจะขึ้นนทะเลเปียน เขาก็จะถูกจับอยู่เรื่อยๆ ถูกส่ง เพราะฉะนั้น เขาจะไม่อยากมีเรื่องกับเรา” การจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนไม่มีผลต่อการได้รับสวัสดิการหรือความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้น หากไม่ได้จดทะเบียนเมื่อเจ็บป่วยก็มีโอกาสได้รับการรักษาพยาบาล หรือหากจดทะเบียนแล้วก็มีโอกาสถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เช่นกัน จึงเป็นสาเหตุให้จำนวนแรงงานต่างดาวที่ จดทะเบียนลดลงเรื่อยๆ “ไม่จดทะเบียนก็ทำงาน เมื่อคนทำงานก็ถือเป็นการจ้าง เมื่อจ้างลูกจ้างเคาก็มีสิทธิตามกฎหมาย คุณครองแรงงานทุกประการในเรื่องค่าแรงขั้นต่ำจ้ดหรือไม่จ้ด ถ้าจ้างงานก็ต้องคุ้มครองแรงงาน” จากการสัมภาษณ์ได้พบข้อมูลว่าสถานประกอบการได้มีการสำรองจำนวนแรงงานต่างดาวที่ไม่ได้จดทะเบียนไว้ ในกรณีที่แรงงานต่างดาวเปลี่ยนงานหากทราบช่องทางว่าแหล่งอื่นได้ค่าแรงที่สูงกว่า จึงจำเป็นต้องสำรองจำนวนแรงงานไว้เพื่อป้องกันการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม การจดทะเบียนแรงงานต่างดาวจะให้ประโยชน์ในด้านการรักษาความมั่นคง เพื่อให้สามารถประมาณจำนวนของแรงงานต่างดาวที่มีอยู่จริงจากแรงงานต่างดาวที่ เข้ามาจดทะเบียน รู้แหล่งที่พักพิง สามารถดูแลและควบคุมแรงงานต่างดาวได้ในระดับหนึ่ง ไม่มีมาตรการทางกฎหมายที่รัดกุมพอที่จะสกัดกั้นมิให้แรงงานต่างดาวเล็ดรอด เข้ามาตามแนวเขตแดนเชื่อมตอระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่แรงงานต่างดาวลักลอบเข้ามา แรงงานต่างดาวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยจะมีกระบวนการบางกลุ่มที่นำแรงงานต่างดาวเหล่านี้เข้ามา ซึ่งเจ้าหน้าที่กำลังปราบปรามอยู่ นโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับแรงงานต่างดาวมีความไม่แน่นอน ขาดความยืดหยุ่น และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของรัฐบาล

2.2 ดานสาธารณสุข

แรงงานต่างดาวมีความเป็นอยู่อย่างแออัดไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีการดูแลด้านสุขอนามัย บริเวณที่พักคนงาน และจากการรวบรวมรายงานดานอนามัยสิ่งแวดล้อมในปี 2560 พบว่ายังไม่ประสบ ความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการดำเนินงานอนามัยสิ่งแวดล้อมครอบคลุมโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 50 เท่านั้น และการไปสำรวจพื้นที่พบว่า อนามัยสิ่งแวดล้อมในที่พักอาศัยแรงงานต่างดาวแทบทุกแห่งค่อนข้างต่ำ ไม่มีการดูแลความสะอาดและสภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยมลพิษจากขยะ น้ำโสโครกซึ่ง เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคเกี่ ยวกับระบบทางเดินอาหาร ตลอดจนสภาพที่พักที่อับชื้น สกปรก รกรุงรัง ไม่มีการระบายอากาศที่ดีเป็นบ่อเกิดของโรคระบบทางเดินหายใจ ซึ่ง

สาเหตุสำคัญ นี้เกิดจากพฤติกรรมในการดำรงชีวิตประจำวัน พฤติกรรมการบริโภคที่ แสดงถึงคุณภาพชีวิตที่ต่ำ ประกอบกับการไม่เอาใจใส่ของนายจ้างในการดูแลแรงงานต่างด้าวเหล่านี้ ทำให้เกิดโรคระบาดมาถึง คนไทย ซึ่งแรงงานต่างด้าวเป็นพาหะในการนำโรคระบาดต่าง ๆ มาแพร่ เช่น โรคมาลาเรีย วัณโรค และในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ไม่มาจดทะเบียนจะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่า แรงงานต่างด้าวเหล่านั้นจะเป็นโรคติดต่ออะไรบางหรือไม่โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ไม่มาจดทะเบียน จะไม่คอยกล้าเข้ามา รักษาพยาบาลเพราะเกรงว่าจะถูกจับ ส่วนที่เข้ามารักษาจะเป็นแรงงานต่างด้าวเจ็บป่วยจนอาการหนักแล้ว ในด้านการควบคุมและป้องกันโรคพบว่า โรคติดต่อที่ ระบาดมากที่สุด ในแรงงาน ต่างด้าว คือ โรคอุจจาระร่วง รองลงมาคือ มาลาเรีย วัณโรค และเอชไอวี นอกจากนี้ โรคที่ไม่เป็นในคนไทยแล้ว ไตแก่โรคเท้าช้าง ก็ปรากฏขึ้น นจากแรงงานต่างด้าวชาวพม่า มีจำนวนถึง 423 ราย และ จากการตรวจสุขภาพแรงงานต่างด้าวก่อนตบโอนุญาตทำงาน จำนวน 448,480 คน พบว่า โรค วัณโรค มากที่สุด คือ 2,961 คน รองลงมาคือโรคซิฟิลิส 1,863 คน นอกจากนี้ยังพบว่ามีแรงงานต่างด้าว ติดสารเสพติดจำนวนมากถึง 1,879 คน ซึ่งแรงงานต่างด้าวประเภทนี้ จะต้องถูกส่งกลับประเทศต้นทาง แต่ในความเป็นจริงแรงงานเหล่านี้จะหนีกลับเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งเป็นบ่อเกิดการก่ออาชญากรรม และเป็นปัญหาสังคมต่อไป แรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะประเทศพม่ามีทัศนคติและความต้องการมีบุตรหลายคน ขณะนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขกำลังดำเนินการในเรื่องการวางแผนครอบครัวแรงงานต่างด้าวเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

2.3 ดานสังคม

เด็กที่เกิดจากครอบครัวแรงงานต่างด้าวจะเป็นเด็กไร้สัญชาติและยังไม่มีนโยบายในการจัดระบบครอบครัวของแรงงานต่างด้าว ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ “ถ้าสมมุติว่าแต่งงานกับคนไทย เค้าจะไม่ได้สัญชาติไทย สัญชาติจะถือทางพ่อ ประเทศ ไม่ได้ให้สัญชาติโดยการสมรส แต่มีสิทธิได้อยู่ถ้าพ่อหรือแม่เป็นคนไทย แต่ถ้าอยู่ในสถานภาพ เป็นแรงงานผิดกฎหมาย เค้าก็ไม่ได้คือเค้าไม่ได้สิทธิได้อยู่ด้วย” “มาอยู่เป็นคูหรือเป็นครอบครัวจะมีเยอะ คิดว่าประมาณ 1 ใน 4 ที่เข้ามาจะเป็นครอบครัว กลุ่มนี้เค้าจะสร้างปัญหาเรื่องเด็กไร้สัญชาติ” “มีเด็กเพิ่มขึ้นก็จะเป็ปัญหาในแง่ที่ว่าเราจะจัดการอย่างไร เราจะมึนโยบายอย่างไรกับเด็กเหล่านี้ ถ้าหากจะจดทะเบียนเค้าก็จะจัดการเรื่องเด็กมาให้ชัดเจน แต่ตอนนี้เราไม่มีนโยบาย ชัดเจนเกี่ยวกับครอบครัวแรงงานต่างด้าว” “อยู่ที่อยู่ที่ไปถ้าไปเกิดที่โรงพยาบาลบางแห่งก็จะจดทะเบียนให้ แต่ไม่ให้อสัญชาติเรื่องนี้ชัดเจนว่าไม่ได้ให้ แต่โรงพยาบาลบางแห่งไม่ออกสูติบัตรให้ ก็ยังไม่ได้หมดทุกโรงพยาบาล บางที่ก็คลอดเองมันก็เป็นปัญหาต่อเนื่องไป พอเกิดมาแล้วเค้าได้รับการฉีดวัคซีนครบมั๊ย” นโยบายการให้การศึกษาแก่เด็กในครอบครัวแรงงานต่างด้าวยังมีความขัดแย้งใน แนวคิดสถานศึกษาบางแห่งยอมรับให้เขาเรียนแต่บางแห่งยังไม่ยอมรับและมีความกังวลว่าเด็กเหล่านี้จะมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยในภายภาคหน้าและส่งผลกระทบต่ออาชญากรรมที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว ได้แก่การกินเหล้าเมาอาละวาด ชิงทรัพย์ และปล้นทำร้ายคนต่างด้าวด้วยตัวเอง เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติแรงงานต่างด้าวที่กระทำความผิดเทียบกับคนไทยแล้ว พบว่าคนไทยกระทำความผิดมากกว่าความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าวค่อนข้างจะเก็บเนื้อเก็บตัว ไม่อยากมีปัญหากับคนไทยเพราะกลัวถูกตำรวจจับ แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้จดทะเบียนจะสร้างภาระให้รัฐบาลในการจัดปัจจัยพื้นฐาน คารักษา พยาบาล แต่ปัจจุบันเงินที่ ได้จากการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว บัตรประกันสุขภาพ สามารถที่จะรองรับแรงงานต่างด้าวที่จะมารับการ

รักษาพยาบาลฟรีได้ แรงงานต่างดาวถูกเอาเปรียบจากนายจ้างและโดนโกงค่าแรง โดยใช้วิธีเรียกตำรวจ มาจับลูกจ้างที่เป็นแรงงานต่างดาวเพื่อตนเองจะได้ไม่ต้องจ่ายค่าจ้าง

2.4 ดานเศรษฐกิจ

ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากแรงงานต่างดาวด้านเศรษฐกิจ และผู้ประกอบการ ยังจำเป็นต้องจ้างแรงงานต่างดาว เนื่องจากงานบางอย่างที่คนไทยไม่ทำ โดยเฉพาะงานสกปรก งานแสนหนักและงานเสี่ยงดัง เช่นงานในกิจการประมงและกิจการต่อเนื่องประมง และการรับคนไทย เขาทำงานมีเงื่อนไขมากและไม่อดทนเท่ากับแรงงานต่างดาว “เท่าที่มีการศึกษากันก็คิดว่าผลที่เราได้ก็จะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ ซึ่งได้ทั้งในแง่ของเอกชน และในแง่ของประเทศด้วยว่าเรามีรายได้เข้าประเทศ” “กิจการที่คนไทยไม่ทำ คืออย่างนี้ ต้องแยกกันเค้าเรียกว่ากิจการประมง กะกิจการต่อเนื่องประมง กิจการประมงก็คือออกทะเลหาปลาไปกะเรือ พวกนี้ก็จะออกไปอ่าวไทย ไม่ได้ ออกไปต่างประเทศ ลักษณะประมงที่นี้มี 2 แบบ แบบทะเลเล็กไปต่างประเทศ เช่น ไปอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย เค้าต้องใช้เรือใหญ่พวกนี้ไม่สามารถจะเอาแรงงานต่างดาวไปได้เพราะต้องใช้ Passport คนเรือจะต้องมีทะเบียน พวกนี้ไปไม่ได้ แต่แรงงาน มอญ พม่า กัมพูชา เป็นประเภทที่ 2 คือ หากินในอ่าวไทย เป็นเรือไม้แถวสุราษฎร์แถวเพชร พม่า คือ ไม่ไประดับชาติคือแรงงานต่างดาวอยู่ในท้องทะเลอยู่ในเรือประมงอ่าวไทย หรือต่อเนื่องอ่าวไทยกัมพูชา พม่า แมกระตัง มาเลเซียกับแรงงานประมงซึ่ง เกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมประมง ก็พวกแกะกุ้งแกะปลา ฉะนั้นตัวเลขที่อยู่ในทะเลเนี่ยเพราะว่าจะลงทะเลจะลงได้ทั้งที่ หนอง คนมหาชัยไปหากินที่ หนองก็สามารถ รับแรงงานต่างดาวได้ คนมหาชัยมีเรือประมงไปทั้งจังหวัดอื่น ๆ ของภาคตะวันออกก็ไปรับแรงงาน เขมรอะไรต่าง ๆ” “องค์การวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทยได้ศึกษาว่ากลุ่มเหล่านี้ จะทำงานในระดับกลางเป็นแรงงาน ไร้ฝีมือแต่พวกก็มีงานบางประเภทที่แรงงานไทยน่าจะทำได้ถ้ามีการให้สวัสดิการ และปรับสภาพการทำงาน ไม่ไหวทุกประเภท เพราะบางประเภทถึงปรับปรุงอย่างไรคนไทยก็ไม่อยากจะทำ เช่น งานประมงงานต่อเนื่องประมงบางอย่าง เพราะงานมันเหนื่อยสกปรก คนไทยก็ไม่อยากทำ คนไทยก็พยายามลอยตัวขึ้นไปทำงานบางประเภท... ปัญหาตอนนี้คือ เราอยากได้แรงงานต่างดาว เพราะเป็นแรงงานราคาถูก ... เราคิดว่าเราได้ประโยชน์ก็เพราะว่าแรงงานเหล่านี้เป็นแรงงาน ราคาถูก ขณะเดียวกัน สภาพการทำงานก็ไม่ดีเพราะถ้าไม่มาปรับปรุงคนไทยก็ไม่ยอมมาทำ” รัฐบาลควรมีนโยบายที่ชัดเจนว่าต้องการให้มีการจ้างแรงงานต่างดาว ซึ่งจากการสัมภาษณ์ พบว่ารัฐบาลมีแนวโน้มที่จะให้มีการนำเข้าแรงงานต่างดาวแบบถูกกฎหมายและได้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือด้านการจ้างแรงงาน (Memorandum of Understanding: MoU) ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลของทั้ง 3 ประเทศคือ พม่าลาวและกัมพูชา ดังข้อมูล “แนวโน้มตอบแทนรัฐบาลคงไม่ได้แต่หมายถึงว่าถ้าเขาจะยอมรับว่าจะต้องมีแรงงานต่างดาว ก็คงเป็นการยอมรับว่าคงต้องมีการจ้าง ...ลองกลับไปดูแนวของรัฐบาลในอนาคต เค้าวางแผนไว้แล้วเป็นของกระทรวงแรงงาน เค้าจะมีการนำเข้าแรงงานแบบถูกกฎหมาย เพราะเค้าจะเริ่มทำ MoU เค้าไปทำ MoU กันแล้ว แต่มันยังมีข้อตกลงพื้นฐาน แล้วเค้าจะทำเป็น MoU ถาวร คือเค้าจะไปทำข้อตกลงกับ 13 ประเทศอีก ที่จะนำเข้าแรงงานถาวรแบบถูกต้องเลย คือเข้ามาแบบลักษณะมี Visa ต้องมีpassport เขามาแบบถูกกฎหมาย เวลาถึงมีกำหนดสัญญาแล้วคนต้องออกไป” เป้าหมายแรกของยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาแรงงานต่างดาวคือจัดแรงงานต่างดาวให้เข้าสู่ระบบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีในมอบให้กระทรวงแรงงานเป็นเจ้าภาพในการทำให้

แรงงานต่างด้าวมาขึ้นทะเบียน โดยมีรัฐบาลเป็นคนใช้กฎหมาย พรก.การบริหารจัดการการทำงานคนต่างด้าวปี พ.ศ.2560 มาบังคับใช้ ซึ่งได้ผลเป็นอย่างดี

กำหนดแนวทางการพัฒนาการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่

จากการศึกษาข้อมูลเอกสารรวมทั้งบทสัมภาษณ์ พบว่าแนวทางในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสาธารณสุข นั้น ได้มีข้อสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาไว้ ดังนี้

1. การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวผู้หลบหนีเข้าเมืองควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง โดยพิจารณาจากความต้องการและความจำเป็นของการใช้แรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและมีความสมดุลกับประเด็นความมั่นคงอย่างเหมาะสม
2. การกำหนดจำนวนแรงงานต่างด้าวต่างด้าวที่ เหมาะสม ควรพิจารณาจากความต้องการของภาคเศรษฐกิจ โดยมีข้อตกลงและเงื่อนไขต่าง ๆ อย่างชัดเจน
3. การจ้างแรงงานต่างด้าวให้เป็นงานเฉพาะตัวแรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงครอบครัว
5. ควรพิจารณาศึกษาและกำหนดค่าจ้างที่เหมาะสม สำหรับแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะ แต่การกำหนดค่าจ้างดังกล่าวต้องไม่นำไปสู่การเลิกจ้างแรงงานไทย
6. การส่งกลับแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ควรมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้ แรงงานดังกล่าวลักลอบเข้ามาอีก
7. กำหนดให้นายจ้างพาลูกจ้างแรงงานต่างด้าวที่อยู่นอกระบบ มาขึ้นทะเบียนพิสูจน์สัญชาติให้อยู่ในระบบ เพื่อที่ภาครัฐ จะได้มีฐานข้อมูลของแรงงานต่างด้าวมาจัดการบริหารแรงงานต่างด้าวให้เป็นระบบเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ของแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทย โดยทางจังหวัดกระบี่ได้จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ OSS (One Stop Service) เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณากำหนดแนวทางบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเพื่อนำไปสู่เป้าหมายสุดท้าย คือ การใช้แรงงานต่างด้าวถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งคาดว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแนวทางเป็นแผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ.2560 – 2564 ซึ่งดังกล่าวเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการแรงงานระหว่างประเทศ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และภาคแรงงานของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อ ลดทอนปัจจัยด้านลบให้มีผลกระทบน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเร่งดำเนินมาตรการที่เป็นการส่งเสริมและแสวงหาโอกาสจากกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจและภาคแรงงานของประเทศให้

ครอบคลุมมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาาระบบข้อมูลและการศึกษาวิจัยด้านแรงงาน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านแรงงานทั้งในกรอบทวิภาคี พหุภาคี และเขตการค้าเสรี การดำเนินมาตรการเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) รวมถึงการพัฒนาาระบบบริหาร จัดการและการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน นอกจากนี้ ยังต้องบริหารจัดการแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ เพื่อจัดการให้แรงงานไทยที่มี ความประสงค์จะไปทำงานต่างประเทศได้ไปทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมได้รับการคุ้มครองตามสิทธิประโยชน์ตามสัญญาและกฎหมายของประเทศที่ไปทำงานและได้รับการส่งเสริมการ พัฒนาทักษะฝีมือ รวมถึงการส่งเสริมรักษา และขยายตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ ประเด็นยุทธศาสตร์นี้ยังครอบคลุมการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ แรงงานไทยและเศรษฐกิจของประเทศจากการจ้างแรงงานต่างด้าว การควบคุม/หรือลดผลกระทบที่เกิดจาก การใช้แรงงานต่างด้าวทั้งด้านสังคม สาธารณสุข และความมั่นคงของชาติโดยการพัฒนาาระบบโครงสร้างและกลไกในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณการจ้างแรงงาน ต่างด้าว ตลอดจนให้การคุ้มครองและป้องกันการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย แรงงานบังคับและการค้ามนุษย์ ด้านแรงงานเพื่อลดเงื่อนไขการกีดกันทางการค้าและการส่งออก นอกจากนี้ ควรมีการศึกษารูปแบบ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของประเทศที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเสนอต่อรัฐบาลให้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติ ในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองทัพ ฯลฯ เพื่อจัดตั้งเป็นส่วนราชการเฉพาะที่มีภารกิจบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว โดยใช้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการวิจัยและกำหนดมาตรการด้านแรงงานระหว่างประเทศ กลยุทธ์ที่ 2 ดำเนินการความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานไทยไปทำงาน ต่างประเทศ กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว (บูรณาการ) กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริม และพัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

สรุป

การศึกษาในบทที่ 4 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3. เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ผลการศึกษาตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยสรุปได้ว่าการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว จะต้องดำเนินการตามแนวทาง Function Area เนื่องจากแต่ละจังหวัดจะมีสภาพทางภูมิศาสตร์ ความต้องการ และการใช้แรงงานมีความแตกต่างกัน เรื่องที่พิกอาศัย จะพิจารณาตามสภาพพื้นที่เป็นอันดับแรก เนื่องจาก จะทำให้มีทะเบียนชื่อ ที่อยู่ รัฐจะสามารถควบคุมดูแล และขยายไปเรื่องอื่นๆ ได้ไม่ว่าจะเป็น การศึกษา สาธารณสุข การจ้างงาน สวัสดิการ การย้ายที่อยู่หลักแหล่งอาศัย โดยขอให้ส่วนกลางกำหนดแนวทางเชิงนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินงานให้กับจังหวัด อาทิ ระบบจัดทำทะเบียน ระบบจัดเก็บภาษีแรงงานต่างด้าว แนวทางการพัฒนาฝีมือแรงงานและอื่นๆ ซึ่งในแต่ละจังหวัดเป็นผู้กำหนดแผน การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของจังหวัดภายใต้กรอบแนวทาง 3 มิติ ได้แก่ 1. ด้านเศรษฐกิจ เช่น

อาชีพ รายได้ของแรงงานต่างด้าว 2. ด้านสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข 3. ด้านความมั่นคง เช่น ที่อยู่อาศัย การปราบปรามการเข้าเมือง การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว การจัดเขตพื้นที่เฉพาะให้เป็น ที่อยู่อาศัยกับแรงงานต่างด้าว เพื่อให้ภาครัฐมีข้อมูลและวางแผนดำเนินการจัดระเบียบแรงงานต่าง ด้าวในอนาคตต่อไป

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

สภาพและปัญหาแรงงานต่างด้าว ในจังหวัดกระบี่ พบว่า แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานหรืออาศัยอยู่ในจังหวัดกระบี่ มีจำนวนประมาณ 15,712 คน โดยทำงานหรืออาศัยอยู่ในชุมชนหรือพื้นที่อำเภอเมืองเป็นส่วนใหญ่ มีการทำงานประเภทงานรับจ้าง เช่น การแบกหาม การขนย้ายสิ่งของหรือสินค้า ความเป็นอยู่มีการอยู่แบบรวมกันเป็นกลุ่มอย่างชัดเจน และมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับชุมชนไม่มากนัก ซึ่งมีติ ของกระบวนการจัดการการทำงาน และการสิ้นสุดการทำงาน ของแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่นั้น ชุมชน หรือบุคคลที่เป็นตัวแทนของชุมชนและส่วนราชการ (ส่วนท้องถิ่น) ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องเท่าใดนัก แต่ส่วนราชการ (ส่วนกลาง) จะมีส่วนเกี่ยวข้องมากกว่า โดยจะเป็นไปในลักษณะของการออกกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ต่างๆ เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ สถานประกอบการหรือนายจ้างก็จะมีการติดตาม ข่าวสารและปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับของสำนักงานจัดหางานจังหวัด เช่น การแจ้งประวัติและต่อ สัญญาของแรงงานต่างด้าวตามระยะเวลาที่กำหนดและการควบคุมดูแลความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าวที่ตนเองรับผิดชอบ ส่วนปัญหาแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ สามารถแบ่งออกได้ 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความมั่นคง ผลกระทบด้านความมั่นคงการที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก กระจุกกระจายตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ โดยไม่ทราบจำนวนและที่พักอาศัยของแรงงานต่างด้าวทั้งหมดที่มีอยู่แท้จริง แต่มีการประมาณว่าแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่อยู่ในประเทศไทยน่าจะมีไม่ต่ำกว่า 2 ล้านคน ในขณะที่การบริหารแรงงานต่างด้าวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นปัญหาแรงงานต่างด้าวจึงย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายสัญชาติพม่า มีการจ้างงานหนาแน่นมากที่สุดบริเวณชายแดนที่ติดต่อกับประเทศพม่า ได้แก่ จังหวัดตาก เชียงใหม่ และระนอง ลงมาจนถึงบริเวณพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ซึ่งเป็นศูนย์รวมเศรษฐกิจของประเทศและเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแบบเข้มข้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายผลักดันแรงงานต่างด้าวแต่ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะถึงแม้จะสามารถผลักดันคนต่างด้าวกลับไปได้ แต่ไม่นานคนเหล่านั้นก็เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทยอีก นอกจากนี้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายยังมีที่อยู่ไม่ถาวร มีการเคลื่อนย้ายเข้าออกระหว่างประเทศ แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยที่เป็นประเด็นปัญหาใหญ่อยู่ในปัจจุบันนี้ ก็คือแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย จากปัญหาการขาดแคลนแรงงานในประเทศไทยและความแตกต่างกันในทางเศรษฐกิจ กลายเป็นปัจจัยดึงดูดแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ถึงแม้ว่าแรงงานต่างด้าวเหล่านี้จะเป็นประโยชน์และมีความจำเป็นสำหรับประเทศไทยอยู่พอสมควรก็ตาม แต่จำนวนแรงงานต่างด้าว

ผิดกฎหมายที่ได้หลังไหลเข้ามาอย่างมากมาย ได้ก่อให้เกิดปัญหาและเกิดผลกระทบต่างๆ ในสังคมไทยเป็นอย่างมาก

2. ด้านสาธารณสุข ผลกระทบทางด้านสาธารณสุขแรงงานต่างด้าวบางส่วนได้เป็นพาหนะนำโรคใหม่ๆ เข้ามาในประเทศไทย ถึงแม้ว่าแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย จะได้รับการตรวจสุขภาพและค้นหาโรคจากหน่วยงานสาธารณสุขของจังหวัดและได้รับบัตรประกันสุขภาพ แต่ก็มีจำนวนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและไม่ขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนกลุ่มนี้ สร้างปัญหาและผลกระทบในด้านสาธารณสุขต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความยากลำบากในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ อันก่อให้เกิดผลกระทบในแง่ลบแก่สถานะสุขภาพอนามัยต่อแรงงานต่างด้าว เช่น การแพร่ระบาดของโรคหรือการกระจายโรคติดต่อที่สำคัญ จากรายงานการศึกษาเรื่องความต้องการจ้างแรงงานอพยพต่างชาติในประเทศไทย โดยสถาบันเอเชียศึกษาสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยและสถาบันวิจัยประชากรและสังคม พบว่าแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายส่วนหนึ่งเป็นโรคติดต่อและเจ็บป่วยด้วยโรคที่ประเทศไทยเคยควบคุมได้แล้ว มีการตรวจพบโรคต่างๆ ดังนี้ มาเลเรีย วัณโรค เหาซ้าง ใช้เลือดออก โรคเรื้อน และใช้กาฬหลังแอ่น ซึ่งหากไม่มีการควบคุมให้ดีแล้ว อาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคเหล่านี้ในประเทศไทยอีกครั้ง ผลกระทบต่อรายจ่ายทางด้านสาธารณสุขหรืองบประมาณที่รัฐต้องเสียไปในการดูแลปัญหาเหล่านี้หรืออาจกล่าวได้ว่ารัฐต้องแบ่งปันทรัพยากรของคนไทยในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมดูแลและการป้องกันโรค ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์อุปกรณ์เวชภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายและเวลาในการออกติดตามในการแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขของแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะจังหวัดบริเวณชายแดน จะแบกรับภาระสูงเพราะมีผู้มาใช้บริการมาก

3. ด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากค่าจ้างประเทศไทยสูงกว่าเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน (ลาว กัมพูชา และพม่า) จึงเป็นแรงจูงใจให้แรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะแรงงานระดับล่างเข้ามาหางานทำในประเทศไทย ส่วนผู้ประกอบการในประเทศไทยย่อมต้องการแรงงานราคาถูก อีกทั้งอยู่ในสถานะขาดแคลนแรงงานระดับล่าง จึงเลือกที่จะจ้างแรงงานข้ามชาติในกระบวนการผลิตที่ไม่ต้องอาศัยทักษะมากนัก ส่งผลให้แรงงานไทยระดับล่างมีโอกาสได้งานทำน้อยลง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีแรงงานข้ามชาติหนาแน่น ซึ่งจากการมีอุปทานแรงงานระดับล่างเพิ่มขึ้นส่งผลต่ออัตราค่าจ้างที่แรงงานไทยได้รับต่ำลงด้วย นอกจากนี้ การยึดติดกับความได้เปรียบด้านต้นทุนค่าแรงที่ต่ำของผู้ประกอบการอาจไม่กระตุ้นให้ผู้ประกอบการหาทางเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อแสวงหาความได้เปรียบด้านอื่นๆ ซึ่งประสิทธิภาพการผลิตที่ต่ำลงจากการใช้แรงงานไร้ทักษะเพิ่มขึ้นนั้น จะนำมาซึ่งความเสียหายเปรียบในการแข่งขันในระยะยาว ชะลอการเดินหน้าไปสู่การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และจะยิ่งส่งผลเสียต่อความสามารถในการต่อรองในเวทีการค้าระหว่างประเทศ หากประเทศคู่แข่งหยิบยกเรื่องปัญหาการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติที่ใช้ในกระบวนการผลิตมาเป็นประเด็นกีดกันทางการค้า

4. ด้านสังคม อาทิ ปัญหาด้านอาชญากรรมและยาเสพติด เป็นที่ทราบกันดีว่า การมีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายจำนวนมาก ทำให้เกิดการแย่งงานกันเองระหว่างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายด้วยกัน แรงงานต่างด้าวบางส่วนว่างงาน จึงมักพบว่า มีการลักทรัพย์เกิดขึ้นในชุมชนที่มีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายอยู่จำนวนมาก บ่อยครั้งมีการทะเลาะวิวาทจากการดื่มสุราและมีการลักทรัพย์จากร้านค้าและชุมชนไทย ทำให้คนไทยบางส่วนเกิดความหวาดระแวงและหวาดกลัวภัยจาก

การที่แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย อยู่ในชุมชน นอกจากนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับชุมชนอีกประการที่เห็นได้ชัดเจน คือ เรื่องสิ่งแวดล้อม มีขยะมาก ชุมชนสกปรกขึ้นเพราะความไม่มีระเบียบของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง การเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะพม่า ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาในประเทศไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติผู้ต้องขังชาวต่างชาติที่ถูกจับเนื่องจากเข้าเมืองผิดกฎหมายหรือกระทำความผิดในคดีต่างๆ และกำลังรอการส่งกลับหรือผลักดันออกนอกประเทศในแต่ละปี มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น โดยมีผู้ต้องขังชาวพม่า มีจำนวนมากที่สุดมาโดยตลอดรองลงมา คือ กัมพูชา และลาว ตามลำดับ ปัจจุบันคาดว่ามีการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ยังไม่มาจดทะเบียนประมาณ 1 – 1.5 ล้านคน ครั้งหนึ่งของคนกลุ่มนี้เป็นผู้หญิงและเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ปัญหาด้านการศึกษา โอกาสในการศึกษาของเด็กในครอบครัว แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่จะได้รับการศึกษามีอยู่ 2 ลักษณะคือ การศึกษาจากชั้นเรียนที่ไม่เป็นทางการที่จัดขึ้นกันเอง ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และการได้เข้าเรียนในสถานศึกษาของไทย แต่การที่ลูกของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเหล่านี้จะได้รับการศึกษาเหมือนเด็กไทยนั้น เป็นไปได้ยาก เนื่องจากสถานศึกษาหลายแห่งอ้างว่าเด็กไม่มีสัญชาติไทย ขณะเดียวกันการเปิดโอกาสให้เด็กต่างด้าวเข้าสู่ระบบการศึกษาของไทย ก็จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการศึกษาของเด็กไทยด้วย

ข้อเสนอแนะ

เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาแนวทางในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ รัฐบาลและองค์กรที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1. ด้านนโยบาย จัดทำแผนยุทธศาสตร์ทั้งระบบในการป้องกัน ช่วยเหลือ ค้ำครอง และร่วมกับต่างประเทศ ด้านปัญหาแรงงานเพราะเป็นต้นตอของปัญหาการค้ามนุษย์ เพื่อป้องกันมิให้เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ สิ่งสำคัญที่สุดต่อการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ นอกเหนือไปจากแนวนโยบายที่ชัดเจนต่อแรงงานต่างด้าวแล้ว การกำหนดยุทธศาสตร์และรายละเอียดแผนปฏิบัติงาน (Plan of action) ต่อปัญหาการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นกับแรงงานต่างด้าว ล้วนเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งแผนงานดังกล่าวอาจแบ่งได้เป็น 4 ด้านได้แก่

1.1 ด้านการป้องกัน (Prevention) ประกอบด้วยมาตรการต่างๆ เช่น การให้การศึกษาระดับบังคับกับเด็กที่เกิดจากแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย การปราบปรามนายหน้า การแยกแยะแรงงานเด็กจากการค้ามนุษย์ การสำรวจและเก็บประวัติ และการจัดอบรมฝึกอาชีพ เป็นต้น

1.2 ด้านการช่วยเหลือ (Rescue) ประกอบด้วย การอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือเหยื่อ การระบุเหยื่อการค้ามนุษย์ และการพัฒนาระบบเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อ

1.3 ด้านการคุ้มครอง (Protection) ประกอบด้วย การให้ชุมชนเป็นภาคีในการติดตามช่วยเหลือเหยื่อ การจัดระบบการศึกษาพิเศษสำหรับเหยื่อที่ช่วยเหลือกลับมา และการลงโทษที่รุนแรงกับเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์

1.4 ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ (International cooperation) ประกอบด้วย มาตรการต่างๆ เช่น การจัดตั้งหน่วยประสานงานในแต่ละชาติเพื่อประสานขั้นตอนการปฏิบัติของตน

ที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและกรอบความร่วมมือลุ่มน้ำโขง (GMS) ซึ่งไทยมีความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีอยู่แล้ว เป็นต้น

2. ด้านระดับปฏิบัติการ

2.1 ปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการมองปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาประการหนึ่งของส่วนราชการไทยหรืออาจรวมถึงสังคมไทย คือ การปฏิเสธการดำรงอยู่ของแรงงานต่างด้าว สังคมไทยพยายามทำให้ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาได้พรม และคงยังเพิกเฉยถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการคงอยู่ของปัญหานี้ แท้จริงแล้วแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนถึงระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างแยกไม่ออก โดยเฉพาะการจ้างแรงงานราคาถูกที่ไม่มีทักษะ ค่านิยมของคนไทยในการไม่ทำงานหนัก และสกปรกในบางอุตสาหกรรม รวมถึงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจไปสู่การใช้แรงงานที่มีทักษะมากขึ้น ไทยพยายามใช้ประโยชน์จากการมีอยู่ของแรงงานต่างด้าวในการค้าจากระบบเศรษฐกิจในบางภาค แต่กลับไม่ได้ให้การยอมรับถึงสถานะและความมีตัวตนในเชิงสังคมที่ควรจะมีสิทธิพื้นฐานตั้งนั้นแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดในการดำเนินการในขั้นนี้ คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติและมุมมองต่อแรงงานต่างด้าวใหม่ ซึ่งก็คือ การยอมรับว่าแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การยอมรับมิได้หมายความว่าให้แรงงานต่างด้าวมีสิทธิเท่าเทียมกับคนไทย แต่การยอมรับนี้ จะนำไปสู่การปรับระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การดำเนินการต่อแรงงานต่างด้าวมีความเป็นเอกภาพและอยู่ภายใต้มาตรฐานสากลที่ยอมรับได้ ซึ่งจะแตกต่างกับสภาพปัจจุบันที่เป็นปัญหาเรื้อรังและไม่สามารถหาทางออกได้

2.2 ทำให้สถานะทางกฎหมายของแรงงานต่างด้าวมีความชัดเจน ต้องยอมรับอีกประการหนึ่งว่าปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่เกิดขึ้นในสังคมไทย มีต้นเหตุมาจากทัศนคติที่ไม่ยอมรับและเพิกเฉยต่อกลุ่มคนดังกล่าว ซึ่งนำไปสู่การปฏิเสธที่จะให้สถานะทางกฎหมายที่ถูกต้องแก่พวกเขา ซึ่งในที่สุดแล้วจะนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น ปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ปัญหาการเอาเปรียบของนายจ้าง ปัญหาสังคม สุขอนามัย ปัญหาสวัสดิการพื้นฐาน ปัญหาขบวนการค้ามนุษย์ข้ามชาติ หรือปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของหน่วยงานรัฐ จากการศึกษาพบว่า ความต้องการที่จะได้รับสถานะทางกฎหมายที่ถูกต้องเป็นความต้องการลำดับแรกของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในเมืองไทย เพราะจะทำให้สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาดีขึ้นในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ไม่ต้องอยู่แบบหลบๆ ซ่อนๆ จากเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ การทำให้สถานะของแรงงานต่างด้าวมีความชัดเจน จะช่วยให้การควบคุม ป้องกัน และแก้ปัญหารัฐมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะจะทราบถึงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่แน่นอน เกิดความสะดวกในเรื่องของการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวและทายาท ซึ่งจะทำให้ลดต้นทุนในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและทายาทของพวกเขาได้ในระยะยาว โดยเฉพาะจะช่วยในเรื่องการเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ เช่น ค่าธรรมเนียมในการต่ออายุการตรวจลงตราเพื่ออาศัยในประเทศไทยเป็นระยะๆ

2.3 เปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมี การยอมรับถึงการดำรงอยู่ รวมถึงการทำให้แรงงานต่างด้าวมีสถานะทางกฎหมายที่ชัดเจน จะนำไปสู่การเปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรจะได้รับ เช่น การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย การศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรธิดา เนื่องจากส่วนหนึ่งก็เกิดในประเทศไทย จึงควรมีสิทธิขั้นพื้นฐานที่พวกเขาควรจะได้รับ อย่างไรก็ตาม รัฐควรจะให้สิทธิของคนไทยและแรงงานต่างด้าวให้ชัดเจน นอกจากนี้ การ

เปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวและทายาทของพวกเขาเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน จะช่วยให้ภาพลักษณ์ด้านมนุษยธรรมของไทยในระดับระหว่างประเทศดีขึ้น ต่อข้อกังวลที่ว่า การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการทำให้เกิดกระแสการไหลเข้ามาของแรงงานต่างด้าวนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ หากมีการจัดทำระเบียบกฎเกณฑ์อย่างเป็นระบบสำหรับการให้โควตาแรงงาน โดยการสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการว่าต้องการจำนวนแรงงานต่างด้าวมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องกระทำตามขั้นตอนการลงทะเบียนให้ถูกต้อง ขณะเดียวกันการไหลเข้ามาของแรงงานต่างด้าวเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นทั่วโลก ที่แรงงานมักจะไหลไปสู่สถานที่ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า ซึ่งคงต้องยอมรับว่าการเปิดเสรีอาเซียนในปี 2558 อาจทำให้จำนวนการไหลเวียนของแรงงานเพิ่มสูงขึ้น แต่หากไทยมีการกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์ที่แน่ชัดต่อแรงงานต่างชาติทั้งที่มีทักษะและไม่มีทักษะ ก็จะช่วยลดการเข้ามาอย่างผิดกฎหมายของแรงงานต่างด้าวได้

2.4 จัดระบบฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวที่เป็นระบบ ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วว่าการจัดระบบฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ จะสามารถทำให้การสืบค้นและระบุตัวตนของแรงงานต่างด้าว และจำแนกรุ่นของแรงงานต่างด้าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากจะช่วยหน่วยงานภาครัฐถึงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่แน่ชัด ทราบถึงประวัติการพัวพันกับคดีหรืออาชญากรรมต่างๆ ที่ผิดกฎหมาย และจะสามารถช่วยประเมินระดับตัวเลขของแรงงานต่างด้าวที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคมไทยได้ ซึ่งจะทำให้สามารถประเมินความต้องการแรงงานต่างด้าวในแต่ละปีว่ามีความต้องการมากน้อยเพียงใด และมีความต้องการในภาคธุรกิจใด ส่วนในด้านสังคม จะช่วยให้ทราบถึงดัชนีชี้วัดชีวิตความเป็นอยู่ สถานะทางสังคมของแรงงานต่างด้าวว่าจะส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในภาพรวม การอพยพของแรงงานต่างด้าวก็เหมือนกับธรรมชาติของการไหลเข้าออกของแรงงานโดยทั่วไป ซึ่งไม่น่าจะมีการอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรไปทั้งหมด เนื่องจากผู้อพยพบางกลุ่มต้องการเพียงรายได้ที่ดีขึ้นและยังมีความรักในประเทศตนเอง การไหลเข้ามาของแรงงานกลุ่มนี้จึงเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นชั่วคราว ซึ่งหากสังคมไทยเชื่อเช่นนี้ ความรู้สึกหวาดระแวงต่อแรงงานต่างด้าวที่จะเกิดขึ้นของสังคมไทยน่าจะลดลงได้

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษางานแต่ละหน่วยในประเทศให้ครอบคลุมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านนโยบาย แผนงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาแรงงาน โดยควรศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการปัญหาด้านแรงงาน ในจังหวัดกระบี่

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

- วิชาดา ไตรรัตน์. “ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงาน ของแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายไปปฏิบัติ”. ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.
- ศศิพร คนงาน. “การนำนโยบายการจัดระบบเพื่อควบคุมการทำงานของแรงงานต่างชาติ ผิดกฎหมาย มาปฏิบัติหน่วยงานระดับภาคในช่วงปี 2535 –2542. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- อัญฉิกา ทองเปลว. “ศึกษาเรื่องวิเคราะห์การจัดระบบแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย ปี 2541”. งานวิจัยจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- มานิช แสงประเสริฐ. “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค การนำนโยบายปัญหา แรงงานต่างด้าว ผิดกฎหมาย ปี 2542 ไปปฏิบัติ”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- สงศรี บุญบา. “ศึกษาเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์นิตยบายแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ปี 2544”. กรุงเทพฯ : กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2544.
- สุวัฒน์ โอภาสานนท์. “ปัญหาแรงงานและอุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขแรงงานต่าง ด้าวหลบหนี เข้าเมือง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2544. กรุงเทพฯ: ม. ป.ท., 2544.
- ผานิต แพเกาะ. “การนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษานโยบายจัดระบบ เพื่อควบคุมแรงงานต่างด้าว ผิดกฎหมาย. รายงานการศึกษาอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการ พัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	พล.ต.ต.นันทเดช ย้อยนวล
วัน เดือน ปีเกิด	25 ธันวาคม 2505
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี รพ.บ.(ตร.) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ (นรต.รุ่นที่ 38) - ปริญญาโท มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต - หลักสูตร ผกก. รุ่นที่ 39 - หลักสูตร การบริหารงานตำรวจชั้นสูง (บตส.) รุ่นที่ 30
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - รอง สว.สส.สภ.หาดใหญ่ จ.สงขลา - สว.(สอบสวน) ภ.จว.ปัตตานี - สว.สส.สภ.สุโขทัย จว.นราธิวาส - สว.สส.สภ.เมืองสตูล - รอง ผกก.กลุ่มงานสืบสวน ศูนย์สืบสวนสอบสวน ภ.9 - ผกก.สภ.ปะเหลียน จ.ตรัง - ผกก. สภ.เมืองสงขลา - รอง ผบก.ภ.จว.ยะลา - รอง ผบก.ภ.จว.นราธิวาส - รอง ผบก.ภ.จว.สุราษฎร์ธานี - ผบก.ภ.จว.กระบี่
ตำแหน่งปัจจุบัน	- รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 8

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์

เรื่อง แนวทางการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่

ผู้วิจัย พล.ต.ต.นันทเดช ย้อยนวล

หลักสูตร

วปอ.

รุ่นที่ 60

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลจากการที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยที่ไม่สามารถทราบจำนวนที่แท้จริงและไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงต่างๆ เช่น ความสงบเรียบร้อย อาชญากรรม ยาเสพติด การสาธารณสุข การก่อการร้าย ตลอดจนการกระทำความผิดกฎหมายต่างๆ ทั้งจากตัวของแรงงานต่างด้าวเอง และจากคนไทยที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว นอกจากนั้นในระยะยาว อาจเกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอพยพย้ายถิ่นฐานหรือเกิดชุมชนต่างด้าวในประเทศ ปัญหาต่างๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจุบันยังไม่มีแนวทางการแก้ไขที่ได้ผลเป็นรูปธรรม จึงควรที่จะมีการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงความจำเป็นและควบคุมแรงงานต่างด้าวให้มีจำนวนที่เหมาะสมและไม่ทำให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศ

จากการสำรวจของจังหวัดกระบี่ ได้สรุปตัวเลขการขอขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ มีแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานโดยได้รับอนุญาตทำงานข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม 2560 รวมจำนวน 16,625 คน จำแนกเป็นประเภทการเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน จำนวน 13,330 คน ได้แก่ แรงงานประเภทชั่วคราว (ทั่วไป) จำนวน 1,253 คน แรงงานประเภทนำเข้า (MOU) จำนวน 4,256 คน แรงงานต่างด้าวประเภท พิสูจน์ สัญชาติ จำนวน 7,794 คน และประเภทส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น จำนวน 27 คน โดยประชากรในจังหวัดกระบี่มีทั้งสิ้น 432,740 คน คิดเป็นร้อยละ 3.08 ของประชากรในจังหวัดกระบี่ แต่จากการที่จังหวัดกระบี่มีภูมิประเทศเชื่อมต่อกับจังหวัดแหล่งท่องเที่ยวทำให้เป็นทางผ่านหรือเป็นที่พักของแรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะมีผลกระทบในหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านสาธารณสุขที่เกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดระนอง จากแรงงานต่างชาติที่นำมาแพร่ระบาด รวมทั้งการเบียดบังบริการสาธารณสุขประชาชนในพื้นที่, ปัญหาอาชญากรรม, ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือทางจังหวัดต้องมีระบบการควบคุมที่เป็นระบบมากกว่าปัจจุบันไม่เช่นนั้นจะเกิดปัญหาตามมาอีกมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวและปัญหาการปราบปรามองค์ประกอบหลักการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ที่ศึกษาวิจัย

2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรครวมถึงผลกระทบการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่
3. เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวให้กับภาครัฐ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว กฎหมาย ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ข้อขัดข้องในการดำเนินการที่ผ่านมา รวมถึง ศึกษาแนวทางการดำเนินการของต่างประเทศ และแนวทางดำเนินการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวของประเทศไทย
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ จะศึกษาการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่
3. ขอบเขตด้านประชากร จะสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้
 - 1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ สัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดกระบี่ และผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหลัก โดยอาศัยแนวความคิด ทฤษฎี ที่กำหนด ร่วมกับข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งจากข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสถานการณ์ด้านแรงงานต่างด้าวและการปราบปรามในปัจจุบันของพื้นที่จังหวัดกระบี่
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางรูปแบบวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรครวมถึงผลจากการปฏิบัติจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่
3. ทำให้สามารถนำข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานควบคู่กับการประยุกต์ใช้ในรูปแบบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องการแรงงานต่างด้าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทสภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นให้แข็งแกร่งและความมั่นคงของประเทศในระดับจังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์รูปแบบเศรษฐกิจมาทำการพัฒนาปรับประยุกต์ใช้กับท้องถิ่นของจังหวัดสุรินทร์
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นให้แข็งแกร่งเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ โดยนำข้อมูลเศรษฐกิจในทุกมิติของจังหวัดสุรินทร์มาวิเคราะห์เพื่อนำมากำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดสุรินทร์ให้แข็งแกร่งและยั่งยืน รวมทั้งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงนโยบายมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับเรื่องนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะให้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากข้อมูลทุติยภูมิ หนังสือ และเอกสารทางวิชาการ รายงาน เอกสารคู่มือ แบบสัมภาษณ์ ข้อมูลเศรษฐกิจ สถิติเศรษฐกิจ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เอกสารโครงการ/แผนงานการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

โดยปัญหาหลักที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าจนพบเจอสาเหตุส่วนใหญ่ ที่สำคัญ โดยแบ่งออกเป็นลักษณะ 4 ส่วน ได้แก่

1. ด้านความมั่นคง ผลกระทบด้านความมั่นคงการที่มีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยผิดกฎหมายเป็นจำนวนมาก กระจุกกระจายตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ โดยไม่ทราบจำนวนและที่พักอาศัยของแรงงานต่างด้าวทั้งหมดที่มีอยู่แท้จริง แต่มีการประมาณว่าแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่อยู่ในประเทศไทยน่าจะมีไม่ต่ำกว่า 2 ล้านคน ในขณะที่การบริหารแรงงานต่างด้าวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นปัญหาแรงงานต่างด้าวจึงย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายสัญชาติพม่า มีการจ้างทำงานหนาแน่นมากที่สุดบริเวณชายแดนที่ติดต่อกับประเทศพม่า ได้แก่ จังหวัดตาก เชียงใหม่ และระนอง ลงมาจนถึง

บริเวณพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ซึ่งเป็นศูนย์รวมเศรษฐกิจของประเทศและเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแบบเข้มข้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายผลักดันแรงงานต่างด้าวแต่ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะถึงแม้จะสามารถผลักดันคนต่างด้าวกลับไปได้ แต่ไม่นานคนเหล่านั้นก็เดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทยอีก นอกจากนี้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายยังมีที่อยู่ไม่ถาวร มีการเคลื่อนย้ายเข้าออกระหว่างประเทศ แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยที่เป็นประเด็นปัญหาใหญ่อยู่ในปัจจุบันนี้ ก็คือแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย จากปัญหาการขาดแคลนแรงงานในประเทศไทยและความแตกต่างกันในทางเศรษฐกิจ กลายเป็นปัจจัยดึงดูดแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ถึงแม้ว่าแรงงานต่างด้าวเหล่านี้จะเป็นประโยชน์และมีความจำเป็นสำหรับประเทศไทยอยู่พอสมควรก็ตาม แต่จำนวนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่ได้หลั่งไหลเข้ามาอย่างมากมาย ได้ก่อให้เกิดปัญหาและเกิดผลกระทบต่างๆ ในสังคมไทยเป็นอย่างมาก

2. ด้านสาธารณสุข ผลกระทบทางด้านสาธารณสุขแรงงานต่างด้าวบางส่วนได้เป็นพาหนะนำโรคใหม่ๆ เข้ามาในประเทศไทย ถึงแม้ว่าแรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย จะได้รับการตรวจสุขภาพและค้นหาโรคจากหน่วยงานสาธารณสุขของจังหวัดและได้รับบัตรประกันสุขภาพ แต่ก็มีจำนวนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและไม่ขึ้นทะเบียน แรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ขึ้นทะเบียนกลุ่มนี้ สร้างปัญหาและผลกระทบในด้านสาธารณสุขต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความยากลำบากในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ อันก่อให้เกิดผลกระทบในแง่ลบแก่สถานะสุขภาพอนามัยต่อแรงงานต่างด้าว เช่น การแพร่ระบาดของโรคหรือการกระจายโรคติดต่อที่สำคัญ จากรายงานการศึกษาเรื่องความต้องการจ้างแรงงานอพยพต่างชาติในประเทศไทย โดยสถาบันเอเชียศึกษาสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยและสถาบันวิจัยประชากรและสังคม พบว่าแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายส่วนหนึ่งเป็นโรคติดต่อและเจ็บป่วยด้วยโรคที่ประเทศไทยเคยควบคุมได้แล้ว มีการตรวจพบโรคต่างๆ ดังนี้ มาเลเรีย วัณโรค เหาซัง ใช้เลือดออก โรคเรื้อน และใช้กาฬหลังแอ่น ซึ่งหากไม่มีการควบคุมให้ดีขึ้น อาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคเหล่านี้ในประเทศไทยอีกครั้ง ผลกระทบต่อรายจ่ายทางด้านสาธารณสุขหรืองบประมาณที่รัฐต้องเสียไปในการดูแลปัญหาเหล่านี้หรืออาจกล่าวได้ว่ารัฐต้องแบ่งปันทรัพยากรของคนไทยในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมดูแลและการป้องกันโรค ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์อุปกรณ์เวชภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายและเวลาในการออกติดตามในการแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขของแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะจังหวัดบริเวณชายแดน จะแบกรับภาระสูงเพราะมีผู้มาใช้บริการมาก

3. ด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากค่าจ้างประเทศไทยสูงกว่าเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน (ลาว กัมพูชา และพม่า) จึงเป็นแรงจูงใจให้แรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะแรงงานระดับล่างเข้ามาหางานทำในประเทศไทย ส่วนผู้ประกอบการในประเทศไทยย่อมต้องการแรงงานราคาถูก อีกทั้งอยู่ในสถานะขาดแคลนแรงงานระดับล่าง จึงเลือกที่จะจ้างแรงงานข้ามชาติในกระบวนการผลิตที่ไม่ต้องอาศัยทักษะมากนัก ส่งผลให้แรงงานไทยระดับล่างมีโอกาสได้งานทำน้อยลง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีแรงงานข้ามชาติหนาแน่น ซึ่งจากการมีอุปทานแรงงานระดับล่างเพิ่มขึ้นส่งผลต่ออัตราค่าจ้างที่แรงงานไทยได้รับต่ำลงด้วย นอกจากนี้ การยึดติดกับความได้เปรียบด้านต้นทุนค่าแรงที่ต่ำของผู้ประกอบการอาจ

ไม่กระตุ้นให้ผู้ประกอบการหาทางเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อแสวงหาความได้เปรียบด้านอื่นๆ ซึ่งประสิทธิภาพการผลิตที่ต่ำลงจากการใช้แรงงานไร้ทักษะเพิ่มขึ้นนั้น จะนำมาซึ่งความเสียเปรียบในการแข่งขันในระยะยาว ชะลอการเดินหน้าไปสู่การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และจะยิ่งส่งผลเสียต่อความสามารถในการต่อรองในเวทีการค้าระหว่างประเทศ หากประเทศคู่แข่งหยิบยกเรื่องปัญหาการคุ้มครองแรงงานข้ามชาติที่ใช้ในกระบวนการผลิตมาเป็นประเด็นกีดกันทางการค้า

4. ด้านสังคม อาทิ ปัญหาด้านอาชญากรรมและยาเสพติด เป็นที่ทราบกันดีว่า การมีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายจำนวนมาก ทำให้เกิดการแย่งงานกันเองระหว่างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายด้วยกัน แรงงานต่างด้าวบางส่วนว่างงาน จึงมักพบว่า มีการลักทรัพย์เกิดขึ้นในชุมชนที่มีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายอยู่จำนวนมาก บ่อยครั้งมีการทะเลาะวิวาทจากการดื่มสุราและมีการลักทรัพย์จากร้านค้าและชุมชนไทย ทำให้คนไทยบางส่วนเกิดความหวาดระแวงและหวาดกลัวภัยจากการที่แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย อยู่ในชุมชน นอกจากนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับชุมชนอีกประการที่เห็นได้ชัดเจน คือ เรื่องสิ่งแวดล้อม มีขยะมาก ชุมชนสกปรกขึ้นเพราะความไม่มีระเบียบของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง การเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะพม่า ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาในประเทศไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติผู้ต้องขังชาวต่างชาติที่ถูกจับเนื่องจากเข้าเมืองผิดกฎหมายหรือกระทำความผิดในคดีต่างๆ และกำลังรอการส่งกลับหรือผลักดันออกนอกประเทศในแต่ละปี มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น โดยมีผู้ต้องขังชาวพม่า มีจำนวนมากที่สุดมาโดยตลอดรองลงมา คือ กัมพูชา และลาว ตามลำดับ ปัจจุบันคาดว่ามีผู้ลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ยังไม่มาจดทะเบียนประมาณ 1 – 1.5 ล้านคน ครึ่งหนึ่งของคนกลุ่มนี้เป็นผู้หญิงและเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ปัญหาด้านการศึกษา โอกาสในการศึกษาของเด็กในครอบครัวแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่จะได้รับการศึกษามีอยู่ 2 ลักษณะคือ การศึกษาจากชั้นเรียนที่ไม่เป็นทางการที่จัดขึ้นกันเอง ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และการได้เข้าเรียนในสถานศึกษาของไทย แต่การที่ลูกของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเหล่านี้จะได้รับการศึกษาเหมือนเด็กไทยนั้น เป็นไปได้ยาก เนื่องจากสถานศึกษาหลายแห่งอ้างว่าเด็กไม่มีสัญชาติไทย ขณะเดียวกันการเปิดโอกาสให้เด็กต่างด้าวเข้าสู่ระบบการศึกษาของไทย ก็จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการศึกษาของเด็กไทยด้วย

ข้อเสนอแนะ

เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาแนวทางในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในจังหวัดกระบี่ รัฐบาลและองค์กรที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1. ปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการมองปัญหาแรงงานต่างด้าว

ปัญหาประการหนึ่งของส่วนราชการไทยหรืออาจรวมถึงสังคมไทย คือ การปฏิเสธการดำรงอยู่ของแรงงานต่างด้าว สังคมไทยพยายามทำให้ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาได้พรม และคงยังเพิกเฉยถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการคงอยู่ของปัญหานี้ แท้จริงแล้วแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนถึงระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างแยกไม่ออก โดยเฉพาะการจ้างแรงงานราคาถูกที่ไม่มีทักษะ ค่านิยมของคนไทยในการไม่ทำงานหนักและสกปรกในบางอุตสาหกรรม รวมถึงการ

ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจไปสู่การใช้แรงงานที่มีทักษะมากขึ้น ไทยพยายามใช้ประโยชน์จากการมีอยู่ของแรงงานต่างด้าวในการค้าจากระบบเศรษฐกิจในบางภาค แต่กลับไม่ได้ให้การยอมรับถึงสถานะและควมมีตัวตนในเชิงสังคมที่ควรจะมีสิทธิพื้นฐาน ดังนั้นแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดในการดำเนินการในขั้นนี้ คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติและมุมมองต่อแรงงานต่างด้าวใหม่ ซึ่งก็คือ การยอมรับว่าแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การยอมรับนี้ได้หมายความว่าให้แรงงานต่างด้าวมียสิทธิเท่าเทียมกับคนไทย แต่การยอมรับนี้ จะนำไปสู่การปรับระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การดำเนินการต่อแรงงานต่างด้าวมียความเป็นเอกภาพและอยู่ภายใต้มาตรฐานสากลที่ยอมรับได้ ซึ่งจะแตกต่างกับสภาพปัจจุบันที่เป็นปัญหาเรื้อรังและไม่สามารถหาทางออกได้

2. ทำให้สถานะทางกฎหมายของแรงงานต่างด้าวมียความชัดเจน

ต้องยอมรับอีกประการหนึ่งว่าปัญหาของแรงงานต่างด้าวที่เกิดขึ้นในสังคมไทย มีต้นเหตุมาจากทัศนคติที่ไม่ยอมรับและเพิกเฉยต่อกลุ่มคนดังกล่าว ซึ่งนำไปสู่การปฏิเสธที่จะให้สถานะทางกฎหมายที่ถูกต้องแก่พวกเขา ซึ่งในที่สุดแล้วจะนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น ปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ปัญหาการเอาเปรียบของนายจ้าง ปัญหาสังคม สุขอนามัย ปัญหาสวัสดิการพื้นฐาน ปัญหาขบวนการค้ามนุษย์ข้ามชาติ หรือปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของหน่วยงานรัฐ จากการศึกษาพบว่า ความต้องการที่จะได้รับสถานะทางกฎหมายที่ถูกต้องเป็นความต้องการลำดับแรกของแรงงานต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในเมืองไทย เพราะจะทำให้สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาดีขึ้นในหลายๆด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่จะไม่ต้องอยู่แบบหลบๆซ่อนๆจากเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ การทำให้สถานะของแรงงานต่างด้าวมียความชัดเจน จะช่วยให้การควบคุม ป้องกัน และแก้ปัญหาของรัฐมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะจะทราบถึงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่แน่นอน เกิดความสะดวกในเรื่องของการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวและทายาท ซึ่งจะทำให้ลดต้นทุนในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและทายาทของพวกเขาได้ในระยะยาว โดยเฉพาะจะช่วยในเรื่องการเก็บภาษี และค่าธรรมเนียมต่างๆ เช่น ค่าธรรมเนียมในการต่ออายุการตรวจลงตราเพื่ออาศัยในประเทศไทย เป็นระยะๆ

3. เปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมี

การยอมรับถึงการดำรงอยู่ รวมถึงการทำให้แรงงานต่างด้าว มีสถานะทางกฎหมายที่ชัดเจน จะนำไปสู่การเปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรจะได้รับ เช่น การรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย การศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรธิดา เนื่องจากส่วนหนึ่งก็เกิดในประเทศไทย จึงควรมียสิทธิขั้นพื้นฐานที่พวกเขาควรจะได้รับ อย่างไรก็ตาม รัฐควรจะแยกสิทธิของคนไทยและแรงงานต่างด้าวให้ชัดเจน นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้แรงงานต่างด้าวและทายาทของพวกเขาเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน จะช่วยให้ภาพลักษณ์ด้านมนุษยธรรมของไทยในระดับระหว่างประเทศดีขึ้น ต่อข้อกังวลที่ว่า การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการทำให้เกิดกระแสการไหลเข้ามาของแรงงานต่างด้าวนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ หากมีการจัดทำระเบียบกฎเกณฑ์อย่างเป็นทางการสำหรับการให้โควตาแรงงาน โดยการสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการว่าต้องการจำนวนแรงงานต่าง

ตัวมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องกระทำตามขั้นตอนการลงทะเบียนให้ถูกต้อง ขณะเดียวกันการไหลเข้ามาของแรงงานต่างด้าวเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นทั่วโลก ที่แรงงานมักจะไหลไปสู่สถานที่ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า ซึ่งคงต้องยอมรับว่าการเปิดเสรีอาเซียนในปี 2558 อาจทำให้จำนวนการไหลเวียนของแรงงานเพิ่มสูงขึ้น แต่หากไทยมีการกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์ที่แน่ชัดต่อแรงงานต่างชาติทั้งที่มีทักษะและไม่มีทักษะ ก็จะช่วยลดการเข้ามาอย่างผิดกฎหมายของแรงงานต่างด้าวได้

4. จัดระบบฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวที่เป็นระบบ

ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วว่า การจัดระบบฐานข้อมูลแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ จะสามารถทำให้การสืบค้นและระบุตัวตนของแรงงานต่างด้าว และจำแนกรุ่นของแรงงานต่างด้าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากจะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐรู้ถึงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่แน่ชัด ทราบถึงประวัติการพัวพันกับคดีหรืออาชญากรรมต่างๆ ที่ผิดกฎหมาย และจะสามารถช่วยประเมินระดับตัวเลขของแรงงานต่างด้าวที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคมไทยได้ ซึ่งจะทำให้สามารถประเมินความต้องการแรงงานต่างด้าวในแต่ละปีว่ามีความต้องการมากน้อยเพียงใด และมีความต้องการในภาคธุรกิจใด ส่วนในด้านสังคม จะช่วยให้ทราบถึงดัชนีชี้วัดชีวิตความเป็นอยู่ สถานะทางสังคมของแรงงานต่างด้าวว่า จะส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในภาพรวม การอพยพของแรงงานต่างด้าวก็เหมือนกับธรรมชาติของการไหลเข้าออกของแรงงานโดยทั่วไป ซึ่งไม่น่าจะมีการอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรไปทั้งหมด เนื่องจากผู้อพยพบางกลุ่มต้องการเพียงรายได้ที่ดีขึ้นและยังมีความรักในประเทศตนเอง การไหลเข้ามาของแรงงานกลุ่มนี้จึงเป็นเพียงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นชั่วคราว ซึ่งหากสังคมไทยเชื่อเช่นนี้ ความรู้สึกหวาดระแวงต่อแรงงานต่างด้าวที่จะเกิดขึ้นของสังคมไทยน่าจะลดลงได้

5. มิยุทธศาสตร์ทั้งระบบในการป้องกัน ช่วยเหลือ คัดกรอง และร่วมกับต่างประเทศ เพื่อป้องกันมิให้เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

สิ่งสำคัญที่สุดต่อการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ นอกเหนือไปจากแนวนโยบายที่ชัดเจนต่อแรงงานต่างด้าวแล้ว การกำหนดยุทธศาสตร์และรายละเอียดแผนปฏิบัติงาน (Plan of action) ต่อปัญหาการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นกับแรงงานต่างด้าว ล้วนเป็นสิ่งที่จำเป็น ซึ่งแผนงานดังกล่าวอาจแบ่งได้เป็น 4 ด้านได้แก่

5.1 ด้านการป้องกัน (Prevention) ประกอบด้วยมาตรการต่างๆ เช่น การให้การศึกษาภาคบังคับกับเด็กที่เกิดจากแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย การปราบปรามนายหน้า การแยกแยะแรงงานเด็กออกจากการค้ามนุษย์ การสำรวจและเก็บประวัติ และการจัดอบรมฝึกออาชีพ เป็นต้น

5.2 ด้านการช่วยเหลือ (Rescue) ประกอบด้วย การอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือเหยื่อ การระบุเหยื่อการค้ามนุษย์ และการพัฒนาระบบเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อ

5.3 ด้านการคุ้มครอง (Protection) ประกอบด้วย การให้ชุมชนเป็นภาคีในการติดตามช่วยเหลือเหยื่อ การจัดระบบการศึกษาพิเศษสำหรับเหยื่อที่ช่วยเหลือกลับมา และการลงโทษที่รุนแรงกับเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายและการค้ามนุษย์

5.4 ด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ (International cooperation) ประกอบด้วย
มาตรการต่างๆ เช่น การจัดตั้งหน่วยประสานงานในแต่ละชาติเพื่อประสานขั้นตอนการปฏิบัติของตน
ที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและกรอบความ
ร่วมมือลุ่มน้ำโขง (GMS) ซึ่งไทยมีความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีอยู่แล้ว เป็นต้น